

การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่
 CREATING IDENTITY WITH STRATEGIES TO DEVELOP LANGUAGE SKILLS IN THE
 NEW CENTURY WORLD

แอนนา กุลสุเมธา

การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่

แอนนา กุลสุเมธา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทางสังคม
คณะคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

CREATING IDENTITY WITH STRATEGIES TO DEVELOP LANGUAGE SKILLS IN THE
NEW CENTURY WORLD

ANNA CUNZUMETA

A Master's Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(M.A. (Social Management))
Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University
2023
Copyright of Srinakharinwirot University

สารนิพนธ์เรื่อง
การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่
ของ
แอนนา กุลสุเมธา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทางสังคม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.จารุวรรณ ขำเพชร)

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จักรกริช สังขมณี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิชกานต์ สุญสินัย)

ชื่อเรื่อง	การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่
ผู้วิจัย	แอนนา กุลสุเมธา
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.จรรวณ ขำเพชร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทาง และกระบวนการในการสร้างตัวตนของของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรม และเทคโนโลยี เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่มีส่วนสำคัญในการสื่อสาร โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน คือ กลุ่มคน เจเนอเรชั่น Z โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม จากผลการศึกษาพบว่า หนึ่งในกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเนอเรชั่น Z คือการไปเรียนภาษาที่ต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่ผู้ที่มีทุนทรัพย์ระดับปานกลางถึงระดับสูง เด็กเจนเนอเรชั่น Z เชื่อว่าการศึกษาในต่างประเทศจะเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษา รวมถึงสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ อีกด้วย ผู้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความเห็นพ้องกันว่า การเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการสื่อสารในสถานการณ์จริง และการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การทำงาน การจ่ายตลาด และการสื่อสารกับเพื่อนนานาชาติ และคนในท้องถิ่น นอกจากนี้ ผู้สัมภาษณ์หลายคนยังใช้เทคโนโลยี และแอปพลิเคชันในการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น การดูภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ การฟังเพลง และการใช้แอปพลิเคชันในการจดจำคำศัพท์ อย่างไรก็ตาม การไปเรียนภาษาในต่างประเทศยังทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวต่อวัฒนธรรมที่แตกต่าง ซึ่งภาษาทุกภาษาสามารถแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละประเทศได้ ผู้เรียนจึงต้องทำความเข้าใจ และปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรม

คำสำคัญ: การสร้างตัวตน, การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม, กลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

Title	CREATING IDENTITY WITH STRATEGIES TO DEVELOP LANGUAGE SKILLS IN THE NEW CENTURY WORLD
Author	ANNA CUNZUMETA
Degree	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
Academic Year	2023
Advisor	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ ดร.จารุ วรรณ ขำเพชร

This study aims to explore the guidelines and processes for creating the identity of Generation Z (Gen Z) amidst cultural and technological changes. The objective is to understand and analyze the learning methods of Gen Z in various social and cultural contexts to identify appropriate strategies for developing language skills that are crucial for communication. The study involved 18 key informants from Gen Z, utilizing in-depth interviews and participatory observation to collect data. Our result shows that one of the key strategies for improving the language skills of Generation Z is studying abroad. This approach is particularly popular among individuals with medium to high financial means. Generation Z believes that studying abroad enhances their opportunities to learn and develop language skills, as well as understanding cultures of the host country. All interviewees agreed that learning a foreign language abroad significantly and effectively increases opportunities to learn and develop language skills. This is achieved through real-life communication and experiential learning outside of classroom, such as working, shopping, and interacting with international and local friends. Many interviewees also used technology and applications for additional learning, for instance, watching foreign language movies, listening to music, and using vocabulary-building apps. However, studying a language abroad also presents the challenge of adapting to a different culture. Every language reflects the culture of its country, so learners must understand and adapt to those cultural differences to live peacefully in a multicultural society.

Keywords: Creating Identity, Cross-Cultural Communication, Strategies for Developing Language Skills

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถช่วยเหลือ และความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดจนการให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการปรับแก้ไขข้อบกพร่อง จากคณะกรรมการผู้ควบคุมปริญญาบัตรผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ

รองศาสตราจารย์ ดร.จรรุวรรณ ขำเพชร ได้ให้ความเมตตากรุณาเป็นที่ปรึกษา และให้ความช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาและการทำปริญญาบัตรนี้ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.จักรกริช สังขมณีที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพิ่มเติมแก่ผู้วิจัย ทำให้ปริญญาบัตรฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็น อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ และกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาการจัดการจัดการทางสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาท ความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณทุนอุดหนุนการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ทำให้ งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ เพื่อนต่างชาติที่ให้สัมภาษณ์ และให้ความช่วยเหลือ พี่บัณฑิตวิทยาลัยสำหรับข้อมูลตัวอย่างที่ใช้ใน งานวิจัยครั้งนี้รวมถึงความช่วยเหลือ และกำลังใจให้กับผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณพี่ๆ และเพื่อน ๆ สาขาวิชาการจัดการทางสังคม รวมถึงบุคคลอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงคุณของบิดามารดาและครูอาจารย์ที่อบรมสั่งสอนให้ ความรู้เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

แอนนา กุลสุเมธา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง (ถ้ามี)	ญ
สารบัญรูปภาพ (ถ้ามี)	11
บทที่ 1 บทนำ	12
ภูมิหลัง	12
วัตถุประสงค์	15
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	15
ขอบเขตการวิจัย	16
นิยามศัพท์เฉพาะ	16
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
แนวคิดเรื่องตัวตนที่รู้จักและกระบวนการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์	17
แนวคิดทฤษฎีเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและระบอบนิยม	17
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	17
แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	18
แนวคิดเรื่องตัวตนที่รู้จัก และกระบวนการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์	18
แนวคิดทฤษฎีเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและระบอบนิยม	24
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม	27
เจเนอเรชัน แชนด์ (Generation Z)	33
ความหมายของเจเนอเรชัน แชนด์	33
ลักษณะของกลุ่มคนเจเนอเรชัน Z	34

กระบวนการจัดการเรียนรู้ของเด็กไทย เจเนอเรชัน Z	34
ความหมายและความสำคัญของภาษา	53
ความแตกต่างด้านอวัจนภาษา.....	54
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษา.....	54
วิธีการสอนภาษาต่างประเทศ.....	55
ข้อผิดพลาดระหว่างภาษา	57
ความหมายของการสื่อสาร	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	64
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	64
กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก	65
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมงานวิจัย.....	69
การตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล	69
แผนดำเนินการวิจัย	70
บทที่ 4 ผลการศึกษา	71
การสร้างตัวตนผ่านบทสัมภาษณ์.....	73
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	86
สรุปผลการวิจัย	86
การวิเคราะห์ และอภิปราย	90
ข้อเสนอแนะ	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	97
ประวัติผู้เขียน	105

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1	แสดงการเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ Active Learning และ Passive Learning....	37
ตาราง 2	แสดงการเปรียบเทียบ ตารางเรียนแบบ Traditional และ Flipped Classroom.....	52
ตาราง 3	แสดงข้อมูลผู้ถูกสัมภาษณ์ แบ่งตามตารางพุทธศักราช.....	66
ตาราง 4	แสดงข้อมูล ผู้ให้ถูกสัมภาษณ์แต่ละประเทศ โดยแบ่งตามทวีป.....	67

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ในแต่ละทวีป.....	68
ภาพประกอบ 2 บรรยากาส์ส่วนกลางสำหรับนักเรียน.....	100
ภาพประกอบ 3 บรรยากาส์ห้องสมุด และส่วนกลางสำหรับทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน.....	101
ภาพประกอบ 4 บรรยากาส์ในห้องเรียน.....	102
ภาพประกอบ 5 บรรยากาส์จริงในห้องเรียน.....	103
ภาพประกอบ 6 บรรยากาส์จริงนอกห้องเรียนกับเพื่อนต่างชาติ.....	104

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกศตวรรษใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางเทคโนโลยีในสังคม การสร้างตัวตนถือเป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน และมีความสำคัญอย่างยิ่งในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยการเติบโตของเทคโนโลยี และการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทำให้การสร้างตัวตนของบุคคลที่มีความซับซ้อน มากยิ่งขึ้น การสร้างตัวตนไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับการรู้ตนเอง และการแสดงออกในสังคมเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต รวมถึงการประสบความสำเร็จในสภาพบรรยากาศที่ซับซ้อนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เราจะสามารถเห็นได้ว่าวิธีการสร้างตัวตนของคนยุคใหม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อเทียบกับกลุ่มคนในยุคสมัยก่อนที่ตัวตนของพวกเขาจะถูกกำหนดโดยปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรมที่แน่นอน เช่น ชาติพันธุ์ ศาสนา และอาชีพ แต่ในปัจจุบัน เทคโนโลยี ได้เปิดโอกาสให้ผู้คนสร้างตัวตนได้หลายบริบท รวมถึงเป็นปัจจัยที่สร้างมาตรฐานใหม่ ทำให้สังคมมีการแข่งขันและแรงกดดันอย่างสูง

การสร้างตัวตนในยุคใหม่ไม่ได้จำกัดเพียงการระบุเอกลักษณ์ส่วนบุคคล หรือการแสดงออกทางสังคมเพียงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำเร็จในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูง การมีทักษะที่โดดเด่น และการพัฒนาความสามารถใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการสร้างตัวตนที่แข็งแกร่ง การเรียนภาษาใหม่ การเปลี่ยนให้ตรงกับโลกสมัยใหม่ และการมีความรู้ที่หลากหลายสามารถช่วยให้บุคคลสามารถสร้างตัวตนอันเป็นที่ยอมรับ และมีคุณค่าในสังคม ทั้งนี้การสร้างตัวตนที่มีความมั่นคงยังช่วยให้บุคคลกล้าที่จะเผชิญกับความท้าทาย และการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุคสมัยในโลกปัจจุบัน การศึกษาภาษาถือเป็นหนึ่งกลยุทธ์ในการเพิ่มราคาให้กับตนเอง เพื่อที่จะได้เพิ่มโอกาสในการหางานสร้างอาชีพ ทั้งยังช่วยให้เราเข้าใจผู้คนต่างภาษาได้อย่างเฉียบคมมากยิ่งขึ้น ในโลกสมัยใหม่ที่เรากำลังดำรงอาศัยอยู่นี้ มีการแข่งขันในด้านทักษะด้านต่าง ๆ เป็นอย่างมาก และหนึ่งในนั้นก็คือ ความคุ้นชิน และความสามารถทางภาษาที่หลากหลาย โดยเฉพาะกลุ่มเจนเนอเรชัน Z ที่ภาษาที่สองถือเป็นภาษาชั้นพื้นฐานที่ทุกคนควรสื่อสารได้ เห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กยุคใหม่เป็นหนึ่งในแนวทางสำคัญที่ช่วยสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งในการศึกษา และการประสานงานในโลกยุคนี้ที่เต็มไปด้วยการเชื่อมต่อ และการสื่อสารทางดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ด้วยความสามารถในการสื่อสารทางภาษาที่ชำนาญนั้น จะส่งผลให้เด็กเตรียมพร้อมที่จะเป็นสมาชิกในสังคมโลกแห่งความหลากหลาย และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาที่ได้รับในสถานศึกษามีหน้าที่แนวหน้าในการเพิ่มทักษะด้านภาษาของเด็กยุคใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่จำกัดเฉพาะในการศึกษาภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่ยังกล่าวถึงการสร้างความคุ้นชินการใช้ภาษา และการสื่อสารในทุกๆ ระดับของการศึกษา การเอาใจใส่จากคุณครู และบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เด็กพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างคุ้มค่า อย่างไรก็ตาม นอกจากการเรียนภาษาในสถาบันการศึกษาภายในประเทศแล้ว โอกาสที่เด็กจะไปศึกษาภาษาในประเทศ

ต่างประเทศก็ถือเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญอย่างมาก ซึ่งการเรียนภาษาในสถาบันการศึกษาในต่างประเทศจะช่วยให้เราได้เรียนรู้ประสบการณ์และการสื่อสารในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ พวกเขายังมีโอกาส และความอยากในการเพิ่มทักษะทางภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ และระดับเก่งของทักษะทางภาษาของแต่ละบุคคลอย่างเหมาะสมอีกด้วย

การสื่อสารถือเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์ทำอย่างเป็นธรรมชาติ มันคือการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล และมีหน้าที่สำคัญต่อการใช้ชีวิต เราใช้การสื่อสารอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกับตนเองหรือผู้อื่น ตั้งแต่ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ผู้ร่วมงาน เราสื่อสารทุกที่ทุกเวลา การพูดคุยเป็นวิธีการที่ส่งผลให้สังคมเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นมนุษย์จึงพัฒนาวิธีการสื่อสารแบบต่างๆ เช่น การใช้ภาพ การใช้สัญญาณ และการสื่อสารระหว่างบุคคลไปอย่างต่อเนื่อง (ภานุวัฒน์ กองราช, 2554) ปัจจุบันเราอยู่ในยุคโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีการสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อสังคมอย่างมาก เทคโนโลยีในการสื่อสารบนโทรศัพท์มือถือแอปพลิเคชันสื่อสารสังคม (Social Media) ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย สำหรับวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน การใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่วยในการติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็ว และอาจมีความยากในการพิมพ์เนื่องจากขนาดของแป้นพิมพ์บนโทรศัพท์มือถือที่เล็กมาก ส่งผลให้บางครั้งเกิดการพิมพ์ไม่ถูกต้องหรือคำยาว ๆ ที่ทำให้เสียเวลาในการตอบกลับ นอกจากนี้ การสื่อสารบนโซเชียลถือเป็นวิธีการที่มีลักษณะภาษา และความแตกต่างไปจากภาษามาตรฐาน มีความมากมายในด้านต่าง ๆ เช่น เพศ อายุ การศึกษา ชนชั้นสังคม สถานที่อาศัย จำนวน วยากรณ์ การสะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้างประโยค ฯลฯ ซึ่งทำให้ภาษามีความหลากหลายที่สูงมาก (จรัลวิไล จุญโรจน์, 2557)

การเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตในโลกยุคปัจจุบัน ถือเป็นปัจจัยส่วนหนึ่งที่ทำให้คนในยุคปัจจุบันได้มีโอกาสเห็นวัฒนธรรมต่างประเทศ รวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอีกซีกโลกหนึ่ง การเข้ามาของวัฒนธรรม สื่อ และความบันเทิงส่งผลให้ภาษาต่างประเทศการเป็นอีกหนึ่งผลพลอยได้ ที่ได้รับความสนใจมาจากความชื่นชอบ และแรงจูงใจในความอยากที่จะเข้าใจกับวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ แต่ในขณะเดียวกันกับปัจจัยในการเลือกเรียนภาษายังอาจมีส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความเลื่อมล้ำในสังคม โดยมีสาเหตุมาจากปัจจัยที่จะช่วยให้การพัฒนาทักษะภาษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไม่จะเป็นการศึกษาภาษาเพื่อการร่วมสมัย การศึกษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร การศึกษาเพื่อความเข้าใจ การเรียนภาษาเพื่อความเข้าใจ การเรียนภาษาเพื่อการเข้าถึงโอกาส รวมถึงการเรียนภาษาเพื่อความเข้าใจ และความเป็นกลาง โดยการเลือกเรียนภาษาจะช่วยให้เข้าถึงโอกาส และเข้าใจประสบการณ์ที่หลากหลายได้อย่างดี และมีความสามารถในการสื่อสารแบบมั่นคงได้ดียิ่งขึ้น ปัจจุบันการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เหมาะสมกับเด็กเจนเอเรชั่น Z ควรจะเป็นการศึกษาที่เปิดกว้างให้สามารถแสดงมุมมอง หรือแนวคิด รวมถึงการกระทำ เรียกได้ว่าเป็นการเรียนรู้อย่างอิสระและนำไปสู่การเรียนรู้ทุกหนแห่ง ดังนั้นในยุคของศตวรรษใหม่นี้ จึงต้องเป็นการเรียนรู้แบบตื่นตัวอยู่เสมอ (Active Learning) ถือเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการศึกษาจะต้องคู่ไปกับการกระทำ เพื่อที่จะได้นำทักษะมาใช้สร้างนวัตกรรมเพื่อพัฒนาสังคมต่อไป (สุภาวดี สาระวัน, 2562)

ในส่วนความน่าสนใจของประเทศออสเตรเลียนั้น เห็นได้ว่าออสเตรเลียเป็นหนึ่งในประเทศที่มีความน่าสนใจอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาจากทั่วโลกที่ต้องการมาศึกษาต่อ ด้วย

มาตรฐานการศึกษาระดับโลก และสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ ซึ่งทำให้เกิดความชอบกับผู้ที่ได้มาเยือนหนึ่งในเหตุผลที่ทำให้ออสเตรเลียโดดเด่นในด้านการศึกษาคือมาตรฐานการศึกษาระดับโลก มหาวิทยาลัยหลายแห่งในออสเตรเลีย เช่น มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น มหาวิทยาลัยซิดนีย์ และมหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย (ANU) มีชื่อเสียง และได้รับการจัดอันดับสูงในระดับนานาชาติ มหาวิทยาลัยเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีคณะ และหลักสูตรที่มีคุณภาพสูง แต่ยังมีความเด่นในด้านการวิจัย และพัฒนา ทำให้สามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยและทำงานร่วมกับนักวิจัยที่มีชื่อเสียงระดับโลก

นอกจากด้านการศึกษแล้ว ความเป็นพหุวัฒนธรรม ที่มีมาตั้งแต่อดีต โดยหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ออสเตรเลียเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่โดดเด่น และแตกต่างจากประเทศของผู้พวยพอื่น ๆ คือการเปิดโอกาสให้ผู้พวยพได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมออสเตรเลียอย่างแท้จริง รัฐบาลออสเตรเลียได้วางแผนอย่างเป็นระบบ และมีโครงการที่เปิดรับผู้พวยพ พร้อมทั้งมีกฎเกณฑ์ที่สนับสนุนแนวคิดพหุวัฒนธรรม (ซัมซู สาอุม, 2560)

แนวคิดของรัฐบาลออสเตรเลียได้ถูกดัดแปลงสู่การปฏิบัติในหลาย ๆ ด้าน เช่น การเปิดให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด การเน้นการอยู่ด้วยกันในสังคม และการฉลองเทศกาลของชนชาติต่าง ๆ ความพยายามเหล่านี้ทำให้ออสเตรเลียกลายเป็นประเทศที่หลากหลายและเต็มไปด้วยความสมานฉันท์ เป็นสถานที่ที่ผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกสามารถมาร่วมกันสร้างชีวิตที่ดีขึ้นได้ ความเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เปิดกว้าง และยินดีต้อนรับผู้คนจากทั่วทุกมุมโลก นักศึกษาต่างชาติจะรู้สึกยินดี และได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น อีกทั้งยังได้เรียนรู้ และสัมผัสวัฒนธรรมที่หลากหลาย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง

สภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตในออสเตรเลียก็เป็นอีกหนึ่งเหตุผลที่ดึงดูดนักศึกษาออสเตรเลียมีสภาพแวดล้อมที่สะอาดและปลอดภัย เมืองต่าง ๆ เช่น ซิดนีย์ เมลเบิร์น และบริสเบนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ชายหาดที่งดงาม และสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ซึ่งทำให้การใช้ชีวิตในออสเตรเลียเป็นเรื่องที่น่ารื่นรมย์ นอกจากนี้ ออสเตรเลียยังมีนโยบายที่เอื้อให้นักศึกษาต่างชาติหางานทำหลังจากสำเร็จการศึกษาได้ ซึ่งมีการมอบวีซ่าทำงานชั่วคราว (Temporary Graduate Visa) เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสเก็บประสบการณ์การทำงานในออสเตรเลียอีกด้วย การที่ออสเตรเลียใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการเรียน ยังเป็นข้อได้เปรียบสำหรับนักศึกษาต่างชาติ เพราะช่วยให้พวกเขาสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการทำงานในอนาคต

สุดท้ายนี้ ด้วยความเป็นประเทศที่มีพหุวัฒนธรรม และการมีระบบการศึกษาที่ทันสมัยในการสอนทำให้นักศึกษาได้รับการเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีคุณภาพ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทำให้ออสเตรเลียเป็นจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาต่อ และเป็นประเทศที่นักศึกษาต่างชาติหลายคนเลือกที่จะมาสร้างประสบการณ์ทางการศึกษา และชีวิตที่ดีขึ้นในช่วงนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษางานวิจัยกับกลุ่มนักเรียนในประเทศนี้

จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคศตวรรษใหม่ ผู้วิจัยได้มีความสนใจเกี่ยวกับประเด็นเรื่อง การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่ที่มีเรื่องการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยเน้นเรื่องพฤติกรรม แนวคิด และการศึกษา ซึ่งมีความ

เชื่อมโยงกับการเข้ามาของเทคโนโลยีรวมถึงเรื่องความเหลื่อมล้ำในสังคมซึ่งอาจมีผลต่อการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเพิ่มทักษะทางด้านภาษาที่เร็ว และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากแนวคิดและพฤติกรรมของเด็กในกลุ่มเจเนอเรชันนี้มีผลต่อความเปลี่ยนแปลง รวมถึงความเป็นไปของสังคมในสมัยนี้เป็นอย่างมาก โดยกลุ่มคนในเจเนอเรชัน Z นี้ คือกลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ช่วงปีพ.ศ. 2540 – 2553 เด็กกลุ่มนี้มีการเติบโตมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย ทำให้มีทักษะในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ทั่วทุกมุมโลกในเสี้ยววินาที ซึ่งการเข้ามาของโลกาภิวัตน์ก็ถือเป็นหนึ่งในอิทธิพลสำคัญที่ช่วยสร้างแรงจูงใจให้เด็กเจเนอเรชันนี้มีความเข้าใจ เข้าถึง และมีความสนใจ ในวัฒนธรรม สื่อบันเทิง รวมทั้งภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การเข้ามาของอิทธิพลต่างประเทศ และการรับข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต ก็ถือเป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้ เด็กเจเนอเรชัน Z พยายามที่จะเติบโตเอง ให้มีทักษะที่หลากหลาย และมีความรู้ความสามารถรอบด้าน เพื่อที่จะได้สามารถแข่งขันกับผู้คนในสังคมได้ รวมทั้งยังเป็นการสร้างตัวตนอีกด้วย เพราะเด็กกลุ่มนี้มีความเชื่อว่า ทักษะของตนเอง ถ้ายิ่งรู้มาก เก่งมาก ก็จะสามารถเป็นประตุนำไปสู่อาชีพที่ดี สังคมที่ดีกว่า รวมทั้งช่วยยกระดับฐานะของตนเองในสังคมในอนาคตได้สูงมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา เด็กแต่ละคน แต่ละประเทศก็จะมีวิธีการเรียนที่ต่างกันไปเพื่อที่จะทำให้ตนเองเรียนรู้ได้เร็ว มีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้อิงทฤษฎี (Theoretical) การปฏิบัติจริง (Practical) หรือ วิธีการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เช่น การไปศึกษาต่างประเทศ (Study Abroad) และ การเรียนรู้ผ่านการร่วมมือกัน เป็นต้น

วัตถุประสงค์

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

- 1). เพื่อศึกษาแนวทาง และกระบวนการในการสร้างตัวตนของเด็กเจเนอเรชัน Z ที่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรม และเทคโนโลยีในศตวรรษใหม่
- 2). เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของเด็กเจเนอเรชัน Z ในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลายผ่านการศึกษาในสถานบันสอนภาษา
- 3). เพื่อศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจเนอเรชัน Z ที่มีส่วนสำคัญในการสื่อสาร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1). ได้เข้าใจถึงแนวทาง และกระบวนการในการสร้างตัวตนของเด็กเจเนอเรชัน Z ที่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรม และเทคโนโลยีในศตวรรษใหม่
- 2). ได้ทำความเข้าใจ และวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของเด็กเจเนอเรชัน Z ในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลาย
- 3). ได้ศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะภาษาของเด็กเจเนอเรชัน Z ที่มีส่วนสำคัญในการสื่อสาร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตงานวิจัยในด้านของเนื้อหาจะเป็นเรื่องการสร้างตัวตนของเด็กเจนเอเรชั่น Z กลยุทธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเอเรชั่น Z รวมทั้งประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ขอบเขตด้านประชากร และ พื้นที่คือ กลุ่มคน เจนเอเรชั่น Z (กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2553) โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องเป็นกลุ่มคนที่กำลังศึกษา/เคยไปศึกษาอยู่ประเทศออสเตรเลีย ณ สถาบัน Browns English Language School โดยไม่จำกัดเพศหรือเชื้อชาติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสร้างตัวตน หมายถึง การสร้างภาพลักษณ์ของตนเองให้เป็นที่รู้จัก ทำให้คนเกิดการจดจำ หรือเกิดความรู้สึกชื่นชม ชื่นชอบ โดยเชื่อว่าเมื่อความพยายามที่จะพัฒนาทักษะของตนเองเป็นไปตามที่คาดหวัง ก็จะนำไปสู่ความสำเร็จ หรือ ความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับในสังคม

กลยุทธ์ หมายถึง แนวทาง หรือวิธีการที่เราเลือกเพื่อนำไปสู่ช่องทางในการประสบความสำเร็จที่รวดเร็ว หรือดียิ่งขึ้น ซึ่งในงานวิจัยเล่มนี้ “กลยุทธ์” ที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา คือ การไปเรียนต่างประเทศ

การพัฒนาทักษะทางภาษา หมายถึง การเพิ่มความสามารถเกี่ยวกับทักษะทางการติดต่อสื่อสาร มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มีประสิทธิภาพในการรับรู้ หรือแปลความหมายได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โลกศตวรรษใหม่ หมายถึง ศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกของการนำเอาเทคโนโลยี และนวัตกรรมเข้ามาเป็นตัวกลางในการเรียนรู้ สื่อสาร ช่วยเพิ่มโอกาสในการรับรู้ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้นถือเป็นยุคที่มีการพัฒนา และมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นพลวัต โดยผู้ที่มีทักษะทางภาษาที่มากกว่าจะสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และเข้าใจได้ในระดับสากล ทั้งยังทำให้มีความเข้าใจที่มากกว่าผู้ที่ไม่ทักษะทางภาษาในระดับที่น้อยกว่า

เจนเอเรชั่น แซด (Gen Z) หมายถึงกลุ่มคนยุคใหม่ที่เกิดในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2553 เป็นกลุ่มคนที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่สามารถรับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ก็ยังมีทักษะความสามารถในการใช้เทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี ทำให้มีการตระหนักรู้ถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เท่าทันโลกทำให้มีการรับนำเอาวัฒนธรรมมาจากต่างประเทศเข้ามามากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1). แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่องตัวตนที่รู้จักและกระบวนการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์

แนวคิดทฤษฎีเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและระบอบนิยม

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

2). เจเนอเรชัน แซด (Generation Z)

ความหมายของเจเนอเรชัน แซด

ลักษณะของกลุ่มคนเจเนอเรชัน แซด

กระบวนการจัดการเรียนรู้สำเร็จเด็กไทย เจเนอเรชัน Z

3). ภาษา

ความหมายและความสำคัญของภาษา

ความแตกต่างด้านอวัจนภาษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษา

วิธีการสอนภาษาต่างประเทศ

ข้อผิดพลาดระหว่างภาษา

ความหมายของการสื่อสาร

4). งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเรื่องตัวตนที่รู้จัก และกระบวนการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์

มิเชล ฟูโกต์ปรัชญาชาวโรสตาเนียที่มีแนวคิดเกี่ยวกับตัวตน และกระบวนการสร้างตัวตนที่มีความสำคัญมาก โดยมีสิ่งสำคัญดังนี้

- 1). การเข้าใจตัวเอง ฟูโกต์เน้นความสำคัญของการเข้าใจตัวเอง และเริ่มต้นโดยการสังเคราะห์คำถามเกี่ยวกับตัวตน เขาเชื่อว่าความเข้าใจตัวเองเป็นขั้นตอนแรกที่จะช่วยให้คนสร้างตัวตนขึ้นไปได้
 - 2). การสร้างตัวตน ฟูโกต์เน้นการสร้างตัวตนเป็นวิธีการที่ต้องมีการคิด และมีการปฏิบัติจริงๆ เขาเชื่อว่าการสร้างตัวตนไม่ใช่เรื่องที่จบลงในการคิดเท่านั้น แต่ต้องมีการปฏิบัติตามความเข้าใจตัวเอง
 - 3). ตัวตนเป็นกระบวนการต่อเนื่อง ฟูโกต์ไม่เชื่อในความคงที่ของตัวตน แต่เชื่อว่าตัวตนเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เปลี่ยนแปลงไปตามเวลา และคนสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตัวตนของตนเอง
 - 4). ความอิสระในการเลือก ฟูโกต์เน้นความอิสระในการเลือกและการคิดเองของแต่ละบุคคล และเชื่อว่าคนควรเลือกค่านิยมและเป้าหมายของตนเองโดยอิสระ
 - 5). การค้นหาความหมายของชีวิต ฟูโกต์เชื่อว่าความหมายของชีวิตควรค้นพบผ่านการสร้างตัวตนและการเลือกอย่างอิสระ
- ดังนั้นแล้วแนวคิดของมิเชล ฟูโกต์เกี่ยวกับตัวตนและกระบวนการสร้างตัวตนเน้นการเข้าใจตัวเอง การสร้างตัวตนเป็นวิธีการต่อเนื่อง ความอิสระในการเลือก และการค้นพบความหมายของชีวิตผ่านการสร้างตัวตน และการเลือก

ภาษาในมุมมองของฟูโกต์

ในทัศนะของมิเชล ฟูโกต์ ภาษาไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร แต่เป็นระบบการสร้างค่านิยมที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นความจริง ฟูโกต์เห็นว่าภาษาเป็นตัวแทนของมนุษย์ และความคิดก็เป็นตัวแทนในตัวเองด้วยเช่นกัน นี่เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทางวาทกรรมที่ฟูโกต์พยายามเปิดเผย เขาให้ความสนใจกับกระบวนการของภาษามากกว่าการหาความหมายที่ถูกสื่อออกมา ฟูโกต์เชื่อว่าการวิเคราะห์ภาษาไม่ควรเน้นที่การแปลความหมาย แต่ควรสนใจที่กระบวนการสร้างความหมายของภาษา สำหรับฟูโกต์ ภาษาเป็นภาพตัวแทนของความคิดมนุษย์ แต่เขาก็ยอมรับว่าความคิดเองก็เป็นตัวแทนในตัวเอง ซึ่งนี่เป็นจุดที่ก่อให้เกิดกระบวนการเริ่มต้นทางวาทกรรม

ฟูโกต์เน้นว่าอำนาจ และวาทกรรมมีความสัมพันธ์กัน อำนาจไม่สามารถมีอยู่ได้โดยไม่มีวาทกรรมที่สร้างชุดความรู้ที่ซ่อนตัวอยู่ใต้ความเป็นหนึ่ง ความต่อเนื่องของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมเกี่ยวข้องกับการค้าของเครือข่ายสถาบันหรืออำนาจที่เป็นต้นกำเนิดของวาทกรรมเชิงอำนาจกับการลงมือทำการทางสังคม อำนาจ และวาทกรรมจึงมีความเกี่ยวพันกันอย่างลึกซึ้ง และซับซ้อน ฟูโกต์เห็นว่าภาษาไม่ได้มีค่านิยมในตัวเอง แต่สังคมเป็นผู้ยอมรับ และทำความเข้าใจ

ภาษานั้น ๆ ภาษาเป็นเหมือนอำนาจรูปแบบหนึ่งที่แฝงเข้ามาเป็นวิธีการทางวาทกรรมที่สร้างเอกลักษณ์ต่อบางสิ่งบางอย่าง และสร้างความเป็นคนอื่นให้กับบางสิ่ง ฟูโกต์มองว่าภาษาที่ใช้เรียกไม่ได้สื่อขอเท็จจริง แต่กลับทำให้เกิดเป็นความความยุติธรรมให้กับตัวเอง (Michel, 1966/1970, p. 43)

อิมมานูเอล ค้านท์เสนอว่าคนจะมีอำนาจผ่านการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียกแทนชื่อคน สัตว์ สิ่งของ และการแสดงความคิดของตัวมนุษย์เอง ภาษาเป็นตัวแทนความจริงที่ตายตัว และเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความรู้ให้กับมนุษย์ ค้านท์ยังอ้างถึงข้อจำกัดในการได้มาซึ่งความรู้ แต่ฟูโกต์คิดว่าภาษาเป็นวิธีการในการสร้างสัญญา และเป็นอำนาจในการสร้างชุดถ้อยคำและผลิตซ้ำค่านิยมให้กับมนุษย์ และสังคม โค้ดด์ เลวี-สโตรส (Claude Lévi-Strauss, 1908) นักคิดโครงสร้างนิยม เห็นว่ามนุษย์เป็นแค่ร่างของภาษาและโครงสร้างเฉพาะหนึ่ง นักคิดแนวโครงสร้างนิยมรวมถึงฟูโกต์พยายามชี้ให้เห็นว่ามนุษย์เป็นผู้ถูกกระทำโดยภาษา และโครงสร้างทางสังคม แม้ว่าในความจริงแล้ว ภาษาจะไม่ใช่อีกกลางในการสื่อสาร แต่เป็นอำนาจที่แฝงอยู่ในกระบวนการทางวาทกรรม ที่สร้างเอกลักษณ์ต่อบางสิ่ง และเกิดเป็นคนอื่นให้กับบางสิ่งแทน การที่มนุษย์มองว่าตนเป็นผู้กระทำ แต่ถ้ามองดี ๆ ก็จะมีพบเห็นว่ามีมนุษย์ต่างหากที่ เป็นผู้ถูกกระทำ

ดังนั้น การวิเคราะห์ภาษาของฟูโกต์จึงไม่ได้เน้นที่การหาความหมายจากภาษา แต่เป็นการค้นหากระบวนการการสร้างความหมาย ฟูโกต์เชื่อว่าภาษาเป็นตัวแทนของความคิดมนุษย์ และเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทางวาทกรรม อำนาจ และวาทกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง ภาษาเป็นอำนาจที่แฝงอยู่ในกระบวนการทางวาทกรรมที่สร้างเอกลักษณ์ และความเป็นอื่น การที่มนุษย์มองว่าตนเป็นผู้กระทำ แต่ฟูโกต์เห็นว่ามีมนุษย์ต่างหากที่ เป็นผู้ถูกกระทำโดยภาษา และโครงสร้างทางสังคม

ปฏิบัติการทางวาทกรรม

มิเชล ฟูโกต์ เน้นย้ำเสมอว่า วาทกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นไม่อาจอยู่ได้อย่างอิสระ วาทกรรมเกิดขึ้นภายใต้สังคม และวัฒนธรรม ขณะที่วาทกรรมก็จะมีอำนาจในตัวเอง เป็นตัวกำหนดการอยู่ การเปลี่ยนแปลง หรือหายไปของสิ่งต่าง ๆ วาทกรรมสร้างขึ้นจากเงื่อนไขของบริบทสังคมที่กำหนด แต่มีความต่างกันระหว่างสิ่งที่สามารถพูดได้ถูกในช่วงระยะหนึ่งกับสิ่งที่ถูกพูดอย่างแท้จริง เกณฑ์ที่ว่าด้วยความแตกต่างนี้คือปฏิบัติการทางสังคม วาทกรรมจึงถือเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งต่างๆ ภายใต้กฎเกณฑ์ที่ชัดเจน กฎเกณฑ์นี้กำหนดการมีอยู่ การเปลี่ยนแปลง ควบคู่กับการที่สังคมสร้างขึ้น ทั้งยังช่วยประกอบชุดถ้อยคำเพื่อตอกย้ำ สรรเสริญ หรือเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ จากอำนาจเครือข่ายสังคม (Foucault, 1991, p.63) นี่ถือเป็นการชิงอำนาจของวาทกรรมกับสังคมที่ดูแลกันและกันเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของชุดคำหนึ่งในสังคมนั้น

นอกจากนี้ ฟูโกต์ยังอยากให้เข้าใจวาทกรรมที่เป็นการกระทำ ความรุนแรงที่กระทำต่อสิ่งต่างๆ ไม่ได้หมายความว่า เป็นการบังคับ แต่เป็นความรุนแรงที่มีปฏิบัติการในการบังคับชุดถ้อยคำ ให้ความให้กับโลก ฟูโกต์ต้องการให้เราเข้าใจวาทกรรมที่เป็นความรุนแรงที่กระทำต่อสรรพสิ่ง และที่เป็นภาคปฏิบัติการที่บังคับให้กับความเป็นจริง วาทกรรมนี้ได้สร้างเหตุการณ์และกฎเกณฑ์ต่างๆ มาใช้บังคับกับสิ่งต่างๆ (Foucault, 1981, p. 67)

ตามวิจารณ์ของฟูโกต์ การพยายามในการวิเคราะห์ทางวาทกรรมระบุว่า มนุษย์เป็นเพียงเพียงร่างกายที่สร้างและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของการพูดเท่านั้น มากกว่าการสร้างระบบหรือกฎเกณฑ์ใหม่ ฟูโกต์คือบอกว่า มนุษย์มีเพียงร่างกายเพราะว่าที่เราพูดมักอยู่ในกรอบของวาทกรรมเรื่องนั้นๆ เท่านั้น วาทกรรมจึงเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์ว่าใครจะเป็นผู้พูด พูดอะไร เมื่อไร และอย่างไร วาทกรรมคือการกำหนดเกณฑ์ของความดีความงาม แต่ในขณะเดียวกัน วาทกรรมตนเองก็เป็นความตั้งใจ ฟูโกต์เห็นว่า วาทกรรมไม่เพียงแค่ผลลัพธ์ที่เกิดจากการขัดแย้งเพื่อเปลี่ยนแปลงเป็นระบบการครอบงำ แต่ในปัจจุบัน วาทกรรมมีรากฐานที่ต้องการและควบคุมด้วยตนเอง วาทกรรมเป็นการปฏิบัติเชิงอำนาจที่จำเป็นต้องใช้ในสิ่งที่ต้องการจัดการ (Foucault & Michek, 1969/1972, pp. 48, 76)

มิเชล ฟูโกต์ “วาทกรรม และ การสร้างตัวตน”

ฟูโกต์เน้นย้ำให้เห็นอยู่เสมอว่าวาทกรรมที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น อยู่ไม่ได้แบบอิสระ แต่วาทกรรมเกิดขึ้นภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน ขณะที่วาทกรรมก็มีอำนาจโดยตัวเองเป็นสิ่งที่ชี้ถึงการมีอยู่ การเปลี่ยนแปลง หรือการจากไปของสิ่งต่าง ๆ เห็นว่า วาทกรรมสร้างขึ้นมาจากเงื่อนไขของสังคมที่กำหนด แต่ความต่างระหว่างสิ่งที่พูดได้ถูกในระยะเวลาหนึ่งกับสิ่งที่ถูกพูดอย่างแท้จริง ด้วยความที่เกณฑ์ในการที่พูดด้วยความแตกต่าง คือปฏิบัติการทางสังคม ดังนั้นวาทกรรมเลยถือเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งต่าง ๆ มาภายใต้กฎที่ชัดเจน กฎนี้จะเป็นสิ่งควบคุมดำรงอยู่ของการเปลี่ยนแปลงหรือการหายไปของสิ่งต่างๆ ควบคู่ไปกับการที่สังคมสร้างขึ้นทั้งยังช่วยประกอบชุดถ้อยคำเพื่อตอบย้ำ สรรเสริญ หรือเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ จากอำนาจเครือข่ายสังคม (Foucault, 1991, p.63) กล่าวได้ว่านี่ถือเป็นการกระทำในรูปแบบอำนาจของวาทกรรมต่อสังคมที่คอยดูแลกันและกันเพื่อที่จะได้ลักษณะของถ้อยความชุดหนึ่งในสังคมนั้น นอกจากนี้ฟูโกต์ยังอยากให้เห็นว่าวาทกรรมว่าเป็นการกระทำที่กระทำต่อสิ่งต่างๆ แต่ไม่ได้แปลว่าเป็นการใช้กำลังบังคับ แต่เป็นความรุนแรงที่มีปฏิบัติการในกับบังคับชุดถ้อยความให้กับโลก ดังนั้นฟูโกต์เป็นการที่ต้องการให้เราได้รับรู้ถึงการใช้อำนาจพูดในทางลุ่มลึกที่มีอิทธิพลต่อสิ่งมีชีวิตและการเข้าใจถึงการใช้อำนาจพูดเพื่อปฏิบัติตามความเป็นจริง และวาทกรรมนี้ช่วยสร้างเหตุการณ์และกฎเกณฑ์ที่จำเป็นในการบังคับต่อสิ่งต่าง ๆ (Foucault, 1981, p. 67) ตามความคิดของฟูโกต์ การแปลงการใช้อำนาจพูดนั้นกล่าวว่ามนุษย์เป็นแค่ร่างทรงที่ถูกกำหนดและสร้างกฎเกณฑ์ด้วยคำพูดมากกว่าการสร้างระบบหรือกฎเกณฑ์ใหม่ ฟูโกต์เห็นว่า คนเป็นเพียงแค่ร่างเพราะการพูดมักจะถูกอยู่ภายใต้กรอบของวาทกรรมเรื่องนั้นๆ เท่านั้น วาทกรรมจึงกลายเป็นตัวชี้ว่าใครจะทำอะไร เมื่อไร และอย่างไร วาทกรรมจึงเป็นตัวกำหนดของความปรารถนา แต่วาทกรรมเองก็เป็นความต้องการที่บังคับ ซึ่งถ้าดูจากอดีตที่ผ่านมาวาทกรรมไม่ใช่แค่ผลลัพธ์ที่เกิดจากการต่อสู้เพื่อเปลี่ยนแปลงเป็นระบบการครอบครอง แต่วาทกรรมเป็นการต่อสู้ และการครอบครอง วาทกรรมคือการใช้อำนาจพูดที่เข้าไปจัดการ (Foucault & Michek, 1969/1972, pp. 48, 76) กรรรมนั้นยังเป็นตัวสร้างตัวตนของมนุษย์ขึ้นมา โดยฟูโกต์เป็นผู้เผยให้เห็นถึงการที่วาทกรรมสร้างตัวตนของมนุษย์ซึ่งมนุษย์ยึดถือ และทำให้เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างตัวตนของตัวเองขึ้นมา ที่เรียกการสร้างความเป็นตัวตนของมนุษย์ซึ่งมีลักษณะเป็น Objective โดยกระบวนการนี้ฟูโกต์เรียกว่า “วงศาวิทยาของความรู้” เป็นวิธีการหาความรู้แบบการ

หาเครือญาติจากการค้นหาให้เห็นความรู้ แบบเดียวกับการสืบหาทางโบราณคดีซึ่งทำการวิเคราะห์หลักฐานจากแหล่ง และยุคสมัยต่างๆให้เป็นคลังความรู้ที่เป็นขั้นตอนเพื่อสร้างคำอธิบายเกี่ยวกับมนุษย์ สำหรับฟูโกต์แล้ววาทกรรมก็เหมือนวัตถุสิ่งของในชั้นดินกล่าว คือก่อตัวขึ้น และอยู่ภายใต้เงื่อนไขทางประวัติศาสตร์แบบหนึ่งๆ แต่ละวาทกรรมต่างมีผลมาจากสภาวะที่เฉพาะเจาะจง ที่มีเงื่อนไขการดำรงอยู่เฉพาะตัวเครือข่ายทางวาทกรรมจำนวนมากในสังคมที่ครอบงำมนุษย์อยู่ก็เช่นเดียวกันต่างมีเงื่อนไขการดำรงอยู่เฉพาะของตน เมื่อเรากล่าวถึงวาทกรรมเป็นเครือข่ายของความเป็นไปได้ของความรู้ คือการที่วาทกรรมสามารถรวมกันเป็นครั้งคราวเฉพาะเหตุการณ์จนเกิดเป็นปฏิบัติการทางวาทกรรม และกลายเป็นค่านิยม หรือความรู้ขึ้น หรือนัยหนึ่งองค์ความรู้ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าคนล้วนมาจากส่วนที่มากมายไม่ต่อกัน แต่มารวมกัน ซึ่งฟูโกต์เชื่อว่าความรู้ทั้งส่วนมากก็เป็นแบบนี้ และยังไปกว่านั้นตัวตนก็มีลักษณะแบบที่แน่นอน (ธงชัยวินิจจะกุล, 2558, น.139-144)

นอกจากนี้มิเชล ฟูโกต์ได้ให้คำนิยามวาทกรรมว่า คือ ความคิด ความเชื่อ กฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นตัวกำหนดเอกลักษณ์นำไปสู่ความเห็นชอบของผู้อื่น โดยมีผลต่อการมีอยู่ของมนุษย์ ถือเป็นการตีกรอบ สร้างความหมาย เรียกได้ว่าเป็นเหมือนการสร้าง “มาตรฐาน” ของตัวมันเอง ในขณะที่สิ่งที่มีความผิดแปลกไปจากกรอบที่สร้างไว้อาจกลายเป็นการถูกกดทับว่าเป็นสิ่งที่ผิดแปลก หรือสิ่งที่ด้อยกว่าในสังคมยุคใดยุคหนึ่ง ในแง่ของข้อความที่ถูกกรอบด้วยความเข้าใจของสังคมในยุคนั้นๆ ทั้งความเป็นพลวัตในการเผยแพร่ข้อความ ก่อให้เกิดปฏิบัติการทางสังคม ที่สอดคล้องกับวาทกรรม คือสิ่งที่เกิดจากการสื่อสารระหว่างกัน โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าการแสดงออกและการสื่อสารระหว่างกันนั้นจะมีระบบความคิด หรือแนวคิดที่ชัดเจนเป็นรากฐานที่อยู่เบื้องหลังหรือไม่ นอกจากนี้โครงข่ายที่กล่าวถึงก็ไม่ต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระเบียบ แต่ตรรกะที่เป็นระบบ ความเชื่อ หรือความคิดที่เป็นชุดเดียวกับต้นตำรับ โดยไม่ต้องเป็นโครงข่ายที่มีแหล่งที่เกิดมาจากนักคิดคนใดคนหนึ่ง แต่โครงข่ายนั้น ๆ มาจากการแสดงออก และการสื่อความหมายของคนหลายคนจนอาจจะยากในการค้นหาแหล่งที่มาให้แน่ชัดได้ อาจจะกล่าวว่า “ไม่มีใครสามารถเป็นเจ้าของหรือเป็นผู้กำเนิดวาทกรรมนั้นได้” (Foucault, Michel, 1969/1972, pp. 116-117)

มิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) เป็นนักคิดที่มีอิทธิพลอย่างมากในวงการสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยเขาได้เสนอแนวคิดที่ต่อต้านทฤษฎีแบบดั้งเดิมและเน้นการวิเคราะห์ในแง่ของ "วาทกรรม" (Discourse) และ "ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ" (Power relations) ฟูโกต์เชื่อว่ามนุษย์มีประสบการณ์ที่ถูกจำกัดจากเงื่อนไขทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรมของความรู้ต่าง ๆ ในสมัยใหม่ อำนาจตามทัศนะของฟูโกต์ไม่ได้หมายถึงการกดขี่เท่านั้น แต่ยังแฝงอยู่ในทุกความสัมพันธ์ทางสังคม รวมถึงในครอบครัว ร่างกาย และเพศสภาพ (Michael O'Shaughnessy & Jane Stadler, 2002, pp.346-355)

ฟูโกต์ยังเน้นว่าการทำความเข้าใจอำนาจควรศึกษาในแง่ของการพฤติกรรมและกลไกการทำงานของมัน เขาเห็นว่าอำนาจไม่ใช่สิ่งที่ใครครอบครองได้อย่างเบ็ดเสร็จ แต่อำนาจแสดงออกมาในรูปของความเกี่ยวเนื่อง และวาทกรรมที่สร้างขึ้นในสังคม (Foucault, 1990; พลดา เดชพลมาตย์, 2555, น.67-82) วาทกรรมจึงมีหน้าที่ในการกำหนดการมีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ในสังคม ผ่านกฎเกณฑ์ และโครงสร้างทางภาษา และสัญลักษณ์ วาทกรรมสร้างอุดมการณ์

ทางสังคมที่สำคัญและสามารถสร้างความพ้อง (Consensus) โดยปราศจากการตั้งคำถาม (กฤษดาวรรณ หงส์ดารมภ์ และจันทิมา เอี่ยมานนท์, 2549, น.130-133)

ฟูโกต์ยังใช้แนวคิด "กระบวนทัศน์" (Paradigm) เพื่ออธิบายกรอบความรู้ของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย กระบวนทัศน์เป็นบริบททางประวัติศาสตร์ที่กำหนดมุมมองต่อโลก และก่อให้เกิดวาทกรรม ฟูโกต์เห็นว่ากระบวนทัศน์เหล่านี้เป็นผลผลิตของสถาบันทางสังคมที่สร้าง และยอมรับโดยสังคม (ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2542, น.4) เขายังเสนอว่ามนุษย์ไม่ใช่ผู้สร้างความรู้ในโลกนี้แต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ถูกกระทำ และได้รับอิทธิพลจากภาษาและวัฒนธรรม

โดยสรุป ฟูโกต์ชี้ให้เห็นว่าการศึกษำานาญและวาทกรรมเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าใจการสร้างตัวตน เขาเน้นการวิเคราะห์ในแง่ของความสัมพันธ์และกระบวนการที่ซับซ้อนของการสร้างความหมาย และอุดมการณ์ ฟูโกต์ยังเสนอว่าความรู้ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีผลจากการสร้างกฎ และระบบของสิ่งต่าง ๆ ในสังคม การศึกษาแบบวงศ์วานวิทยา (Genealogy) ที่ฟูโกต์นำเสนอเป็นวิธีการสำคัญในการค้นหาหลักของอำนาจและการสร้างตัวตนของมนุษย์ (Foucault, 1983b: 113)

มิเชล ฟูโกต์มีแนวคิดที่เน้นการศึกษาภาษา และวัฒนธรรมผ่านการใช้จริงในชีวิต เขาเชื่อว่าการสื่อสาร และการเกี่ยวเนื่องกันของผู้คนที่ใช้ภาษาเป้าหมายอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาภาษาที่มีประสิทธิภาพ ฟูโกต์เน้นการสร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยการติดต่อสื่อสาร และการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความชำนาญทางภาษา (Foucault, 1983b: 113) การเรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาจริงในเหตุการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเพิ่มทักษะทางภาษา และปรับปรุงทักษะการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนั้น มิเชล ฟูโกต์ยังเน้นการศึกษาภาษา และวัฒนธรรมผ่านกระบวนการที่เป็นไปอย่างธรรมชาติและต่อเนื่อง โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพต้องเกิดจากการใช้ภาษาจริงในเหตุการณ์ที่หลากหลาย เช่น การพูด ฟัง อ่าน และเขียน การมีความสัมพันธ์กับผู้ใช้ภาษาเป้าหมายอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ฟูโกต์เชื่อว่าการที่เราใช้ภาษาในชีวิตจะช่วยให้เกิดความเข้าใจ และความชำนาญทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาเป้าหมาย (กิตติพัฒน์ นนทปัทมะดุลย์, 2555, น.91-121)

ฟูโกต์ยังได้ชี้ว่าการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรมมีผลต่อความรู้และกฎเกณฑ์ในระบบของสรรพสิ่ง ฟูโกต์เน้นการวิเคราะห์แบบโบราณคดีเพื่อชี้ให้เห็นถึงกลไกทางอำนาจที่มากับวาทกรรมที่สร้างความเป็นมนุษย์ขึ้น เขาพยายามปรับวิธีการวิเคราะห์กระบวนการสร้างตัวตนของตนเองด้วยการนำเสนอแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับอำนาจ และการศึกษำานาญว่าอำนาจนั้นมีปฏิบัติการอย่างไร ฟูโกต์ใช้แนวคิดวงศ์วานวิทยา (Genealogy) เพื่อค้นหาการเกิดขึ้นของเทคโนโลยีสมัยใหม่แห่งการใช้อำนาจ การสร้างระเบียบวินัย และความรู้รูปแบบใหม่ที่สัมพันธ์กัน (Foucault, 1983b: 113)

การศึกษำานาญในทัศนะของฟูโกต์จึงไม่ใช่เพียงการหาคำตอบว่าอำนาจคืออะไร แต่ต้องศึกษาว่าอำนาจทำงานอย่างไรในสังคม ฟูโกต์เห็นว่าอำนาจจะอยู่ในทุกพื้นที่และทุกความสัมพันธ์

ในสังคม และไม่สามารถเห็นได้ว่าอำนาจอยู่ที่ใด การศึกษากลไกของอำนาจเป็นการเข้าใจวาทกรรมที่สร้างความหมายและอุดมการณ์ในสังคม ฟูโกต์เน้นว่าวาทกรรมเป็นผู้สร้างสิ่งต่าง ๆ ในสังคมภายใต้กฎเกณฑ์ชุดหนึ่ง และมีบทบาทหลักในการสร้าง และสะท้อนอุดมการณ์ทางสังคม (Foucault, 1972, p.63) ดังนั้น มิเชล ฟูโกต์ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาอำนาจ และวาทกรรมการเข้าใจ การสร้างตัวตน และความรู้ในสังคม การใช้แนวคิดวงศาวិทยาและการวิเคราะห์แบบโบราณคดีช่วยให้เราเข้าใจการเกิดขึ้น และการทำงานของอำนาจในสังคม ฟูโกต์เน้นว่าการใช้ภาษาในทีวี และการมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาและสร้างความเข้าใจในภาษา และวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้มีการนำแนวคิดเรื่องตัวตนที่รู้จัก และกระบวนการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์ ซึ่งได้นำมาวิเคราะห์ปัจจัย กระบวนการ และวิธีการสร้างตัวตนของกลุ่มคนเจนเรชัน Z โดยฟูโกต์ได้เน้นว่าอำนาจ และความรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนด และควบคุมการสร้างตัวตนของบุคคลในสังคม การเพิ่มทักษะ และความสามารถจึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับวาทกรรม และโครงสร้างทางสังคมที่ใช้อำนาจในการบอกคุณค่าของทักษะ และความสามารถต่าง ๆ

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการสร้างตัวตนของเด็กเจนเรชัน Z มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการเพิ่มทักษะด้านต่าง ๆ ของพวกเขา ความรู้ และทักษะเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้พวกเขามีเอกลักษณ์ และตัวตนในสังคม แต่ยังนำไปสู่การเป็นที่เคารพนับถือ และการมีหน้ามีตาในสังคม ซึ่งเกิดเป็นอำนาจที่ฟูโกต์ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจน โดยสิ่งเหล่านี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงสร้างของสังคมที่ใช้อำนาจในการบอกคุณค่าของบุคคลผ่านทักษะ และความสามารถนั่นเอง

การสร้างตัวตนในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในกลุ่มเจนเรชัน Z ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการรับรู้ตนเอง หรือการแสดงออกในสังคมเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการเพิ่มทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการปรับตัว และประสบความสำเร็จในสภาพแวดล้อมที่ซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สื่อสังคมออนไลน์ได้เปิดโอกาสให้ผู้คนสร้างตัวตนได้ในหลายบริบท และเป็นปัจจัยที่สร้างมาตรฐานใหม่ในสังคม การมีทักษะทางภาษาต่างประเทศ หรือการไปเรียนที่ต่างประเทศ ได้กลายเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ในการสร้างตัวตนของเด็กเจนเรชัน Z พวกเขาเชื่อว่าการศึกษาในต่างประเทศจะเพิ่มโอกาสในการศึกษา และพัฒนาทักษะภาษา รวมถึงสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างโปรไฟล์ที่ดี สูการยอมรับ และการเคารพนับถือในสังคม

ฟูโกต์ได้อธิบายว่าการมีหน้ามีตาในสังคมหรือการได้รับการเคารพนับถือสามารถแปรเปลี่ยนเป็นความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ และสังคมได้ ผู้ให้สัมภาษณ์ในงานวิจัยนี้ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการไปเรียนภาษาต่างประเทศว่า การมีทักษะทางภาษาที่ยอดเยี่ยม และโปรไฟล์ที่ดีจะช่วยให้พวกเขาเลื่อนขั้นชนชั้นทางสังคมได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ และสังคมในอนาคต

แนวคิดทฤษฎีเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและรสนิยม

แนวคิดเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและรสนิยม คือ ที่ที่มนุษย์มีระบบความสัมพันธ์ที่มีพื้นฐานอยู่บนอำนาจ และมนุษย์นั้นต้องการมีตำแหน่งอยู่ในพื้นที่นั้น หรือก็คือเวทีที่คนในสังคมกำลังมีการกระทำสัมพันธ์กันตามสถานภาพและอำนาจ มีการกล่าวถึงแนวความคิดเกี่ยวกับชนชั้น และรสนิยม ไว้ดังนี้ ชนชั้น คือ กลุ่มของผู้กระทำในระดับเดียวกัน อยู่ภายในกฎที่เหมือนกัน และสามารถกฎแบบเดียวกันเป็นผู้มีโอกาสที่จะมีผลประโยชน์ และการแสดงออกแบบที่เหมือนกัน สร้างการปฏิบัติที่คล้ายกัน และแนวความคิดที่เหมือนกันมาใช้ ในเรื่องของชนชั้นและการเลื่อนชั้นทางสังคม มีการเสนอว่าในสังคมทุนนิยม มนุษย์สามารถเลื่อนชั้นชนชั้นทางสังคมได้รวดเร็วขึ้น ระบบ การศึกษามีส่วนช่วยทำให้คนเลื่อนชนชั้นทางสังคม เราจึงได้เห็นภาพของ คนที่อยู่ในชั้น “กระฎุมพีน้อย” คนเหล่านี้อาศัยกลไกการบริโภคที่ สะดวกขึ้นในสังคมสมัยใหม่ (เพราะมีสินค้าให้เลือกบริโภคเป็นจำนวนมาก การปรับตัวเองให้มีพฤติกรรมบริโภคแบบกระฎุมพีมากขึ้นกว่าเดิม เกิดการบริโภคที่เท่าเทียมกันมากขึ้น บุรุษดิเออไม่ได้มุ่งพิจารณาการบริโภคสินค้าอุปโภคบริโภคเท่าสินค้าทางวัฒนธรรม จากการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

นอกจากนี้บุรุษดิเออนำเสนอแนวคิดเรื่องทุนที่ แตกต่างออกไป ทุนประเภทต่าง ๆ ตามแนวคิดของปีแอร์ บุรุษดิเออ มี 4 ลักษณะ ได้แก่ ทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคม และทุนสัญลักษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1). ทุนทางเศรษฐกิจตามมาร์กซ์คือการสะสมกำลังในด้านเศรษฐกิจที่ช่วยเสริมพลังและความสามารถของบุคลากรในสังคม โดยสามารถแปลงเป็น “เงิน” ได้โดยทันที และอาจกลายเป็นสิทธิที่มีความเชื่อถือได้ในทรัพย์สินได้ในบางกรณี ในทางกลับกัน, ทุนทางเศรษฐกิจเป็นทรัพย์สินที่สะสมมาได้เช่นเงิน ทรัพย์สินมีมูลค่าเช่นที่ดิน, บ้าน, รถ, หุ่น เป็นต้น รูปแบบของทุนประเภทนี้ทำงานในสาขาเศรษฐศาสตร์ และสามารถถ่ายเลยไปยังสาขาอื่นได้ ทุนประเภทนี้เป็นรูปแบบของทุนที่มีเหตุผล, สามารถวัดได้เป็นจำนวนแน่นอน และมีลักษณะที่เจาะจงและชัดเจน (สุภาวงศ์ จันทวานิช, 2554: 242-243)

ดังนั้นทุนทางเศรษฐกิจจึงเป็นสมบัติที่สะสมเอาไว้ เงิน สิ่งของที่มีราคา เช่นที่ดิน ที่อยู่ เครื่องเพชร รถยนต์ หุ่น เป็นต้น รูปแบบของทุนประเภทนี้จะดำเนินงานอยู่ใน Field เศรษฐกิจ ที่สามารถโยกย้ายไป Field อื่น ๆ ได้ ทุนประเภทนี้เป็นรูปแบบของทุนที่มีเหตุผล สามารถคิดเป็นปริมาณที่แน่นอนได้ และมีรูปแบบที่ตายตัว

2). ทุนทางวัฒนธรรม

คือ สิ่งที่คุณค่าได้รับการอาศัยอยู่ในสังคมจึงกลายเป็นลักษณะติดตัว ที่เอื้อให้คนอื่นสามารถไปเพิ่มคุณค่าของตนได้ ทั้งนี้มักเป็นสิ่งที่หลอมละลายอยู่ในตัวของ แต่ละคน และแสดงออกผ่านการกระทำ เช่น ความชอบ กริยามารยาท ทั้งนี้ยังรวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มี คุณค่าอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่เชิงเศรษฐกิจแต่จะมีมูลค่าในเชิงเศรษฐกิจได้ เช่น งานเขียน งานวิจัย เอกสารทาง

วิชาการ (บุรดิเยอ, 2550: 79 ชนิตา เสงี่ยมไพศาลสุข แปล) ซึ่งทุนทางวัฒนธรรมสามารถแบ่งได้ 3 ประเภทดังนี้

2.1 ทุนสมรรถนะด้านวัฒนธรรมของปัจเจกบุคคล

ได้แก่ รู้และทักษะต่าง ๆ ที่ จะพูดเรื่องศิลปะ การมีลักษณะที่สง่างาม มีมารยาทอย่างดี embodied form ที่อยู่ในปัจเจกนี้อาจจะมีค่านิยมใกล้เคียงกับคำว่า "Habitus" (ฮาบิตัส) แต่บุรดิเยอก็ได้เห็นแสดงให้เห็นความแตกต่างกัน ฮาบิตัส เป็นโครงสร้างอย่างหนึ่งที่มีความยืดหยุ่น มีการทำงานเป็นองค์ เป็นโครงสร้างที่มีอยู่ในเรา เกิดขึ้นจากคนที่มีการพูดคุยกับคนอื่น หรือสิ่งที่อยู่รอบตัวฮาบิตัสจึงมาจากโครงสร้างทางสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่นอกตัวคน ดังที่บุรดิเยอเกริ่นถึง ฮาบิตัส ว่าเป็น “โครงสร้างแห่งสภาพแวดล้อมอันมี รูปแบบเฉพาะตัวได้สร้างฮาบิตัสขึ้นมา” (Bourdieu 1977: 72) แต่จะเป็นไปไม่ได้ที่ทุกคน จะมีประสบการณ์เหมือนกันในกฎเกณฑ์เดียวกัน แต่ว่าสมาชิกที่มีชนชั้นเดียวกันย่อมจะมีความเหมือนกันมากกว่ากลุ่มคนของชนชั้นอื่น ๆ เพราะพวกเขาจะได้เจอสถานการณ์ของชนชั้นนั้นได้บ่อยครั้งกว่า (Bourdieu, 1977: 85) ความแตกต่างระหว่าง "Habitus" (ฮาบิตัส) และ เขาอธิบายได้ว่า ในกรณีของบุคคลที่หลงใหลในความรู้เรื่องวิชาปรัชญา อาจจะมีมองหารับรู้การเผยแผ่ความรู้ผ่านทาง การอ่านหนังสือปรัชญา เช่นนี้ย่อมถือเป็น "Habitus" แต่เมื่อความรู้นั้นสร้างชื่อเสียงให้แก่เขา เขาอาจเลือกเป็นนักเขียนบทคอลัมน์ในนิตยสารผ่านทาง การเข้ารายการโทรทัศน์ซึ่งจะช่วยเพิ่มรายได้ให้เขาได้ ณ เวลาที่แสดงเช่นนั้น Habitus ของเขาอาจกลายเป็น embodied form โดยที่คุณลักษณะข้างต้นจะกลายเป็นทุนวัฒนธรรม ถ้าเปรียบเทียบกับแนวคิดของมาร์กซ์เกี่ยวกับ "มูลค่า" จะพบว่า Habitus เหมือนกับมูลค่าของบุคคลนั้น ในขณะที่ "ทุนวัฒนธรรมแบบ embodied form" เหมือนมูลค่าแลกเปลี่ยน ที่สามารถเปลี่ยนความมั่งคั่งภายนอกให้กลายเป็นทุนภายในบุคคลได้ (กาญจนา แก้วเทพ และ สมสุข หินวิมาน, 2551: 551-552)

2.2 ทุนที่ถูกทำให้เป็นรูปธรรม

ทุนทางวัฒนธรรมของแบบนี้มีลักษณะหลากหลาย มีความเกี่ยวข้องกับทุนทางวัฒนธรรมของแบบอื่นๆ โดยการแสดงผ่านสื่อต่างๆ เช่น รูปภาพ อุปกรณ์ เครื่องจักร และอื่นๆ ความเป็นทุนทางวัฒนธรรมสามารถถ่ายทอดผ่านการสะสมของ เช่น เก็บรวบรวมรูปภาพ การสะสมทุนทางวัฒนธรรมสามารถถ่ายทอดได้เช่นเดียวกับทุนทางเศรษฐกิจ แต่สิ่งที่สามารถถ่ายทอดได้คือความเป็นเจ้าของสื่อการบริโภค ดังนั้นสินค้าทางวัฒนธรรมสามารถเป็นทั้งวัตถุและสัญลักษณ์ ผู้ที่เป็นเจ้าของสิ่งนั้นจึงควรค้นหาวิธีที่เหมาะสมในการสะสมทุนได้เรียบร้อย (สุภางค์ จันทวา นิช, 2554: 243-244)

2.3 ทุนที่ถูกทำให้เป็นสถาบัน

ทุนที่มีลักษณะที่ชัดเจนเป็นอิทธิพลของเสถียรภาพทุนทางวัฒนธรรม มักแสดงในรูปแบบของใบรับรองและการทดสอบ ทุนทางวัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขเฉพาะ เช่น การเปลี่ยนแปลงเป็นทุนทางเศรษฐกิจ เช่น รายได้จากงานหรือการเปลี่ยนทางสื่อให้กลายเป็น

สถาบันคุณภาพของการศึกษา การปรับเปลี่ยนเช่นนี้สร้างความแตกต่างระหว่างการรับรองความรู้ และทักษะทางการที่ได้รับสนับสนุนในทุนทางวัฒนธรรมเป็นปกติ เกิดเป็นการสร้างฟังก์ชันความแตกต่างระหว่างทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางเศรษฐกิจ ซึ่งการรับประกันทุนทางการศึกษา เชื่อมโยงกับค่าเงิน หลงเหลือการแลกเปลี่ยนจากทุนทางเศรษฐกิจไปสู่ทุนทางวัฒนธรรมสร้างค่า ให้กับทุนทางวัฒนธรรมให้กับบุคคลที่เหมาะสมด้านการเรียน ผลพลอยได้ในด้านวัตถุของ และ สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับ คุณลักษณะทางการเรียนรับรองตามความยากของการลงทุนในจุดกลับ (สุภาวศ์ จันทวานิช, 2554: 244)

3). ทุนทางสัญลักษณ์

ความมีเกียรติ ความมีชื่อเสียง รวมถึงการเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น ซึ่งจะ แปรเปลี่ยนไปเป็น ผลประโยชน์ต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ สำหรับผู้ที่ครอบครองทุนประเภทนี้ (Bourdieu, 1977, p. 179) ซึ่งในแง่ของการผลิตจะทำให้เกิดการบริโภคได้นอกจากการมีทุนเศรษฐกิจ นอกจากนั้น ทุนทางสัญลักษณ์นั้น คือความน่าเชื่อถือ ซึ่งแปรเปลี่ยนเป็น ทุนทางเศรษฐกิจได้เช่นเดียวกัน (Bourdieu, 1977, p. 181) แต่การเปลี่ยนรูปอีกครั้งหนึ่งของทุนทางเศรษฐกิจ ไปเป็นทุนทางสัญลักษณ์ จะไม่อาจบรรลุได้ถ้าไม่มีการสมรู้ร่วมกันคิดของทุกกลุ่ม แรงขับเคลื่อนในการ ได้มา และต่อสู้เพื่อรักษาทุนทางสัญลักษณ์ มาจากการแสดงออกมา ที่ถูกสร้างขึ้นจากฮาบิทัส เป็นการ สืบทอดมาตั้งแต่เกิด และถูกทำให้เพิ่มขึ้นโดยครอบครัว และโรงเรียน

4). ทุนทางสังคม ประกอบด้วยทุน 2 แบบ (Siisainen, 2000) ดังนี้

4.1 สิ่งที่มีความเกี่ยวเนื่องกันกับสมาชิกว่าเป็นความสัมพันธ์ของกลุ่ม และความสัมพันธ์ ของสังคม ทุนทางสังคมขึ้นอยู่กับขนาดของเครือข่าย และการติดต่อที่บุคคลจะเก็บรวบรวมมาได้ อย่างมีคุณภาพ

4.2 การรับรู้ และการยอมรับเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ และการเติบโตของเราเอง การรับรู้ หมายถึงการรับรู้ความรู้หรือข้อมูลใหม่ และการยอมรับหมายถึงการยอมรับความจริงหรือสิ่งที่ เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมของเรา ทั้งการรับรู้ และการยอมรับเป็นกระบวนการที่สำคัญในการ พัฒนาตนเองและการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ทุนทางสัญลักษณ์เป็นคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ และการยอมรับ และเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพบรรยากาศ และสังคมที่เราอยู่อย่างต่อเนื่อง บุรดิเยอร์กล่าวถึงทุนทางสังคมโดยเน้นไปที่การเพิ่มพูนทุน และการผลิตซ้ำความเลื่อมล้ำ ซึ่งเป็นสิ่ง สำคัญในการเรียนรู้และการมีอำนาจในสังคม ทุนทางสังคมเป็นหนึ่งในทุนสี่ชนิดที่มีความจำเป็น กับการเรียนรู้และการมีอำนาจในสังคม นอกจากนี้ยังมีทุนอีกสามชนิดคือ ทุนทางเศรษฐกิจ เงิน และที่ดิน และทุนทางวัฒนธรรม-ทรัพย์สิน และบริการทางวัฒนธรรม เอกสารรับรองทางการศึกษา และทุนทางสัญลักษณ์-ความชอบธรรม

ในมุมมองของบุรดิเยอร์ ทุนทางสังคมถือเป็นทุนที่มีกำลังสังคมซึ่งเป็นของของเครือข่ายที่ มีความสัมพันธ์กัน และมีลักษณะที่แสดงถึงการเคารพ และเคารพไว้ สามารถเปลี่ยนแปลงเป็น ความได้เปรียบกัน จำนวนของทุนทางสังคมขึ้นอยู่กับความใหญ่ของเครือข่ายความเกี่ยวข้อง และ จำนวนของทุน (ไม่ว่าจะเป็นทุนทางใดก็ตาม) ที่ผู้ที่อยู่ในกลุ่มเครือข่ายครอบครอง ดังนั้น ทุนทาง

สังคมจะเกี่ยวข้องกับทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางเศรษฐกิจเสมอ โดยมี "ผลประโยชน์" เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดเครือข่ายทางสังคมได้ (บุรดิเยอ, 2550, น. 84-85)

จากทฤษฎีการสร้างพื้นที่ทางสังคม ชนชั้น และรสนิยมของปีแอร์ บูดิเยอร์ ได้กล่าวว่า มนุษย์มีระบบความเกี่ยวเนื่องกันที่มีพื้นฐานอยู่บนอำนาจ และมนุษย์ก็ล้วนมีความต้องการที่จะได้อำนาจเหล่านั้น ซึ่งระบบการศึกษาสามารถเป็นเครื่องมือที่ช่วยเลื่อนชั้นชนชั้นทางสังคมได้อย่างรวดเร็วขึ้น ทฤษฎีนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ หรือการไปเรียนที่ต่างประเทศ ว่าทำไมการเพิ่มทักษะทางด้านภาษา หรือการไปเรียนที่ต่างประเทศ จึงได้กลายเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ในการสร้างตัวตนของเด็กเจนเนเรชั่น Z

บูดิเยอร์ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทุนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางวัฒนธรรม ทุนทางสังคม และทุนทางสัญลักษณ์ ในความคิดของบูดิเยอร์ ทุนทางสังคม หรือการเป็นที่เคารพศรัทธา เติบโตเป็นความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ และสังคมได้ จากผลการวิจัยพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวถึงกลยุทธ์ในการมาเรียนภาษาต่างประเทศ พวกเขาเชื่อว่าการมีโปรไฟล์ที่ดี รวมถึงการมีทักษะทางภาษาที่ยอดเยี่ยม จะสามารถเลื่อนชั้นชนชั้นทางสังคมได้อย่างรวดเร็วขึ้น และอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบทางเศรษฐกิจ และสังคมในอนาคต

การสร้างตัวตนในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยี และการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมมีบทบาทสำคัญ ทำให้การพัฒนาทักษะทางภาษากลายเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้าง และยกระดับตัวตนในสังคม การมีทักษะทางภาษาที่ดีไม่เพียงแต่ช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรมได้ แต่ยังเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล และทรัพยากรที่หลากหลายมากขึ้น การไปเรียนต่างประเทศทำให้เด็กเจนเนเรชั่น Z ได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ทั้งในด้านการศึกษา และการใช้ชีวิต ซึ่งมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะที่จำเป็น และการสร้างตัวตนที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และสามารถแข่งขันได้ในสังคม การสร้างตัวตนในศตวรรษที่ 21 นี้ ไม่เพียงแต่ต้องอาศัยการฝึก และการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยความสามารถในการปรับตัว การเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การเรียนรู้ภาษา และวัฒนธรรมใหม่ๆ ทำให้เด็กเจนเนเรชั่น Z สามารถสร้างตัวตนที่มีความยืดหยุ่น และมีศักยภาพในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมและสภาพแวดล้อมที่หลากหลายและซับซ้อนขึ้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

Lustig and Koester (2016) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่มาจากคือกระบวนการแลกเปลี่ยน และให้ความหมายในบริบทหนึ่ง ๆ โดยบุคคลในกระบวนการสื่อสารนั้น มีความไม่เหมือนทางวัฒนธรรมในระดับที่มีการแปลความ เกี่ยวกับพฤติกรรมที่เหมาะสมต่างกั นำไปสู่การเข้าใจความหมายที่เหมือนกัน

Ting-Toomey and Chung (2012) กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนสัญลักษณ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังพยายามที่จะสร้างและแบ่งปันความหมายให้แก่บริบทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

Vivatananukul (2016) กล่าวว่า การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เป็นความไม่เหมือนกันแค่วัฒนธรรมย่อย เช่น ระดับทางสังคม เพศสภาพ ฯลฯ รวมถึงความหลากหลายของโลกตะวันตก

และตะวันออก ในการเข้าใจถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของกระบวนการสื่อสาร และองค์ประกอบภายนอกอื่น ๆ อย่างเป็นองค์รวม

ดังนั้นสรุปได้ว่า ความหมายของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม หมายถึงการสื่อสารของบุคคลที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยบุคคลแต่ละวัฒนธรรมจะมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ ต่างกันตามภาษา วัฒนธรรม และค่านิยมของสังคมนั้น ปัญหาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมระหว่างบุคคลที่มาจากต่างวัฒนธรรม มักเกิดจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ Gudykunst and Kim (2003) ยังกล่าวว่ามีสาเหตุอื่น ๆ ที่เป็นปัญหาในการสื่อสารกับบุคคลที่ไม่มี ความเหมือนทางวัฒนธรรม เช่น

1). อุปสรรคด้านความรู้และความคิด (Cognitive)

1.1. การไม่เข้าใจภาษาที่ใช้กัน รวมถึงไม่รู้จักเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น คนต่างชาติไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้เมื่อมาเมืองไทย เป็นต้น ซึ่งภาษาในที่นี้หมายถึง ทั้งวัจนภาษา ได้แก่ คำพูด ข้อความ หรือสิ่งที่สามารถสื่อความหมายซึ่งไม่ใช่คำพูด เช่น น้ำเสียง กริยา ท่าทาง เป็นต้น การศึกษาภาษาของวัฒนธรรมหนึ่งที่แตกต่าง ปัญหาที่พบมากที่สุดก็คือ การไม่ทราบ “ความหมายแฝง” ของศัพท์ต่าง ๆ อุปสรรคจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่งได้อย่างสมบูรณ์ หรือรับรู้ความหมายถูกต้องตามที่เจ้าของภาษาต้องการสื่อความหมายรวมทั้งปัญหาการเลือกใช้ระดับภาษาที่เหมาะสม

1.2 ปัญหาการขาดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมสามารถแบ่งออกเป็นหลายระดับ เช่น การไม่รู้ หรือไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้น หรือการรู้เรื่องวัฒนธรรมหลักแต่ไม่รู้เกี่ยวกับรูปแบบความเกี่ยวข้องทางสังคมที่ไม่เหมือนกันในสังคม และท้องถิ่นต่าง ๆ นอกจากนี้ การตีความหมายจากบุคคลภายนอกหรือการสรุปวัฒนธรรมจากบุคคลที่ไม่ใช่ตัวแทนของวัฒนธรรมก็อาจเป็นปัจจัยที่เกิดเป็นความเข้าใจผิดพลาดเกี่ยวกับวัฒนธรรมนั้น ๆ ดังนั้นการเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมควรมีการศึกษาอย่างลึกซึ้งและใกล้ชิดเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่าง ๆ ในสังคมและท้องถิ่นต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม

1.3 การรับรู้และวิถีคิดของแต่ละวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในเรื่องการจัดประเภทสิ่งต่าง ๆ ที่เห็นต่างกันอย่างชัดเจน เช่น การมองภาพเป็นรวมหรือมองแบบเฉพาะส่วน แต่ละวัฒนธรรมมีวิธีการมองโลกและสิ่งต่าง ๆ ในโลกอย่างไม่เหมือนกัน ซึ่งทำให้เราเห็นว่ามุมมองและการรับรู้ของแต่ละวัฒนธรรมนั้นมีความหลากหลายและน่าสนใจอย่างมาก และการเรียนรู้จากวิถีคิดและการรับรู้ของวัฒนธรรมอื่น ๆ อาจช่วยให้เรามองโลกในมุมมองที่แตกต่างได้มากขึ้นด้วย ดังนั้น ความแตกต่างทางการรับรู้และวิถีคตินั้นเป็นสิ่งที่ทำให้โลกของเราเติบโตและสวยงามขึ้นอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นการมองภาพเป็นรวมหรือมองแบบเฉพาะส่วนก็ตาม ทุกวิธีการมองนั้นมีความสำคัญและมีคุณค่าของตัวเองที่ควรได้รับการเคารพและการเข้าใจอย่างถูกต้อง

2. อุปสรรคด้านทัศนคติ และความรู้สึก (Attitude and Feeling)

การรับรู้ที่ขาดประสิทธิภาพ เช่น

- 1) การเปิดรับรับรู้แบบยึดหยุ่นหรือการยอมรับการเปลี่ยนแปลงในวิธีคิดของบุคคลหรือวัฒนธรรม แม้ว่าเวลาหรือสิ่งแวดล้อมจะเปลี่ยนไป
- 2) การมองแบบอ่อนน้อม โดยเฉพาะการมองสิ่งต่างๆ ในเชิงบวกและเชิงลบ
- 3) การรับรู้แบบหลากหลาย ไม่เชื่อว่าคนในสังคมทุกคนจะดีหมดหรือเลวหมด แต่รับรู้ว่ามีคนที่ดีและเลวอยู่พร้อมกัน
- 4) การใช้เวลาและพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่จะตัดสินคนหรือกระทำอะไรตั้งแต่แรกของการสื่อสาร

ทัศนคติที่เป็นอุปสรรค เช่น

- 1) อคติที่เราควรมีคือการยอมรับและเข้าใจคนที่มีลักษณะและวัฒนธรรมที่แตกต่างจากเรา โดยไม่ว่าจะเป็นการเข้าข้างเข้าหาคนเหมือนกับเราหรือคนในกลุ่มเดียวกันกับเรา หรือแม้แต่ว่าคนที่มีมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป การเปิดรับและเรียนรู้จากคนอื่นจะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีกับคนที่มีความแตกต่างออกไป
- 2) การนำวัฒนธรรมของตัวเองมาใช้ในการประเมินบุคคลอื่นไม่ควรเป็นศูนย์กลาง แต่ควรใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าใจและปรับตัวต่อคนอื่น ๆ โดยการเรียนรู้และยอมรับว่าวัฒนธรรมแต่ละแบบมีความสำคัญและมีคุณค่าของตัวเอง
- 3) เพื่อเข้าใจและปรับตัวต่อคนที่มีมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง จะต้องมีความรู้สึกที่เกื้อหนุนและเข้าใจความต่างของพวกเขา โดยการช่วยให้พวกเขามีความตกใจทางวัฒนธรรมน้อยลง และปรับตัวในวัฒนธรรมได้อย่างดี นอกจากนี้ เรายังควรแสดงออกด้วยพฤติกรรมและความรู้สึกที่เป็นมิตรและเป็นกันเอง เพื่อให้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นไปอย่างราบรื่น

3. อุปสรรคด้านพฤติกรรม (Behavior)

บางครั้งพฤติกรรมบางอย่างที่เราทำอาจก่อให้เกิดปัญหาในการสร้างความร่วมมือกันในกลุ่มคน ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ควรแก้ไข เช่น การไม่สนใจที่จะเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา การหลีกเลี่ยงการพบปะกับคนที่แปลกหน้าหรือคนที่เหมือนเหมือนกันกับเรา การไม่ยอมปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในวัฒนธรรมใหม่ การยึดติดกับความคิด ความเชื่อ และกรอบที่เคยมีอยู่ การไม่เคารพวัฒนธรรมของผู้อื่น การประเมินคำพูดที่แตกต่างจากวัฒนธรรมของเราในแง่ไม่ดี การไม่มีความสามารถในการใช้ภาษา และการสื่อสาร เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัวทางวัฒนธรรม Berry และคณะ (1987 in Vivatananukul, 2005)

ลักษณะของการปรับตัวสู่วัฒนธรรมใหม่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1). **Ethnic-Oriented Identity** เป็นการยึดติดกับเอกลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเองอย่างสูงและรับเอาวัฒนธรรมใหม่หรือละทิ้งวัฒนธรรมหลักมาน้อยหรือถึงขั้นปฏิเสธวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมหลัก

2). **Bicultural Identity** เป็นการรักษาความเป็นของกลุ่มชาติพันธุ์ตนเองไว้พร้อมกับการปรับตัวรับเอาวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมหลักมาใช้ควบคู่กัน

3). **Assimilation Identity** เป็นการไม่ยึดติดกับเอกลักษณ์ของตัว และคิดว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมหลักมากกว่า ทำให้วัฒนธรรมเดิมของตนเองถูกกลืนหายไป

4). **Marginal Identity** เป็นการไม่รู้สึกว่าตนเองเป็นสมาชิกของทั้งกลุ่มชาติพันธุ์เดิมและระบบวัฒนธรรมใหม่หรือวัฒนธรรมหลัก ซึ่งคนที่มีลักษณะการปรับตัวแบบนี้จะถูกเรียกว่า "คนชายขอบ"

ตามแนวคิดของ Georg Simmel (ใน Ting-Toomey, 1999 ใน Wittayawiro, 2009) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการปรับตัว (Antecedent Factors) และปัจจัยที่เกิดจากการปรับตัว (Outcome Factors) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนที่ต้องเผชิญหน้ากับวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1.1 ปัจจัยระดับระบบ ปัจจัยของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในวัฒนธรรมเจ้าถิ่นที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนแปลกหน้า ประกอบด้วย

1). **สภาพสังคมเศรษฐกิจ** ในประเทศที่มีสภาพสังคมเศรษฐกิจที่มั่นคงและรุ่งเรือง การปรับตัวจะง่ายกว่า เนื่องจากมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการรับคนแปลกหน้า ในขณะที่ประเทศที่มีเศรษฐกิจเสื่อมโทรม ชาวต่างชาติอาจถูกมองว่าเป็นผู้แย่งใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด

2). **ลักษณะการต้องปฏิบัติตามในเชิงวัฒนธรรม** สังคมที่มีทัศนคติแบบผสมผสานทางวัฒนธรรม (Assimilationist Society) มักจะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและต้องการให้คนใหม่ปรับตัว ในขณะที่สังคมแบบพหุวัฒนธรรม (Culturally Plural Society) ยอมรับความต่าง และให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

3). **สถาบันท้องถิ่น** สถาบันต่าง ๆ เช่น โรงเรียน สถานที่ทำงาน และสื่อมวลชน มีบทบาทสำคัญในการช่วย หรือกีดกันการปรับตัวของคนแปลกหน้า

4). **ความหมายของคนแปลกหน้า** วัฒนธรรมต่าง ๆ มองคนแปลกหน้าแตกต่างกัน บางวัฒนธรรมอาจมองว่าเป็นผู้บุกรุกและมีอคติ ในขณะที่บางวัฒนธรรมอาจยอมรับและเปิดกว้าง

5). **ระยะห่างระหว่างวัฒนธรรม** ระดับที่คนแปลกหน้าสามารถเชื่อมต่อกับวัฒนธรรมเจ้าบ้านได้ ขึ้นอยู่กับความชำนาญในการสื่อสารและการปรับตัวทางจิตวิทยา

1.2 ปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่ต้องการปรับตัวเข้าสู่วัฒนธรรมใหม่ ประกอบด้วย

1). **แรงจูงใจ** แรงจูงใจในการย้ายออกจากวัฒนธรรมของตนเองและย้ายเข้ามาอยู่ในวัฒนธรรมใหม่

2). **ความคาดหวัง** ความคาดหวังต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นและผลของเหตุการณ์นั้น ความคาดหวังที่เป็นไปได้จริงและมองในแง่บวกจะช่วยในการปรับตัว

3). **ความรู้ทางด้านวัฒนธรรม และความรู้เชิงปฏิสัมพันธ์** ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์การเมือง เศรษฐกิจของประเทศเจ้าบ้าน รวมถึงการเรียนรู้ภาษาและวิธีการสื่อสาร

4). **ลักษณะทางบุคลิกภาพ** บุคคลที่มีความอดทนต่อความกำกวม (Tolerance for Ambiguity) มีความยืดหยุ่น มีแรงขับเคลื่อนและความมุ่งมั่นในใจ จะสามารถปรับตัวได้ดี

1.3 ปัจจัยระดับระหว่างบุคคล ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

1). **เครือข่ายที่ติดต่อด้วย** เครือข่ายทางสังคมที่คนแปลกหน้าติดต่อด้วยมีบทบาทสำคัญ 3 ประการคือ

ช่วยเหลือทางด้านจิตใจและความรู้สึก ให้ความช่วยเหลือในการรับมือกับความเครียดและอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการย้ายเข้าสู่วัฒนธรรมใหม่

ช่วยเหลือด้านการงาน ให้การช่วยเหลือที่เป็นประโยชน์ในการปรับตัวเข้ากับงานใหม่ หรือการใช้ชีวิตในสังคมใหม่

ช่วยเหลือทางการให้ข้อมูล ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้และปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมใหม่

1). **การเปิดรับสื่อมวลชน** สื่อจากวัฒนธรรมเดิมช่วยลดความเครียดที่เกิดจากการปรับตัว ส่วนสื่อจากวัฒนธรรมเจ้าของบ้านเป็นแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ไม่ต้องเผชิญกับสถานการณ์จริงที่อาจเสี่ยงต่อการกระทำที่น่ายำย

2). **ทักษะในการสื่อสารระหว่างบุคคล** ทักษะในการจัดการกับความเครียดภายในใจ การสื่อสารอย่างดี และการสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างกัน

ปัจจัยที่เกิดจากการปรับตัว

การเปลี่ยนแปลงระหว่างวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนกับการปรับตัว ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความเคลื่อนไหว คนที่ไม่รู้จักจะต้องเผชิญกับความกดดัน และความไม่เข้าใจในรูปแบบของตนเอง เครือข่ายทางสังคมที่คนแปลกหน้าติดต่อด้วยเป็นสิ่งสำคัญในการลดความเครียดนี้ โดยให้การสนับสนุนทั้งทางจิตใจ การงาน และข้อมูล เมื่อคนแปลกหน้าเข้ามาอยู่ในสถานการณ์ที่รู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ และสามารถคงความเป็นตัวตนได้ นอกจากนี้ คนต่างวัฒนธรรมยังต้องเรียนรู้ที่จะขอความช่วยเหลือเมื่อเผชิญกับผลจากการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมใหม่ บางคนอาจปรับตัวจนสามารถมองโลกจากโลกของวัฒนธรรมที่สาม โดยพิจารณาข้อดี และข้อเสียของทั้งวัฒนธรรมของตนเอง และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา แปลคำนอยาม และประเมินการกระทำต่าง ๆ จากแนวคิดเรื่องความมากมายทางวัฒนธรรม และนำมาใช้ให้เหมาะกับตน

การเปลี่ยนแปลงระหว่างเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และซับซ้อนกับการปรับตัว คนที่ไม่รู้จักหน้าจะต้องเผชิญกับความกดดันในเรื่องของอัตลักษณ์ของตนเอง การสื่อสาร และเชื่อมโยงกับสังคมมีหน้าที่หลักในการบรรเทาความเครียดนี้ โดยให้การสนับสนุนทั้งทางจิตใจ การทำงาน และการให้ข้อมูล เมื่อคนแปลกหน้าเข้ามาอยู่ในสถานการณ์ที่รู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ

ทฤษฎีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงการสื่อสารของคนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม แต่ละวัฒนธรรมมีทัศนคติที่แตกต่างกัน ซึ่งได้รับปัจจัยจากภาษา วัฒนธรรม และค่านิยมของตนเอง การสื่อสารกับคนต่างวัฒนธรรมอาจเกิดอุปสรรค และปัญหาหลายประการ เช่น อุปสรรคด้านแนวคิด หรืออุปสรรคด้านพฤติกรรม

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีความผสมผสาน เพราะต้องการความเข้าใจ และการปรับตัวต่อวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่เข้าใจ ความไม่แน่ใจ การสื่อสารที่มีคุณภาพเลยต้องมีการฟัง และการปรับตัวเพื่อให้สามารถเข้าใจ และเคารพความแตกต่างระหว่างกันได้ การเรียนภาษาที่ต่างประเทศเป็นหนึ่งในวิธีที่ผู้เรียนต้องเผชิญกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมอย่างเข้มข้น นักเรียนที่ไปเรียนต่างประเทศจะต้องศึกษาที่จะสื่อสาร และปรับให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่มีความต่างกันทางวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนที่มีนักเรียนจากหลากหลายเชื้อชาติ หรือแม้กระทั่งการสื่อสารในชีวิตบนท้องถนน การศึกษา และพัฒนาทักษะในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัว และอยู่ร่วมกับบุคคลจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นประเทศที่มีสังคมพหุวัฒนธรรม การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนภาษาที่ออสเตรเลียจึงเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาทักษะด้านนี้ ผู้เรียนจะได้สัมผัสกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย และฝึกฝนทักษะการสื่อสารในสภาพแวดล้อมที่มีความต่างทางวัฒนธรรม ทฤษฎีการสื่อสารกับวัฒนธรรมจึงสำคัญมาก และเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาที่ต่างประเทศ การเข้าใจ และสามารถสื่อสารกับบุคคลต่างวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนทักษะปรับตัวในสิ่งแวดล้อมที่มีความต่างทางวัฒนธรรมได้อย่างดี

เจนเนอเรชั่น แซด (Generation Z)

ความหมายของเจนเนอเรชั่น แซด

เจนเนอเรชั่น หมายถึง คนที่เกิดมาในระยะเวลาเดียวกัน มีประสบการณ์กับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน ทั้งการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทางสังคม การขยายความสามารถทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทำให้แต่ละเจนเนอเรชั่นมีแนวคิด ทศนคติ ค่านิยม ความอยากในการดำรงชีวิต และมุมมองในการทำงานที่แตกต่างกัน (Mannheim, 1952; Zemke, 2001)

Grail Research (2011) ได้ให้คำนิยามเจนเนอเรชั่น แซด หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “Gen Z” ไว้ว่าเป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2553 ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้ได้รับการดูแล เลี้ยงดูมาจากกลุ่ม เจเนอเรชั่น เอ็กซ์ (Generation X) โดยเจนเนอเรชั่น แซด มักมีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยี เพราะเกิดขึ้นมาในโลกยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นยุคสมัยที่เทคโนโลยีเป็นสิ่งจำเป็นทั่วไปในการดำรงชีวิต นอกจากนี้กลุ่มคนเจนเนอเรชั่นนี้ยังมีความสนใจต่อสังคมในระดับที่สูงมากขึ้นเนื่องจากทักษะในการเข้าถึงข้อมูลในโลกออนไลน์ทำให้เขามีความตระหนักรู้ หรือรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโลกได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นเด็กเจนเนอเรชั่นนี้จะเชื่อมต่อกับโลกตลอดเวลาผ่านช่องทางสังคมออนไลน์ ทำให้มีการศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสาร จนกระทั่งวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในการะบวนการตัดสินใจของเด็กกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก

กลุ่มคนรุ่น Z คือกลุ่มคนที่เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยี และมีความชอบในการสื่อสารจากทางออนไลน์มากกว่าการพูด การศึกษาของคนรุ่น Z สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาที่ทุกสถานที่ และพวกเขามีความสนใจในการเพิ่มทักษะเฉพาะด้าน ลักษณะการทำงานของคนรุ่น Z สามารถทำงานในหลากหลายสาขาอาชีพได้ (Addor, 2011; Adecco Group, 2015; Ozkan & Solmaz, 2015)

Staffbase (2020) ได้สรุปว่า 84% ของคนเจนเนอเรชั่น Z มีความพร้อมที่จะทำงานหนักกับบริษัทที่มีความน่าเชื่อถือและมีระบบการเงินที่ดี โบนัสเป็นสิ่งจูงใจสำคัญในการทำอาชีพ นอกจากนี้ เจเนอเรชั่น Z ยังสนใจกับการสร้างความเกี่ยวข้องกันผ่านการพูดสื่อสารอย่างเป็นกันเอง

สรุปได้ว่า กลุ่มเจนเนอเรชั่น Z คือกลุ่มคนที่เกิดในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2553 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เทคโนโลยีเริ่มเข้ามามีปัจจัยสำคัญในการใช้ชีวิตของคนทั่วโลก สมาชิกในกลุ่มนี้มีทักษะในการรับรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากมีการเติบโตพร้อมกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ สมาชิกในกลุ่มเจนเนอเรชั่น Z ยังมีทักษะในการใช้เว็บออนไลน์ได้ดี ซึ่งทำให้เขาเข้าถึง ได้อย่างรวดเร็วและสะดวกสบาย จึงทำให้สมาชิกในกลุ่มนี้มีการตระหนักรู้ถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วโลกได้มากยิ่งขึ้น เจ้าของสมองในกลุ่มเจนเนอเรชั่น Z มักมีการรับนำเอาวัฒนธรรมมาจากต่างประเทศเข้ามาใช้ในชีวิต ซึ่งทำให้มีการรับรู้และรับนำเอาสิ่งใหม่ ๆ มากมายเข้าสู่วัฒนธรรมของประเทศ ทำให้มีการรวมสมบัติและการรับรู้ที่มากขึ้นในกลุ่มนี้

ดังนั้น กลุ่มเจนเนอเรชั่น Z เป็นกลุ่มคนที่มีทักษะในการรับข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และมีการรับนำเอาวัฒนธรรมมาจากต่างประเทศเข้ามามากยิ่งขึ้น ทำให้เป็นกลุ่มคนที่มีความรู้ทักษะที่มากมายและเป็นประโยชน์ในสังคมได้มากขึ้น

ลักษณะของกลุ่มคนเจนเนอเรชั่น Z

เจนเนอเรชั่น แซด ถือเป็นคำนิยามของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่เติบโตในยุคโลกาภิวัตน์ เป็นกลุ่มคนที่มีทางเลือก และแนวคิดอย่างเป็นอิสระ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง และสนใจเรื่องรอบตัวที่หลากหลายมิติในเรื่องต่าง ๆ อาทิ สังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ภาษา เป็นต้น

คนในเจนเนอเรชั่น Z มีความคิดสร้างสรรค์ที่มากมายและต้องการมีส่วนร่วมและพื้นที่ในการแสดงตัวตนอย่างเต็มที่ การส่งเสริมเนื้อหาให้ถึงกับคนในกลุ่มนี้ไม่เพียงแค่อะไรเพื่อการรับรู้หรือแค่รู้สึกเท่านั้น แต่ต้องเน้นไปที่การสร้างความสำเร็จเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมหรือการกระทำ โดยเฉพาะการกระทำที่เกี่ยวข้องกับการคิด และการสร้างเนื้อหา (Co-Creation) พร้อมกับการสนับสนุนให้เกิดการสร้างตัวตนอย่างสร้างสรรค์

กระบวนการจัดการเรียนรู้ของเด็กไทย เจนเนอเรชั่น Z

ในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงมีผลต่อกระบวนการศึกษาของนักเรียน สังคมไทยกำลังพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีที่เติบโต มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทุกเพศทุกวัย โลกของเราเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่การเชื่อมโยงผ่านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้ต่างๆ ได้ในปลายนิ้วมือ คนที่เกิดตั้งแต่ปี ค.ศ.1995 หรือ พ.ศ.2538 เรียกว่า "เจนเนอเรชั่น Z" (Generation Z) ซึ่งเติบโตกับโลกดิจิทัลที่มีสมาร์ทโฟน และเทคโนโลยีต่างๆ กลุ่มนี้มีศักยภาพในการใช้เทคโนโลยี ชอบค้นคว้าความรู้จากออนไลน์ที่ตอบสนองความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ชอบความท้าทาย ต้องการสิ่งใหม่ๆ มุ่งเน้นการค้นหาลักษณะของตนเอง และมีความเป็นตัวของตัวเองสูงจึงชอบทำงานแบบบุคคลมากกว่าการทำงานเป็นกลุ่ม อย่างไรก็ตาม, พบว่าเด็กไทยใน Gen Z ขาดการคิดวิเคราะห์และมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางเทคโนโลยี อินเทอร์เน็ตอาจมีประโยชน์ในการค้นคว้าหาข้อมูล แต่ก็ยังมีทั้งดี และไม่ดี หากผู้ใช้ขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ ขาดความรอบคอบระวัง โดยเฉพาะในเยาวชน ก็อาจนำไปสู่อันตรายและเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ (Tapscott, 1998)

ดังนั้น การศึกษาจึงควรให้ความสนใจกับความเป็นปัจเจกบุคคล มีการปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเหมาะสม เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือทดลอง หรือทำงานหลายอย่างด้วยกัน (Multitasking) และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) อย่างสม่ำเสมอเพิ่มการศึกษาตอบโต้ความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Çetin & Halisdemir, 2019) ใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้เปรียบเสมือนการนำโลกทั้งใบมาไว้ตรงหน้า ซึ่งอาจมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ความเสี่ยงจากการใช้เทคโนโลยีก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน ผู้ใช้จึงต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะชีวิตที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในยุคนี้

การจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับยุคเป็นสิ่งสำคัญ เพราะคนในแต่ละยุคมีลักษณะและความต้องการที่แตกต่างกัน การใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน Generation Z เช่น การให้เพิ่มบทบาทในการศึกษาของนักเรียน (Student-center Learning) จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดใน

ปัจจุบัน การปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัยจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูและโรงเรียนควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับการพัฒนาการศึกษาในปัจจุบันและอนาคต เนื่องจากการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ตามศักยภาพของตนเองเป็นรูปแบบที่ท้าทายผู้สอนให้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมสมรรถนะที่สำคัญต่อการใช้ชีวิตของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล สื่อ และสิ่งแวดล้อมโดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เพื่อสร้างความรู้และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการเรียนรู้ กระตุ้น และชี้แนะผู้เรียนตามความเป็นจำเป็น ทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้ในคุณค่าตนเอง สร้างความเชื่อมั่น และยอมรับผู้อื่นบนพื้นฐานความรู้ทักษะตามศักยภาพ และความแตกต่างระหว่างคน วิธีการเรียนรู้นี้เหมาะสมกับเด็ก Gen Z และช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นในชีวิตของพวกเขา (Upskill, 2018)

1). **การเรียนรู้ทางสายตา** เด็กเจนเนเรชั่น Z เติบโตในสิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีซึ่งทำให้ทักษะการมองเห็นของพวกเขาพัฒนาไปมากกว่าคนเจนเนเรชั่นอื่นๆ การเทียบกับสมองของเด็กเมื่อ 20 ปีก่อนแสดงให้เห็นว่า เพราะเด็กเจนเนเรชั่น Z เติบโตมาพร้อมกับ สมาร์ทโฟน และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พวกเขาจึงชอบการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น (Visual Learning) มากกว่าวิธีอื่นๆ

2). **การเรียนรู้จากการลงมือทำ** การสอนควรมีการลดการบรรยายให้น้อยลงและเปิดโอกาสให้เด็กได้มีประสบการณ์การลงมือทำจริง ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาได้เรียนรู้และเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

3). **การเรียนรู้ร่วมกัน** แม้ว่าเด็กเจนเนเรชั่น Z จะชอบทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง แต่พวกเขายังต้องการการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ดังนั้นผู้สอนควรให้โอกาสในการทำงานร่วมกันทั้งในกิจกรรมและการเรียน

4). **การเรียนรู้โดยการทำ** คล้ายกับการเรียนรู้จากการลงมือทำจริง ผู้สอนไม่ควรคาดหวังให้เด็กเจนเนเรชั่น Z นั่งนิ่งๆ เป็นเวลานาน แต่ควรใช้กิจกรรมที่让孩子ได้มีส่วนร่วมและมีการเคลื่อนไหว

5). **การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี** เทคโนโลยีไม่ใช่เพียงเครื่องมือ แต่เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเด็กเจนเนเรชั่น Z เพราะพวกเขาเติบโตมาในยุคดิจิทัล ผู้สอนจึงควรนำเทคโนโลยีมาใช้ร่วมกับการเรียนอย่างเหมาะสม

นอกจากลักษณะการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น เด็กเจนเนเรชั่น Z ยังชอบความท้าทายและการแก้ปัญหาเอง เพราะเติบโตขึ้นมาในยุคที่เศรษฐกิจฝืดเคือง พวกเขาจึงมีความเป็นจริงจังกในการเก็บเงินและการทำงาน นอกจากนี้การแก้ปัญหาด้วยตนเองจะทำให้พวกเขายากพัฒนาดตนเองต่อไป เมื่อเห็นความก้าวหน้าของตนเอง การให้คำชมเชยและการเสริมแรงจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของเด็ก Gen Z อย่างไรก็ดีตาม ระบบการเรียนการสอนในประเทศไทย

ยังคงใช้วิธีการสอนแบบ Passive Learning ซึ่งเน้นการบรรยายและการท่องจำ ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับองค์ความรู้อย่างเต็มที่ (Nossoni, 2021; Persada et al., 2019; Rassarin, 2018; วิทยา พัฒนาเมธาดา, 2562)

เมื่อพิจารณาถึงคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นของเด็กกลุ่ม Generation Z จะเห็นได้ว่าการใช้วิธี Passive Learning อาจไม่ใช่แนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการช่วยให้เด็กเหล่านี้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา วิธีการแบบดั้งเดิมนี้มีแนวโน้มที่จะจำกัดเด็กให้อยู่ในข้อจำกัดที่ครูกำหนด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อศักยภาพสูงสุดของพวกเขา เพื่อให้สามารถควบคุมศักยภาพของเด็ก Generation Z ได้อย่างเต็มที่ จำเป็นต้องนำแนวทางการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติมาใช้ การเรียนรู้เชิงรุกเกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการศึกษาแบบลงมือจริง ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านการฝึกฝนและการมีส่วนร่วม ครูมีหน้าที่ในการชี้แนะนักเรียน ส่งเสริมการคิด และเรียนรู้จากประสบการณ์ การทำงานร่วมกัน และความคิดสร้างสรรค์ ด้วยการร่วมวิธีการศึกษาอย่างเข้มข้น นักเรียนจะพัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น การแก้ปัญหา การคิดเชิงวิเคราะห์ และความสามารถในการประยุกต์ความรู้ในสถานการณ์จริง เห็นได้ชัดว่าการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติเหมาะสมกับเด็กกลุ่ม Z มากกว่าเมื่อเทียบกับการเรียนรู้แบบพาสซีฟ เนื่องจากส่งเสริมประสบการณ์การศึกษาแบบไดนามิกและมีส่วนร่วมมากขึ้น ในการศึกษาที่ดำเนินการโดย McManus (2001 อ้างถึงใน Abhiyan 2008) ได้มีการเปรียบเทียบหลักการของการเรียนรู้แบบแอคทีฟและการเรียนรู้แบบพาสซีฟ ซึ่งสนับสนุนประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบแอคทีฟในการเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กกลุ่ม Z

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และ Passive Learning

Passive Learning	Active Learning
เชื่อว่าผู้เรียนคือผู้ไม่มีความรู้ ยังว่างเปล่า เหมือนฟองน้ำ ต้องการเติมความรู้	เชื่อว่าการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ และต่อยอดความรู้เดิมเป็นความรู้ใหม่ด้วยตนเอง
กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยใช้การบรรยายให้ผู้เรียนจดบันทึกเป็นหลัก	กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย แบบผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ผู้เรียนจำเนื้อหาที่เรียนแต่ละบทเรียนได้ประมาณร้อยละ 10	ผู้เรียนมีโอกาสจำเนื้อหาบทเรียนในแต่ละบทเรียน ได้มากกว่า ร้อยละ 50
	ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม สื่อ นวัตกรรม และการอภิปราย

ผู้เรียน เรียนรู้โดยการจดจำ เป็นลักษณะการ เติมความรู้เหมือนการบันทึกเทป	โดยใช้การเรียนรู้จากการทำและการสนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และมีส่วนร่วมกับผู้อื่นใน การสร้างกรอบความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ สถานการณ์อื่นๆ ในการเรียนรู้ของตนเอง
ผู้สอนใช้การบรรยายตามหนังสือหรือการอ่าน ให้ฟัง หรือการอธิบายเนื้อหา หลักการ และ การสาธิต	บทบาทของผู้สอนที่ไม่เน้นการอธิบายเนื้อหา หลักการและวิธีการให้บริการโดยการอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือในการสอน ผ่าน การสาธิต กำหนดกิจกรรม และการจัดการ เรียนการสอนในชั้นเรียน
การทดสอบนักเรียน นำเอาสิ่งที่จำไว้ตามที่ครู บอกมาตอบ	การทดสอบนักเรียนควรใช้การสร้างความรู้ เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า และ นำไปใช้ในการตอบแต่ละประเด็นอย่าง เหมาะสม

ที่มา: (Mc Manus, 2001, อ้างถึงใน Abhiyan 2008, p.15)

จากตารางที่แสดงอยู่ สามารถเห็นได้ว่าการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้ที่เข้ากันได้กับความเป็นจริง โดยการลงมือปฏิบัติจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการศึกษได้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนด้วย ผู้สอนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้ในการสอนแทนที่จะใช้วิธีการสอนแบบเดิม ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การศึกษาที่มีความหลากหลาย ผู้เรียนจะได้มีโอกาสที่จะเป็นผู้สร้างวิธีการศึกษาของตนเอง และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ตามสิ่งที่ตนสนใจ

ดังนั้น การใช้กระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning จะเป็นทางเลือกที่ดีในการสอน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและเติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของตนเอง

การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning

แนวทางในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning มีดังนี้

1). กิจกรรมการเรียนรู้เป็นการทำจริง เพื่อลดการสอนที่ยาวเกินเวลา และป้องกันนักเรียนนั่งเรียนนานๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดความไม่สบายกาย น่าเบื่อ โกรธ และขาดความสนใจในบทเรียน จึงควรเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและพลัง โดยการผสมกิจกรรมเคลื่อนไหวและเป็นธรรมชาติในการศึกษา เช่น เกม ดนตรี เรียนรู้ร่วมกัน และการเล่นบทบาท ซึ่งจะทำให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสนุกสนานขึ้นสำหรับนักเรียน ในขณะเดียวกัน ครูสามารถช่วยให้นักเรียนสร้างทัศนคติบวกในการศึกษา และปรับปรุงประสบการณ์ของพวกเขาผ่านการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นไปด้วยนวัตกรรมและมีส่วนร่วม(Nash, 2010, pp.6-7) แม้ว่าในกระบวนการสอนการอ่านจำเป็นต้องมีการเกิดการปฏิบัติการที่สดใสและเพลิดเพลิน การจัดกิจกรรมที่ไม่ทำให้ผู้เรียนต้องนั่งนานเป็นสิ่งที่ครูควรพิจารณา เพื่อเสริมสร้างความกระตือรือร้นและพลังให้กับผู้เรียน วิธีการแบบเชิงปฏิบัติการ เช่น การละลายพฤติกรรมผ่านเกม การใช้เพลงดนตรีสนุกสนานในกระบวนการเรียนรู้ การจับคู่หรือจับกลุ่ม การสร้างแผนที่ความคิด การนำเสนอผลงานให้กับกลุ่มหรือห้องเรียน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการแสดงบทบาทที่สมมติ เป็นเช่นนี้ เรื่องเหล่านี้ช่วยสร้างวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน รวมทั้งสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกหรือใจและสนุกสนานอีกครั้งด้วย

2). การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมสำหรับการอ่านและการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรใส่ใจ การพิจารณาสภาพแวดล้อมเช่นการมีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทที่ดี และไม่มีสิ่งรบกวน เป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนมุ่งเน้นการอ่านและเรียนรู้ได้ดีขึ้น การอ่านไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นในห้องเรียนเท่านั้น ผู้สอนสามารถพาผู้เรียนลงมาอ่านนิทานหรือเรื่องที่เตรียมไว้ในบริเวณที่เหมาะสม เช่น สนามหญ้า หรือใต้ต้นไม้ โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาเกี่ยวกับบรรยากาศรอบตัวจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย ดังนั้น การสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สอนควรใส่ใจเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสนุกสนานสำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียน (Viusal Lab School, 2019) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการเรียนนอกห้องเรียนด้วยการตรวจสอบสภาพอากาศ และสภาพแวดล้อมในสถานที่ที่จะใช้เรียนรู้ หากมีสภาพอากาศที่ไม่เหมาะสมหรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น อากาศร้อนจัดหรือมีเสียงรบกวนจากสิ่งรอบข้าง ผู้สอนควรพิจารณาเลื่อนการเรียนไปในเวลาที่เหมาะสมและสถานที่ที่เหมาะสมกว่า

นอกจากนี้ ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนที่จะเริ่มการเรียนรู้นอกห้องเรียน โดยตรวจสอบว่าผู้เรียนมีสภาพร่างกายและจิตใจที่พร้อมในการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีความเหนื่อยล้าหรือไม่พร้อมจะเรียนรู้ เช่น หลังจากเล่นกีฬาหรือกิจกรรมที่ใช้พลังงานมาก ผู้สอนควรใช้เวลาผู้เรียนพักผ่อนและเติมพลังงานด้วยการดื่มน้ำหรือพักสักครู่จนกว่าผู้เรียนจะพร้อมที่จะเรียนรู้ การเตรียมความพร้อมทั้งสภาพแวดล้อม และผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนรู้นอกห้องเรียน

เป็นไปได้อย่างมีคุณภาพ ผู้สอนควรใส่ใจ และให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำประสบการณ์การศึกษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตได้อย่างเต็มที่

3). นักเรียนควรได้รับอิสระในการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยครูควรใช้เครื่องมือการสอนที่หลากหลายเพื่อสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนในทุกด้าน การให้นักเรียนใช้วิธีการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองจะช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ ครูสามารถทำให้การทำงานร่วมกันง่ายขึ้นโดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม และสนับสนุนให้มีการบรรยาย และแลกเปลี่ยนความคิด การสร้างสภาพอบอุ่นและเปิดกว้างจะช่วยสร้างนักเรียนที่มีทักษะการเรียนรู้และการคิดเชิงวิเคราะห์อย่างทั่วถึง ครูควรเน้นการสร้างสภาพเรียนรู้ที่หลากหลายและสนุกสนาน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ประสบการณ์การศึกษาที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน และความท้าทาย แทนที่จะให้คำตอบที่ถูกต้อง ครูควรสนับสนุนนักเรียนให้มีการคิดแบบวิเคราะห์และสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งในเนื้อหาเรียน

4). การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างความกระตือรือร้นในการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเยาวชนยุค Gen Z ที่เติบโตมาพร้อมกับ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนสามารถช่วยเสริมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เยาวชนยุค Gen Z มักชอบการเรียนรู้ทางสายตา ซึ่งหมายความว่าอาจารย์สามารถใช้วิดีโอเป็นสื่อการสอนเพื่อช่วยในการศึกษา รูปภาพ และเสียงในวิดีโอจะช่วยดึงดูดความสนใจ และเป็นจุดเริ่มต้นในความอยากรู้

นอกจากนี้ เนื้อหาการเรียนรู้แบบอื่นที่ไม่ใช่เทคโนโลยีก็มีความสำคัญ เช่น การจัดใบงานให้มากมายในแต่ละวิชา ควรหลีกเลี่ยงการใช้รูปแบบเดิมๆ ซ้ำๆ รูปแบบตัวอักษรควรชัดเจนและอ่านง่าย ควรมีภาพ และสีสัน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่อนคลายและเต็มไปด้วยความสุขให้ผู้เรียน

5). เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างเต็มที่สำหรับเด็กเจนเอเรชั่น Z ครูควรใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยการให้คำชมเชยและการเสริมแรงจากครูจะเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างแรงบันดาลใจและแรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้ของเด็กเจนเอเรชั่น Z นอกจากนี้ เด็กเจนเอเรชั่น Z ยังชอบความท้าทาย และชอบเรียนรู้กลยุทธ์ และวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การเห็นความก้าวหน้าของตนเองจะทำให้พวกเขามีความสุขและชื่นชอบในความสำเร็จ ดังนั้น การผลักดันและการให้คำชมเชยจากครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เด็กเจนเอเรชั่น Z สามารถบรรลุผลสำเร็จได้

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ครูสามารถใช้แนวทางดังกล่าวได้ โดยใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับการศึกษาของเด็กเจนเอเรชั่น Z เช่น การเรียนรู้ทางสายตา การเรียนรู้จากการกระทำจริง การเรียนรู้ผ่านการร่วมมือกัน การเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ และการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี เมื่อใช้วิธีการเรียนรู้เหล่านี้ จะช่วยให้เด็กเจนเอเรชั่น Z ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ครูยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจ และความกระตือรือร้นในการศึกษาของเด็กเจนเอเรชั่น Z ได้โดยการให้คำชม ทำให้เด็กเจนเอเรชั่น Z มีความมั่นใจ และความสุขในการเรียน หากต้องการให้การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์มีประสิทธิภาพ ครูควรนำขั้นตอนการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์มาใช้ร่วมกับกระบวนการ Active Learning ที่มี 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดเรื่องที่จะอ่าน การกำหนดเรื่องที่จะอ่านคือขั้นตอนแรกที่สำคัญมากในการสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ ผู้สอนควรช่วยผู้เรียนตั้งเป้าหมายในการอ่านว่าอ่านเพื่ออะไร เช่น อ่านเพื่อได้รับรู้ อ่านเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในชีวิต หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน สร้างเป้าหมายนี้จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและความตั้งใจในการอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ การกำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะอ่านยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการเวลาและทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 2 อ่านเนื้อเรื่องทั้งหมด การอ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดในครั้งแรกควรเป็นการอ่านแบบผ่อนคลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้เรื่องราวโดยรวมว่าเกี่ยวกับอะไร ผู้สอนควรแนะนำให้ผู้เรียนไม่ต้องกังวลกับรายละเอียดเล็กน้อยในขั้นตอนนี้ หลังจากที่ย่านเนื้อเรื่องทั้งหมดแล้ว ผู้เรียนจึงค่อยกลับมาอ่านใหม่อย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อรวบรวมข้อมูลที่สำคัญ การอ่านอย่างถี่ถ้วนนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถหาความสำคัญ และระบุรายละเอียดที่มีความหมายได้

ขั้นที่ 3 ตั้งคำถามกับตัวเอง การตั้งคำถามกับตัวเองหลังจากการอ่านเป็นวิธีที่ดีในการตรวจสอบความเข้าใจ ผู้เรียนควรถามตัวเองว่าเนื้อความตอนใดไม่เข้าใจ หรือมีส่วนใดที่ยังคงสงสัย การเขียนคำถามเหล่านี้ลงในกระดาษหรือสมุดบันทึกจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถกลับมาทบทวนและค้นหาคำตอบในภายหลังได้ ตัวอย่างเช่น จากนิทานเรื่องหมาป่ากับลูกแกะ ผู้เรียนอาจสงสัยว่าคำพูดของหมาป่ามีความหมายอย่างไร จากนั้นจึงพยายามปรับเนื้อความให้เป็นภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

ขั้นที่ 4 จำแนกและจับใจความสำคัญของเรื่อง การจำแนกและจับใจความสำคัญของเรื่องคือการหาคำตอบเกี่ยวกับตัวละคร สถานที่ เวลา และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ผู้เรียนควรทำการวิเคราะห์และจัดกลุ่มข้อมูลที่ได้รับมาในรูปแบบต่างๆ เช่น การวาดแผนภาพความคิด การใช้กรอบภาพ หรือการจัดกลุ่มข้อมูล วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเห็นภาพรวมของเนื้อเรื่องและเข้าใจความเกี่ยวเนื่องระหว่างส่วนต่างๆ ของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของเรื่อง การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของเรื่องคือการทำความเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรถึงผู้อ่าน การวิเคราะห์นี้ควรรวมถึงการพิจารณาทัศนคติหรือข้อคิดที่ได้รับจากเรื่อง รวมถึงทฤษฎีของผู้เขียน ผู้เรียนสามารถใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Collaborative Learning) ในการคิดถึงเป้าหมายของเรื่อง โดยการสร้างกิจกรรมกลุ่มหรือการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลกันได้อย่างอิสระ

ขั้นที่ 6 สรุปเนื้อเรื่อง การสรุปเนื้อเรื่องเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องทำการสังเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการอ่านและการวิเคราะห์ เพื่อสรุปความน่าเชื่อถือและใจความสำคัญของเรื่อง ผู้เรียนควรนำข้อมูลหลักฐานที่มีอยู่มาประกอบการตัดสินใจในการสรุปเนื้อเรื่อง โดยการสรุปควรเป็นการเขียนที่ชัดเจน กระชับ และครอบคลุมใจความสำคัญทั้งหมด

ขั้นที่ 7 ประยุกต์และนำไปใช้ การประยุกต์ที่ได้จากการอ่านเป็นขั้นตอนสุดท้ายและสำคัญมาก ผู้เรียนควรประเมินว่าความรู้ที่ได้สามารถนำไปใช้ในเหตุการณ์ไหนได้บ้าง การใช้ความรู้จริงจะช่วยให้ผู้เรียนจำ และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้ง และยั่งยืน

แนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

นักจิตวิทยาหลาย ๆ ท่าน เช่น Piaget, Vygotsky, Barlett, Bruner รวมทั้งกลุ่ม Gestalt ซึ่งเป็นนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม (Cognitivism) และจากปรัชญาของ John Dewey ได้กล่าวไว้ว่า การสร้างความรู้ด้วยตัวเอง เป็นการเรียนจาก "การลงมือกระทำ" โดยแนวคิดนี้มีความเชื่อว่า ผู้เรียนต้องเป็นผู้ค้นพบและเชื่อมโยงความรู้ด้วยตนเองจึงจะถือว่าเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งผู้เรียนเป็นผู้ทดสอบความรู้และข้อมูลใหม่ ๆ ว่าเป็นไปตามกฎเกณฑ์เดิมหรือไม่ ถ้ากฎเกณฑ์ใดนำมาใช้กับความรู้ใหม่ไม่ได้ก็ต้องมีการทบทวนกฎเกณฑ์นั้นหรือสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาใหม่ จะทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่ในที่สุด นอกจากนี้ผู้เรียนต้องรับผิดชอบกับการเรียนรู้ของตนเอง ผู้สอนจะเป็นผู้แนะนำ คอยช่วยให้ผู้เรียนค้นหาความหมายของสิ่งที่เรียน (นุชลี อุปนัย, 2558)

ทฤษฎีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของ Piaget และ Vygotsky เป็นพื้นฐานที่สำคัญของแนวคิดนี้โดย Piaget มีมุมมองแบบ Psychological Constructivism ที่กล่าวไว้ว่า พัฒนาการทางความรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลรับข่าวสารใหม่เข้าไป (Assimilation) แล้วเกี่ยวกับโครงสร้างทางความรู้เดิมถ้าไม่เกี่ยวเนื่องกันจะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น คนจะพยายามเปลี่ยนให้อยู่ในสภาวะสมดุล โดยใช้กระบวนการปรับโครงสร้าง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะเกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันและประสบการณ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวจะเน้นการพัฒนากระบวนการภายในที่จะเกิดขึ้นตามลำดับขั้นพัฒนาการธรรมชาติมนุษย์ซึ่งมีจุดเน้นที่ต่างกับมุมมองของ Vygotsky ที่เป็นลักษณะของ Social Constructivism มีแนวคิดว่าการมีสัมพันธกับสังคมและวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญที่สุดต่อการเรียนรู้การที่บุคคลได้ร่วมกิจกรรมทางสังคมที่หลากหลายกับผู้อื่นจะทำให้เกิดการศึกษาขึ้นภายในตนเอง โดยสถาบันทางสังคมตั้งแต่ระดับครอบครัวขึ้นไป มีหน้าที่สำคัญที่จะช่วยให้ศึกษา และเมื่อได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ก็จะมีพัฒนาการถึงขั้นสูงสุดตามศักยภาพ (ทิตนา แชมมณี, 2561; นุชลี อุปนัย, 2558, สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2564)

นอกจากนี้ Vygotsky ได้กล่าวไว้ว่า ทุกคนมีการพัฒนาการเชาวน์ปัญญา และระดับพัฒนาการที่ตนมีศักยภาพที่จะไปให้ถึงได้ซึ่งช่วงห่างระหว่างระดับทั้ง 2 นั้น เรียกว่า "Zone of Proximal Development" แนวคิดดังกล่าวได้เปลี่ยนวิธีการสอนให้ต้องนำหน้าระดับพัฒนาการเสมอ โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นตัวแทนทางวัฒนธรรม (Cultural Agent) คอยให้ความช่วยเหลือชี้แนะในลักษณะ "Assisted Learning" หรือ "Scaffolding" ในสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ด้วยตนเอง (ทิตนา แชมมณี, 2561; สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2564)

แม้นักจิตวิทยาจะมีมุมมองบางประเด็นที่แตกต่างกัน แต่ส่วนใหญ่มีความเห็นร่วมกันในคุณลักษณะของ Constructivism ประกอบด้วย

- 1). การสร้างความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะช่วยให้เราเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ผ่านการปฏิบัติและการคิดวิเคราะห์เราจะสามารถค้นพบองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง
- 2). ความรู้และความเข้าใจที่มีอยู่เดิมเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้สิ่งใหม่ เราสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ หากเรามีพื้นฐานความรู้เดิมที่เข้าใจอย่างดีในเรื่องเดียวกัน การศึกษาจะเป็นไปอย่างเรียบง่ายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) การเกี่ยวเนื่องกันทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อการศึกษาศึกษา เพราะมันเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มองเห็นมุมมองและข้อมูลที่แตกต่างกันจากบุคคลอื่น การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกัน

4). การจัดสิ่งแวดล้อมที่คล้ายคลึงกับชีวิตจริง ก่อให้เกิดเป็นการศึกษาอย่างมีความหมาย ผู้เรียนจะเชื่อมโยงสิ่งที่ได้รู้จากห้องเรียนสู่ชีวิตจริง และเชื่อมโยงสถานการณ์ในชีวิตจริงกับการคิดวิเคราะห์หาคำตอบในชั้นเรียนได้ (สุรางค์ ไคว่ตระกูล, 2564)

ทั้งนี้การจัดกิจกรรมดังกล่าวควรอยู่บนพื้นฐานของการตระหนักถึงความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะแนวทางในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนที่มีความชำนาญ ในการศึกษาด้วยวิธีการที่ต่างกันออกไป

รูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style)

การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้น การสอนควรจะออกแบบให้เหมาะกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาควรศึกษาและเข้าใจรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสามารถจัดกิจกรรมการศึกษาให้เหมาะสม ตามทฤษฎีของ David A. Kolb ที่กล่าวถึงการเรียนรู้โดยเน้นประสบการณ์ ผู้เรียนสามารถถูกจำแนกเป็น 4 ลักษณะ ซึ่งจะช่วยให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้ควรถูกออกแบบให้เป็นไปตามลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพและผลลัพธ์ที่ดีที่สุด (นวไล พิศชาติ และจินตนา ลีละไกรวรรณ, 2561; Kolb & Kolb, 2013) ดังนี้

1). นักคิดหลากหลายมุมมอง (Divergers) เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่ และมีทักษะนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมที่ใช้จินตนาการได้ดี พวกเขามีทักษะในการสร้างความคิดในมุมมองต่าง ๆ และสามารถรวบรวมข้อมูลและข่าวสารเข้าด้วยกันได้ดี นอกจากนี้พวกเขายังมีความสามารถในการสังเกตและคิดไตร่ตรองอย่างชาญฉลาด และสามารถเข้าใจผู้อื่นได้ดี

อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนของผู้มีทักษะคิดเห็นหลากหลายมุมมองคือการตัดสินใจที่มีความยากลำบาก พวกเขามักจะไม่ใช้หลักทฤษฎีและข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ในการตัดสินใจอย่างเต็มที่ ดังนั้น นอกเหนือจากนี้, พวกเขายังมีทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้ในมุมมองที่จำกัด ดังนั้น, รูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับผู้มีทักษะคิดเห็นหลากหลายมุมมองคือการเก็บเสนอความคิดและการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องประเด็นหรือสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2). นักซึมซับ (Assimilators) เป็นนักจัดข้อมูลที่มีทักษะในการใช้หลักการเหตุผลและสังเคราะห์ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ พวกเขาชอบงานที่เป็นนามธรรมและเชิงปริมาณ และมีความสนใจในการศึกษาและค้นคว้าอย่างเจาะลึกเพื่อสรุปเป็นหลักการที่เกี่ยวข้อง เขายังมีทักษะในการวางแผนเป็นระบบ และพัฒนาทฤษฎีเพื่อสร้างกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมอย่างใดก็ตาม จุดอ่อนของนักซึมซับคือพวกเขาไม่ค่อยสนใจความรู้สึกของบุคคลอื่น และมักใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่มีลักษณะนี้ ตัวอย่างเช่นการบรรยายอย่างเป็นลำดับและเป็นเหตุเป็นผล การให้งานที่ต้องใช้ตรรกะและการเปรียบเทียบ เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับนักซึมซับ ควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เหมาะสม เช่นการใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบปฏิสัมพันธ์ การให้โจทย์ที่

เกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริง และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เป็นทางเลือกให้นักเรียน เพื่อสนับสนุนให้พวกเขาสามารถใช้ความรู้ และทฤษฎีที่ได้มาใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพกว่าเดิม

3). นักคิดสรุปรวม (Convergers) เป็นกลุ่มของบุคคลที่ทักษะในการใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล พวกเขามีทักษะในการนำความคิดและแนวคิดของตนไปสู่การปฏิบัติและสร้างสรรค์ได้อย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้พวกเขายังมีความเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม และมีอัจฉริยภาพในการแก้ปัญหาด้วยการมองหาทางเลือกหลาย ๆ ทางเพื่อสร้างประโยชน์สู่ส่วนรวม อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนของพวกเขาคือการมีขอบเขตความสนใจที่แคบและขาดจินตนาการ ดังนั้น รูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักคิดสรุปรวมคือการลงมือทำ และฝึกภาคสนาม เพื่อให้พวกเขาสามารถนำความคิดและแนวคิดของตนไปสู่การลงมือทำอย่างมีประสิทธิภาพ

4). นักปรับตัว (Accommodators) เป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงได้ดี โดยให้ความสำคัญกับการลงมือปฏิบัติและชอบแสวงหาประสบการณ์ใหม่ นอกจากนี้ยังชอบงานที่เกี่ยวข้องกับผู้คน และใช้ข้อเท็จจริงตามสภาพการณ์ปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนของนักปรับตัวคือการวางใจข้อมูลจากผู้อื่นมากกว่าการวิเคราะห์ด้วยตนเอง และมีระบบที่ไม่ค่อยเป็นระบบ นอกจากนี้ยังชอบแก้ปัญหาโดยการลองผิดลองถูก

ในการเรียนรู้ของนักปรับตัว เราควรให้ความสำคัญกับการให้งานที่เปิดโอกาสให้สร้างงานใหม่ ๆ เพื่อให้ให้นักปรับตัวได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ยังควรให้โอกาสให้นักปรับตัวได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง โดยให้งานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง ซึ่งจะช่วยให้นักปรับตัวได้พัฒนาทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึงการเรียนรู้ของนักปรับตัว จะเห็นได้ว่าผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะกลุ่ม Generation Z ที่เติบโตมาในยุคสมัยเดียวกัน ซึ่งมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนควรมีความหลากหลายและครอบคลุมทุก ๆ รูปแบบ เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังควรให้โอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ

หลักการจัดกิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีหลักสำคัญดังนี้ (เกรียงศักดิ์ พลอยแสง, 2561; ทิศนา ขัมมณี, 2561)

1. ผู้สอนจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างตื่นตัว ประกอบด้วย
 - 1). ตื่นตัวด้านร่างกาย เช่น การเคลื่อนไหว ทำกิจกรรมที่หลากหลาย
 - 2). ตื่นตัว ด้านสติปัญญา เช่น ฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด
 - 3). ตื่นตัวด้านอารมณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น
 - 4). ตื่นตัวด้านสังคม ให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียน

2. ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกในกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ด้วยการจัดบรรยากาศชั้นเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้และ

สื่อการสอนที่ดึงดูดความสนใจ พร้อมทั้งให้คำแนะนำถามคำถาม ให้ข้อมูลย้อนกลับและประเมินผลเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สรุปความรู้ด้วยตนเอง และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดที่แต่ละคนจะเป็นได้ มีโอกาสได้เห็นตนเองในแง่มุมที่แตกต่างออกไป

วิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การสอนมีหลากหลายวิธีการสอน เช่น การใช้ปัญหาเป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ (PBL) และการใช้วิจัยเป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ (RBL) ซึ่งวิธีการเหล่านี้ให้ความสำคัญกับผู้เรียน โดยเน้นการพัฒนากระบวนการศึกษา และการหาความรู้เอง เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีเหตุผล และการคิดสังเคราะห์ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากวิธีการสอนแต่ละแบบเน้นกระบวนการที่ต่างกัน จึงควรพิจารณาให้เหมาะกับบริบทของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนรู้ ตัวอย่างวิธีการสอนที่สำคัญซึ่งเหมาะสมกับการนำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียน Generation Z มีดังนี้

1). การอภิปรายกลุ่มย่อย

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นและประสบการณ์ตามที่กำหนด (ศิริรัตน์ ปัญญาคม, 2563) หรืออาจใช้กรณีศึกษาซึ่งเป็นเหตุการณ์จำลองหรือเหตุการณ์จริงที่มาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นำมาใช้เป็นข้อมูลในการอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียน เป็นการเรียนรู้ตามเป้าหมาย ซึ่งเป็นวิธีสอนที่สามารถเข้ากับความต้องการของผู้เรียน Generation Z ที่ชอบศึกษาค้นคว้าข้อมูลและ กล้าแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ

1.1 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม (ไม่ควรเกิน 6 คน) โดยอาจละตามความสามารถหรือความสนใจ

1.2 กำหนดประเด็นการอภิปรายหรือกรณีศึกษาซึ่งเนื้อหาควรมีความละเอียดมากพอที่จะให้ผู้เรียนวิเคราะห์และอภิปราย นอกจากนี้ผู้สอนหรือผู้เรียนอาจเพิ่มประเด็นความขัดแย้งเพื่อท้าทายความคิดในการหาคำตอบ

1.3 การอภิปราย ให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นมีการถามและรับฟัง เพื่อนำคำตอบของทุกคนไปสู่การตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างรอบคอบ โดยใช้เวลาอย่างเพียงพอที่จะหาคำตอบ

1.4 สรุปผลการอภิปรายของกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนสรุปความคิดเห็นร่วมกันและเป็นข้อสรุปของกลุ่ม

1.5 นำเสนอ ผลการอภิปรายกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนทั้งหมดในชั้นเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเติมเต็มประเด็นให้มีความสมบูรณ์ การสรุปผลการศึกษาพร้อมเชื่อมโยงสู่การถอด

บทเรียนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ ไม่ได้มุ่งเน้นไปสู่การสรุปว่าคำตอบนั้นถูกหรือผิด แต่เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และตัดสินใจปัญหาได้อย่างรอบคอบ (ทิตนา แชมมณี, 2560) เช่น การให้ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายลักษณะพลเมืองที่นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมประชาธิปไตย หรือ ที่มา/ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของตัวละครในวรรณคดี แล้วนำผลการอภิปรายกลุ่มมานำเสนอในชั้นเรียน เป็นต้น

ผลการวิจัยจำนวนมากที่นำการอภิปรายกลุ่มมาใช้กับผู้เรียนกลุ่ม Generation Z พบว่าการอภิปรายกลุ่มทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดีกว่ารับฟังการบรรยายหรือคำชี้แนะ และส่งผลไปสู่การนำไปปฏิบัติได้ (Khosravi, Sadeghi, & Mousavi, 2020; Kokiwar & Nikitha, 2020; Surinati, Suratiah, Ruspawan, Hartati, Runiari, & Ribek, 2019) นอกจากนี้ การนำกรณีศึกษาเข้ามาใช้ในการอภิปรายยังช่วยในการพัฒนาผู้เรียนในหลากหลายมิติทั้งทางด้านองค์ความรู้ แรงจูงใจในการเรียน รวมถึง ทักษะที่สำคัญของผู้เรียน เช่น การสื่อสารด้วยความเห็นอกเห็นใจ เป็นต้น (Jing, Tong & Chen, 2017; Raza, Qazi & Umer, 2020; Taurines, Radtke, Romanos, & Konig, 2020) อีกทั้ง ยังช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนแบบการอภิปรายกลุ่มนั้นผู้สอนควรกำหนดประเด็นหรือกรณีศึกษาที่น่าสนใจหรือต้องการหาข้อสรุปบนหลักเหตุผลเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งกำหนดแนวทางการแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม พยายามโน้มน้าวให้ผู้เรียนเปิดใจ รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง เพื่อลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้น จากการอภิปราย อีกทั้ง หากผู้สอนได้มอบหมายให้ผู้เรียนได้ค้นหาข้อมูลก่อนที่จะมาร่วมกันอภิปราย ก็จะช่วยตอบสนองต่อธรรมชาติของผู้เรียน Generation Z ที่ชอบศึกษาค้นคว้าได้เป็นอย่างดี

ผู้สอนสามารถนำกรณีศึกษาเข้ามาใช้ในชั้นเรียนได้ทุกสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะประเด็นทางด้านทักษะทางสังคมที่ยังเป็นข้อจำกัดของผู้เรียน Generation Z เช่น การหาแนวทางช่วยเหลือกลุ่มคนที่ถูกกลั่นแกล้งบนโลกออนไลน์หรือคนที่ถูกทอดทิ้งทางสังคม หรือการหาทางออกให้กับวัยรุ่นที่มีทัศนคติทางการเมืองที่ไม่ตรงกันกับบุคคลในครอบครัว เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การนำการอภิปรายกลุ่มมาใช้ในชั้นเรียนอาจมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนที่ค่อนข้างมีความรู้พื้นฐานเดิมในเรื่องนั้น ๆ ในระดับหนึ่งเพื่อนำไปสู่การหาคำตอบที่มีความเหมาะสม

2) การแสดงละคร (Dramatization)

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นำเรื่องที่ตรงกับความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ต้นจนจบ ทำให้ ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวนั้นได้อย่างลึกซึ้ง ผ่านการแสดงและถ่ายทอดเรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการแสดงละครมี 5 ขั้นตอนประกอบด้วย

2.1 ผู้เรียนจะต้องศึกษาข้อมูลและเตรียมบทละครซึ่งอาจจะได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์

2.2 ผู้สอนคัดเลือกผู้แสดงโดยพิจารณาจากความเหมาะสม มีความสามารถและเต็มใจฝึกซ้อม

2.3 ผู้เรียนศึกษาบทละครและฝึกซ้อมร่วมกัน แต่ละฝ่ายจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการแสดง รวมทั้งชี้แจงผู้เรียนที่เป็นผู้ชมให้ทราบถึงจุดประสงค์และประเด็นการเรียนรู้ที่จะต้องจดบันทึก

2.4 ผู้เรียนที่เป็นผู้ชมร่วมรับชมการแสดงและบันทึกข้อมูล

2.5 เมื่อการแสดงจบให้ผู้เรียนในชั้นเรียนอภิปรายสรุปบทเรียนตามวัตถุประสงค์(ทิศนา ขัมมณี, 2560) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการแสดงละคร สามารถดำเนินการได้ในหลายลักษณะ เช่น การแสดงละครเวที การแสดงละครสั้นถ่ายทอดผ่านคลิปวิดีโอ โดยประเด็นที่จะนำมาใช้ในการแสดงสามารถบูรณาการเนื้อหาสาระจากหลากหลายวิชาและควรเป็นบริบทที่ใกล้ตัวผู้เรียน เช่น การแสดงละครสะท้อนมุมมองการใช้ชีวิตในโลกแห่งอนาคต หรือประเด็นปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ความรักในวัยเรียน เป็นต้น เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Pascarella, Vicigrado, Tateo & Marsico, 2021)

การแสดงละครจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน Generation Z มีมุมมองต่อเหตุการณ์ในชีวิตจริงได้อย่าง หลากหลาย สร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันบนความ แตกต่างระหว่างบุคคล หลากหลายทางวัฒนธรรม และนำไปสู่การปรับตัวที่ดีในสังคม (โสธยา วงศ์พิพันธ์ และปรวัน แพทยานนท์, 2563; Irugalbandara, 2020) นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน ผ่านการปฏิบัติจริงซึ่งเป็นข้อจำกัดของผู้เรียนในยุคนี้ที่มุ่งเน้นการทำงานแบบปัจเจกบุคคล ทั้งนี้ การเชื่อมโยงประสบการณ์ละครในชั้นเรียนกับบริบทชีวิตของผู้เรียนสามารถนำไปสู่การบรรลุผลการเรียนรู้ได้ (ปวีณา แซ่มซ้อย, 2562) ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจะต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ที่เน้นจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ มีทักษะของการกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้ามีส่วนร่วม ทุ่มเทากับกิจกรรม ทักษะการจัดการพื้นที่และพลวัตกลุ่ม ทักษะการเข้าใจผู้เรียน การสร้างความรู้สึกลดลดภัยในชั้นเรียน และสนุกกับการทดลองสิ่งใหม่ ๆ (ปวีณา แซ่มซ้อย, 2562) อย่างไรก็ตาม การสอนโดยใช้การแสดงละครต้องใช้เวลาสำหรับเตรียมความพร้อมการแสดง ดังนั้นผู้สอนควรมอบหมายงานการแสดงละครในชั้นเรียนตั้งแต่ช่วงต้นภาคการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาเพียงพอในการฝึกซ้อมการแสดง

3) การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)

เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสวมบทบาทสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียน Generation Z รับรู้ในความสามารถของตนเองและยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น (สรารัตน์ ฝากโถสง และปิยะนันท์ หิรัณย์ชโลธร, 2563; Abbot, Cameon & Thompson, 2019) ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ

3.1 กำหนดสถานการณ์หรือปัญหาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้คิดซึ่งมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและวัยของผู้เรียนโดยผู้สอนอาจนำเข้าสู่บทเรียนก่อนด้วยการเล่าเรื่องราวเชื่อมโยงกับชีวิตจริงเพื่อกระตุ้นความสนใจ

3.2 คัดเลือกผู้เรียนที่มีความเหมาะสมกับบทบาทนั้นเป็นนักแสดงหรืออาจให้ผู้เรียนที่มีบุคลิกแตกต่างจากบทบาทสมมติได้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่ ๆ

3.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ซึ่งมีอยู่ในชั้นเรียนให้เหมาะสมประกอบการแสดง

3.4 แจ้งผู้เรียนให้ทราบจุดมุ่งหมายการเรียนรู้และบันทึกผลการเรียนรู้ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติตามประเด็นที่กำหนด

3.5 ผู้เรียนที่ได้รับมอบหมายแสดงบทบาทสมมติตามความคิดและความรู้สึกอย่างต่อเนื่อง

3.6 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยเพื่อร่วมกันอภิปรายผลการเรียนรู้จากการแสดงบทบาทสมมติ ทั้งนี้ผู้เรียนที่ได้รับมอบหมายแสดงบทบาทสมมติสามารถร่วมแสดงความคิดเห็นได้

3.7 สรุปผลการอภิปรายของกลุ่ม และหาข้อสรุปรวมของ ชั้นเรียน (ทีศนา เขมมณี, 2560; 2560)

การแสดงบทบาทสมมติเหมาะกับการจัดการเรียนรู้ในส-าระที่เป็นเนื้อหา เรื่องราว และสามารถสะท้อนคำตอบได้ด้วยการแสดง เช่น เนื้อหาทางประวัติศาสตร์ การเมือง สังคม เป็นต้น โดยผู้สอนอาจให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติเพื่อหาทางออกในการช่วยเหลือเพื่อนที่ถูกกักขังในโรงเรียน การปรับตัวหรือการเตรียมรับมือกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เป็นต้น นอกจากนี้เทคโนโลยีในปัจจุบันส่งผลให้การแสดงบทบาทสมมติมีความหลากหลายและทันสมัยมากขึ้น การให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติเป็นตัวละครต่าง ๆ มีการสื่อสารกับตัวละครอื่นและเรียนรู้เนื้อหาผ่านระบบโปรแกรมในคอมพิวเตอร์ หรือที่เรียกว่า เกมคอมพิวเตอร์บทบาทสมมติ (Computer Role-play Game: Computer RPG) สามารถพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเรียนรู้พื้นฐาน เช่น การเรียนรู้ คำศัพท์ของนักเรียน (Rahman & Angraeni, 2020) รวมไปถึงการสร้างความเห็นอกเห็นใจ (Ma, Huang & Yao, 2021) ซึ่งสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนในยุคนี้ และสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การแสดงบทบาทสมมติจะต้องให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในประเด็นที่ได้รับมอบหมายเพื่อนำไปสู่การสะท้อนคำตอบ จากเรื่องราวนั้น ผู้สอนจึงต้องวางแผนบริหารเวลาการสอนในแต่ละชั่วโมงเรียนที่มีการแสดงบทบาทสมมติให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน Generation Z ฝึกทักษะกระบวนการคิดและสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4). การใช้เกม (Game)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมมุ่งเน้นให้ผู้เรียนอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้จากเกม ช่วยให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์ การใช้เกมเพื่อกิจกรรมการเรียนรู้ มี 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

4.1 การเลือกเกม ควรเลือกเป็นเกมทางการศึกษาเพื่อให้เกิดความสนุกสนานควบคู่กับการเรียนรู้

4.2 การชี้แจงวิธีการ และกติกาการเล่นอย่างละเอียดให้กับผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย

4.3 การดำเนินการเล่นเกมตามลำดับ ขั้นตอน โดยผู้สอนหรือผู้เรียนที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่ในการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนระหว่างเล่นเกม นำมาใช้ในการอภิปรายผล

4.4 การอภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเล่นเกมเกมทางการศึกษาแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

- 1). เกมแบบแข่งขัน เน้นความสนุกสนาน มีผู้แพ้และผู้ชนะ
- 2). เกมแบบไม่แข่งขัน เน้นการเรียนรู้ระหว่างกันผ่านกระบวนการของเกมที่มีกติกา ไม่ได้มุ่งเน้นให้มีผู้แพ้หรือผู้ชนะ และ
- 3). เกมจำลองสถานการณ์ ผู้เล่นจะต้องคิดรวมทั้งตัดสินใจจากข้อมูลที่มีและได้รับผลของการตัดสินใจ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ บอร์ดเกม (Board Game) เป็นการจำลองสถานการณ์จริงลงมาเล่นในกระดานหรือบอร์ด เช่น เกมเศรษฐี เป็นต้น และเกมจำลองสถานการณ์ (Simulation Game) เป็นเกมที่ผู้เล่นจะต้องสวมบทบาทเป็นตัวละครหนึ่งในสถานการณ์นั้น ๆ ซึ่งปัจจุบันพบเกมประเภทนี้ได้จากเกมคอมพิวเตอร์ (Computer Game)

เกมทางการศึกษาสามารถที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้กับทุกเนื้อหาสาระ ขึ้นอยู่กับการออกแบบของผู้สอน เช่น การใช้บอร์ดเกมในการเรียนรู้เนื้อหาทางเศรษฐศาสตร์ เกมแข่งขันตอบคำถามทางคณิตศาสตร์ หรือเกมจำลองสถานการณ์ในการเรียนรู้เรื่องราวจากวรรณคดี เป็นต้น ซึ่งเกมจะช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับเนื้อหาสาระ เพิ่มบรรยากาศที่สนุกสนานให้กับห้องเรียน รวมทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในเชิงรุกมากยิ่งขึ้น รูปแบบเกมทางการศึกษาที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบันคือบอร์ดเกมสามารถพัฒนาผู้เรียนในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ผู้เรียนได้ทบทวนเรื่องราวชีวิตตนเอง (Sharaai, Shah & Zulkipli, 2020) หรือการเรียนรู้เรื่องราวของปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน เช่น การกลั่นแกล้ง (Widyasari, Yani, Walundarri & Imani, 2021) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน Generation Z ที่ใช้เวลาอยู่กับตนเองและทบทวนตนเองค่อนข้างน้อย ให้ได้รู้จักและเข้าใจตนเองมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้เกมทางการศึกษาที่สามารถเล่นผ่านระบบคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการพัฒนาอย่างกว้างขวางเนื่องจากมีความทันสมัยและตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน Generation Z ที่ให้ความสนใจเทคโนโลยี รวมทั้งเปิดโอกาสให้สามารถสื่อสารและสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผ่านช่องทางออนไลน์ โดยเกมในรูปแบบดังกล่าวได้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาของรายวิชาและทักษะชีวิต เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ (Bilgin, 2021) การเตรียมความพร้อมเผชิญหน้ากับภูเขาไฟระเบิด (Estri, Mati & Rahayu, 2021) หรือการปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตใหม่ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID-19) (Sutopo & Setyantoro, 2020) รวมถึงการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) (วีระยุทธ อินพะเนา, รุจา ภูไพบูลย์ และชินฤดี คงศักดิ์ตระกูล, 2563) เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม ผู้สอนควรเลือกรูปแบบหรือพัฒนาเกมการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดและผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่คุณครูจะต้อง พิจารณาและให้ความสำคัญเป็นอย่างมากเมื่อนำเกมทางการศึกษาเข้ามาใช้ คือ การสร้างความเข้าใจกับนักเรียนทุกคนอย่างชัดเจนถึงเป้าหมายที่สำคัญของการเล่นเกม เนื่องจากอาจจะมีผู้เรียนส่วนหนึ่งที่ไม่ชอบการแข่งขันและเมื่อต้องเรียนรู้ผ่านวิธีสอนดังกล่าวอาจทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัดและไม่สบายใจต่อการร่วมเล่นเกมได้

สื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มเจนเนอเรชั่น Z

ด้วยทักษะในการเข้าถึงความรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วของผู้เรียน Generation Z ดังนั้นการนำสื่อการสอนมาใช้จะต้องมีความเหมาะสมกับลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนมากที่สุด ใช้เพื่อช่วยให้การสร้างการเรียนรู้เป็นไปอย่างดี ลักษณะสื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน Generation Z มีดังนี้

1). การสื่อการสอนที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนจะเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การใช้สื่อการสอนประเภทเกมที่สามารถให้ผลคะแนนและข้อมูลทันทีจะช่วยสร้างสมาธิและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาสื่อการสอนที่เน้นการตอบสนองต่อความอยากของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในสถานการณ์การศึกษาทุกประเภท

2). การสอนควรมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสได้ ไม่ว่าจะเป็นการเห็น การได้ยิน หรือการแตะ ในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่นการใช้สื่อแบบผสมผสาน (Multimedia) ที่ประกอบด้วยตัวอักษร ภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจศึกษาเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนในกลุ่ม Generation Z ยังมีการทำงานหลายอย่างในเวลาเดียวกันที่เรียกว่า Multitasking ดังนั้น ผู้สอนควรออกแบบหรือเลือกใช้สื่อการสอนที่ตอบสนองต่อธรรมชาติของผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีมากยิ่งขึ้น

3). การสื่อการสอนควรถูกปรับให้เป็นรูปแบบออนไลน์ เพราะ Generation Z มีทักษะทางเทคโนโลยีที่ดีและความคุ้นเคยกับการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการค้นหาข้อมูลออนไลน์ พวกเขาต้องการความอิสระในการเรียนรู้ทั้งในเวลาและสถานที่ ดังนั้นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้าสู่ห้องเรียนจะช่วยเพิ่มความสนใจและการเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียน การใช้เว็บไซต์ออนไลน์เช่น Youtube MOOCs หรือสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Instagram WhatsApp Twitter ในการเรียนรู้ในห้องเรียน สามารถช่วยในการอภิปราย การทำงานด้วยกัน และการสื่อสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ได้มากขึ้น

สรุป Generation Z มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างมาก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ทำงานหลายอย่างพร้อมกันได้ในเวลาเดียว มีช่วงเวลารับรู้สั้นและจำกัด มีความอดทนต่ำ ไม่ชอบรอคอย ทำงานได้อย่างรวดเร็ว ใช้เทคโนโลยีในการศึกษาค้นคว้าได้หลากหลายรูปแบบตามความสนใจ การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียน การให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ตามบริบทความต่างระหว่างกัน ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการศึกษาแบบต่าง ๆ เช่น การอภิปรายกลุ่ม การแสดงละคร การแสดงบทบาทสมมติ กรณีศึกษา และเกมทางการศึกษา ตลอดจนเลือกใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลายและอยู่ในรูปแบบออนไลน์เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ภายใต้โลกที่มีความซับซ้อนได้อย่างมีความสุข รวมทั้งนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้พัฒนาประเทศต่อไป ให้

เกิดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับ Generation Z อย่างเต็มที่ ด้วยการใช้เทคโนโลยีและวิธีการเรียนรู้ที่ทันสมัยและนำไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทาง (Flipped Classroom) เป็นวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นประโยชน์อย่างมาก ในรูปแบบนี้ ครูไม่ได้สอนแบบดั้งเดิมโดยการถ่ายทอดความรู้ในห้องเรียน แต่จะใช้วิดีโอความยาว 15-20 นาที เพื่อให้นักเรียนศึกษาที่บ้านก่อนเข้าห้องเรียน การเรียนแบบนี้ช่วยให้นักเรียนที่มีความเร็วในการเรียนรู้แตกต่างกันสามารถดูวิดีโอซ้ำได้ตามต้องการ ในวันถัดมา นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนความรู้ที่ได้เรียนมา วิธีนี้ช่วยให้นักเรียนมีการเรียนผ่านการกระทำ ซึ่งจะทำให้พวกเขาเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งและแม่นยำมากขึ้น

ในระหว่างการเรียน ครูจะเป็นผู้ฝึกสอนหรือโค้ชที่ช่วยแนะนำ และสนับสนุนนักเรียนในการฝึกฝนความรู้ ครูจะเป็นผู้สอนที่ให้คำแนะนำ และแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกฝน นอกจากนี้ ครูยังให้คำปรึกษา และสนับสนุนในการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีการเพิ่มทักษะ และความรู้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทางเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงในการเพิ่มคุณค่าของความเป็นครู และช่วยให้นักเรียนมีการศึกษาที่ลึกซึ้งและแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ วิธีการนี้ยังช่วยให้

การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทางได้รับการพัฒนาโดย Jonathan Bergmann และ Aron Sams พวกเขาเริ่มบันทึกวิดีโอการบรรยายโดยใช้โปรแกรม PowerPoint อย่างง่ายและอัปโหลดลงบนเว็บไซต์ YouTube เพื่อให้นักเรียนที่ไม่มาเรียนเนื่องจากติดธุระสามารถเข้าถึงเนื้อหาที่เรียนได้ด้วยตนเอง Bergmann และ Sams ได้เปรียบเทียบระหว่างการเรียนแบบดั้งเดิมและแบบห้องเรียนกลับทางดังนี้

ในรูปแบบการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม ครูจะถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียน โดยใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอธิบายและให้นักเรียนทำการบ้านเป็นแบบฝึกหัดหรืออ่านเพิ่มเติมหลังเลิกเรียน นักเรียนต้องพึ่งพาตนเองในการทำการบ้านและหากมีข้อสงสัยจะต้องรอก่อนที่จะถึงชั่วโมงเรียนถัดไป ในทางตรงกันข้าม การเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทางจะให้นักเรียนดูวิดีโอการบรรยายที่ครูอัปโหลดไว้ทางออนไลน์ นักเรียนสามารถดูวิดีโอตามสะดวก หยุดชั่วคราว กรอกลับ หรือดูซ้ำได้ เมื่อถึงเวลามาเรียนในห้องเรียน เวลาจะถูกใช้ในการทำกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะ การคิดวิเคราะห์ การทำงานร่วมกัน และการแก้ปัญหา นักเรียนสามารถถามคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ทันที รวมถึงได้รับคำแนะนำจากครูอย่างใกล้ชิด การสอนแบบห้องเรียนกลับทางนี้เน้นการนำความรู้ไปใช้จริงผ่านการปฏิบัติ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ระบบยังสนับสนุนการเรียนรู้แบบเป็นบุคคล นักเรียนสามารถปรับการเรียนรู้อัตโนมัติให้เข้ากับจังหวะของตนเอง ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การนำรูปแบบการสอนเข้าห้องเรียนกลับทางมาใช้จะช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ตอบสนองความอยากของนักเรียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยให้ครูสามารถใช้เวลาในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากตารางที่ 2 สามารถสังเกตได้ว่าการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทางได้มีผลดีต่อการศึกษของผู้เรียนในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความสะดวกสบายในการทบทวนบทเรียน ผู้ศึกษา สามารถใช้วิดีโอเพื่อทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาตามความสะดวกของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานไม่ดีในวิชานั้น ๆ สามารถเรียนรู้บทเรียนล่วงหน้า และทันตามเพื่อนได้ ทั้งการเปลี่ยนแปลงการใช้เวลาในการบรรยายบทเรียนแบบเดิมไปใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ ยังช่วยพัฒนาทักษะที่หลากหลายของผู้เรียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ด้วย ด้วยวิธีการเรียนแบบนี้ ผู้เรียนจึงมีโอกาสดีกฝนทักษะที่จำเป็น และมีคุณภาพ ซึ่งส่งผลให้มีความสุข และประสบความสำเร็จในการศึกษาอย่างมากขึ้น

ตามคำแนะนำของ Bergmann และ Sams (2012:48), ครูสามารถอัดวิดีโอที่บรรยายเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือบทสนทนาง่าย ๆ เพื่อใช้เวลาที่เหลือให้ผู้เรียนฝึกทักษะด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ Yixing Li (2015, 188-189) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทางว่า การใช้วิดีโอช่วยให้ผู้เรียนสามารถควบคุมจังหวะการเรียนรู้ได้ตามต้องการ สามารถหยุดหรือกรอกลับวิดีโอเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาที่ไม่ชัดเจน และสามารถเรียนรู้ในเวลาที่เหมาะสม นอกจากนี้ การใช้เวลาภายในห้องเรียนในการทำกิจกรรมกลุ่มหรือการอภิปรายช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การสอนแบบห้องเรียนกลับทางยังช่วยให้ผู้สอนมีโอกาสนักคิด และให้คำปรึกษาผู้เรียนได้มากขึ้น ทำให้ผู้เรียนรู้สึกได้รับการสนับสนุน และมีส่วนร่วมในการศึกษามากยิ่งขึ้น วิธีการนี้ยังเหมาะสำหรับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตารางที่ 2 Comparison of Class Time in Traditional versus Flipped Classroom

Traditional Classroom		Flipped Classroom	
Activity	Time	Activity	Time
Warm-up activity	5 min	Warm-up activity	5 min
Go over previous night's homework	20 min	Q&A time on video	10 min
Lecture new content	30-40 min	Guided and independent 75 mi. Practice and/or lab activity	75 min
Guided and independent	20-35 min		

ที่มา: Bergmann and Sams. (2012).

การใช้วิธีการเรียนการสอนแบบห้องเรียนกลับทาง (Flipped Classroom) ในการสอนภาษาญี่ปุ่นช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มต้นด้วยการให้นาเสนอประเด็นหรือปัญหาที่ได้จากวิดีโอ และให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น จากนั้นผู้เรียนจะได้เริ่มต้นการสำรวจความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นวิธีที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์และเรียนรู้อย่างเป็นอิสระมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การใช้ Flipped Classroom ในการสอนภาษาญี่ปุ่นเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและสร้างประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมาก

ขั้นตอนถัดไปในกระบวนการเรียนรู้คือการเรียนรู้ร่วมกันผ่านกิจกรรมในชั้นเรียนที่เรียกว่า Collaborative Learning โดยการแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่มีจำนวนคนระหว่าง 2-5 คน เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเสริมสร้างทักษะการสื่อสารกันและกัน การทำกิจกรรมเป็นกลุ่มนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกันและกันแล้ว ยังสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความร่วมมือและความสนุกสนาน เมื่อเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมเป็นกลุ่ม ผู้เรียนควรมีโอกาสนำเสนอผลงานของตนเองในรูปแบบต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และรับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้น

การประเมินผลผู้เรียนไม่ควรจำกัดเฉพาะที่คะแนนสอบเท่านั้น แต่ควรให้ความสำคัญกับการประเมินผลตามสภาพจริง โดยให้ผู้เรียนได้รับการประเมินจากผลงานและกระบวนการเรียนรู้ที่แท้จริง การศึกษาของ Watanabe (2014) พบว่ามีผู้เรียนเพียง 50% เท่านั้นที่ศึกษาวิดีโอการเรียนการสอนล่วงหน้าอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงประเด็นนี้และพัฒนาวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ด้วยความรับผิดชอบนี้ผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การเรียนการสอนของ Browns Language School ถูกออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการ และลักษณะของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่มีทักษะในการปรับตัวและเข้ากับเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยหลักสูตรที่ใช้ในการสอนถูกออกแบบให้เน้นความเข้าใจและการปรับตัวของเด็ก โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กสามารถศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเรียนการสอนของ Browns Language School ยังใช้สื่อที่เหมาะสมกับเด็กเจนเนอเรชั่น Z เพื่อช่วยให้เด็กเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น สื่อเหล่านี้ถูกออกแบบมาให้เป็นมิตรกับเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลที่เด็กใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การเรียนการสอนของ Browns Language School เป็นตัวอย่างที่ดีในการสอดคล้องกับลักษณะและความต้องการของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่มีความสามารถในการปรับตัวและเข้ากับเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยการเรียนการสอนที่เน้นความเข้าใจและการปรับตัวของเด็ก รวมถึงการใช้สื่อที่เหมาะสม จึงเป็นทางเลือกที่ดีสำหรับเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่ต้องการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเติบโตไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัลในปัจจุบัน

Browns Language School ได้จัดทำหลักสูตรและวิธีการสอนที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนเจเนอเรชั่น Z อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการเน้นการปฏิบัติจริงและการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน นักเรียนจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจลึกซึ้ง และการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยการใช้สื่อที่หลากหลายและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ดี และมีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ในชีวิตจริงอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การเรียนการสอนที่ Browns Language School จึงเป็นที่เหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนเจเนอเรชั่น Z อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน

นอกจากนี้การเรียนการสอนที่ Browns Language School ยังมุ่งเน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร และสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายช่วยกระตุ้นความสนใจและความมีส่วนร่วมของนักเรียน ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุกและน่าสนใจ การใช้วิธีการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น, Browns Language School เป็นตัวอย่างที่ดีของการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะและความต้องการของเด็กเจเนอเรชั่น Z ทำให้การเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในยุคปัจจุบันได้อย่างดีเยี่ยม

ภาษา

ความหมายและความสำคัญของภาษา

วจนภาษา (Verbal Terms) ในแต่ละวัฒนธรรมย่อมมีลักษณะภาษาของตน และสามารถแยกความแตกต่างของการใช้วจนภาษาได้ เช่น คำศัพท์ที่เป็นทางการ คำศัพท์ที่ไม่เป็นทางการ คำที่สื่อความหมายตรง คำศัพท์เฉพาะกลุ่ม ทั้งคำศัพท์ความหมายนัยประหวัด คำศัพท์ทางวิชาการ หรือศัพท์เทคนิค ทั้งสรรพนาม และการเรียงประโยคที่ต่างกันอาจมีผลต่อการสร้างประโยค นอกจากนี้เรื่องมารยาทในการพูดเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงสำหรับการใช้ภาษา

ภาษาถือเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ ก่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกัน และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาตินั้น ถือเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน รวมทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาความคิด ความก้าวหน้า สร้างสรรค์ให้มีการพัฒนาและท่วงทันต่อสถานการณ์ใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยคำว่าภาษานั้น มีผู้ที่ให้คำนิยามไว้หลากหลาย ดังนี้

วจินตน์ ภาณุพงศ์ (2524 : 85) ให้คำนิยามภาษาไว้ว่า ภาษาเป็นเสียงที่พูด อย่างมีระบบ และมีความหมาย ซึ่งมนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เพื่อสื่อถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือเพื่อที่ผู้อื่นจะได้สามารถเข้าใจและสนองในสิ่งที่ตนเองสื่อได้

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542 : 822) ให้คำนิยามภาษาไว้ว่าเป็นถ้อยคำที่ใช้พูด หรือใช้เขียนเพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดชนกลุ่มหนึ่ง

อุดม วิโรตม์ลิขิตย์ (2547: 1-2) ให้คำนิยามภาษาไว้ว่า เป็นการสื่อความหมายที่ต้องมีระบบ มีความหมาย โดยผ่านเสียง และเป็นที่ยอมรับทั่วไป

มยุเรศ รัตนานิคม (2542: 3) ให้คำนิยามภาษาไว้ว่า เป็นรหัสชนิดหนึ่งที่มนุษย์เอาไว้อใช้สื่อสารระหว่างกัน โดยมีเสียงเป็นสื่อและเป็นที่ยอมรับและเข้าใจตรงกันใช้กลุ่มชนนั้น ๆ

สรุป ภาษาหมายถึงสัญลักษณ์ หรือสื่อที่มนุษย์มีไว้สื่อสารกันในแต่ละกลุ่มชน โดยภาษานั้นจะต้องมีโครงสร้าง และมีความเป็นระบบระเบียบ รวมทั้งเป็นที่เข้าใจ ยอมรับกันในสังคมนั้น ๆ

ความแตกต่างด้านอวัจนภาษา

อวัจนภาษา (Nonverbal Language) คือการถ่ายทอดความรู้สึก หรือความคิดโดยไม่ใช้ถ้อยคำ เช่น ภาษามือ การทำท่าทาง ไม่ว่าจะเป็น การใช้สายตา การสัมผัส ระยะห่าง หรือกลิ่น โดยอวัจนภาษาอาจพิจารณาได้ 7 ประเภท ดังนี้ เทศภาษา คือ ระยะห่างหรือสถานที่บุคคลนั้นทำการสื่อสาร กาลภาษา คือ การสื่อความหมายจากเวลา เนตรภาษา คือการสื่อสารจากดวงตา สัมผัสภาษา คือ การใช้การสัมผัสในการสื่อสาร อาการภาษา คือ การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อสื่อสาร วัตถุภาษา คือ การใช้วัตถุเพื่อสื่อความหมาย ปริภาษา คือ การใช้น้ำเสียงประกอบคำเพื่อสื่อความหมาย

วรกร เพ็ญตรีบุญ (2549) มีการศึกษาและกล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารต่างวัฒนธรรมของนักศึกษาไทย ส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารระดับบุคคลระหว่างนักศึกษา โดยปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสารหลายวัฒนธรรมของนักศึกษา คือ บุคลิกส่วนบุคคล ภูมิหลังทางครอบครัว ประสบการณ์ของนักศึกษา ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกัน

สมภพ อมรดิกกุลและบุญญาดา นาสมบุญ (2562) เห็นว่า ความคิด สังคม และวัฒนธรรมในด้านนั้นที่ต่างกัน มีความเกี่ยวเนื่องกับคุณภาพกับการพูดคุยระดับปานกลาง ด้านทักษะการสื่อสาร ความรู้อยู่ในระดับต่ำ ด้านอิทธิพลของปัจจัยพบว่าการสื่อสารวัฒนธรรมด้านทัศนคติ ด้านสภาพสังคมและวัฒนธรรมและด้านทักษะการสื่อสารมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงาน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษา

การเรียนรู้ภาษาถือเป็นกระบวนการที่มีแค่มนุษย์เท่านั้นที่ใช้ เพราะความสามารถทางภาษาเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด แต่ก็มีปัจจัยอื่น ๆ มากมายที่ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์

พรชูลี อาชวอำรุง (2541) กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นความสามารถทางภาษาที่มนุษย์มีตั้งแต่กาลเวลาเริ่มต้น ลูกเต่ามีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของพ่อแม่ได้โดยธรรมชาติโดยไม่ต้องมีการสอนจากใคร นี่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาแม่ และเกิดขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่มีการสื่อสารเป็นประจักษ์ การเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กเกิดขึ้นจากการได้ยินการสนทนารอบข้าง และแต่ละประโยคที่เด็กได้ยินเกี่ยวข้องกับกฎไวยากรณ์หลายๆ กฎร่วมกัน เพื่อรวมเป็นประโยคที่มีความหมาย เราสามารถพิจารณาส่วนประกอบสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สามได้โดยรวม เช่น

เรียนรู้คำศัพท์, สร้างประโยค, และความสามารถในการสื่อสาร การเรียนรู้ภาษาที่สามมีความคล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งเป็นหน่วยย่อยของการเรียนรู้ภาษาทั่วไปของมนุษย์ ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลมีอิทธิพลในวิธีที่พวกเขาเรียนรู้ภาษาที่สาม โดยตลอดเวลา วัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สาม และการสร้างระบบภาษาศาสตร์ใหม่เพื่อให้รองรับภาษาที่สาม เราจำเป็นต้องทบทวนและปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ภาษาอย่างต่อเนื่อง โดยการเรียนรู้เกี่ยวกับการสนทนา, กระบวนการสื่อสาร, และการสร้างความเข้าใจในภาษาที่สาม. แต่ก็ควรระวังว่าการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งมักเป็นเรื่องที่ยากกว่าการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยเฉพาะเพราะผู้เรียนภาษาที่สองสามารถใช้ความสามารถในการเรียนรู้จากคำพูดและการสื่อสารกับผู้อื่นที่ใช้ภาษานั้นในการสนทนา

Neuner et al. (2009) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ภาษา โดยแยกเป็นการเรียนภาษาหลัก (ภาษาที่หนึ่ง), การเรียนภาษาที่สอง, และการเรียนภาษาที่สาม

การเรียนรู้ภาษาแม่ (ภาษาที่หนึ่ง): การเรียนรู้ภาษาแม่เกิดขึ้นอย่างธรรมชาติตั้งแต่เกิด โดยผ่านการติดต่อกับคนรอบข้างและสิ่งแวดล้อมที่มีการสื่อสาร. ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีบทบาทในการเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้ภาษา.

การเรียนภาษาที่สอง: การเรียนภาษาที่สองเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจและสร้างความตระหนักเกี่ยวกับหลักการของภาษาก่อนที่จะพัฒนาทักษะทางภาษา ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้วิธีการเรียนรู้ที่เป็นระบบเพื่อพัฒนาทักษะภาษาที่สองอย่างมีประสิทธิภาพ

การเรียนภาษาที่สาม: ปัจจัยอารมณ์มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สาม การมีแรงจูงใจในการเรียน, ความคุ้นเคยกับภาษา, และความรู้เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของตนเอง สามารถมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาที่สาม

ปัจจัยด้านจิต: การมีความรู้และความเข้าใจในระบบของภาษาและภาษาศาสตร์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ภาษาที่สามอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ปัจจัยทั้งสามมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษา และอาจมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ นอกจากสิ่งแวดล้อมและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง ปัจจัยด้านอารมณ์, ความรู้สึก, ความรู้ความเข้าใจในระบบภาษา, ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ของตนเอง, และความรู้ความเข้าใจในระบบภาษามีบทบาทสำคัญในการส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สาม (Krumm et al., 2010)

วิธีการสอนภาษาต่างประเทศ

วิธีการสอนภาษาต่างประเทศมีหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีก็จะมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน โดยวิธีสอนให้มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการเลือกสอนของอาจารย์ อาทิ วิธีการสอนแบบการฟังและพูด (The Audio-lingual Method) และวิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิธีการสอนแบบการฟังและพูด (The Audio-lingual Method) เป็นวิธีการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาปัญหาวิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้มาตั้งแต่เดิม แต่วิธีนี้ข้อเสียคือ ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดได้ โดยวิธีการสอน

แบบฟังพูดได้รับแนวคิดมาจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยม โดยเน้นที่ความสามารถในการตอบสนอง และแนวคิดที่เชื่อว่าการพูดภาษาต่าง ๆ นั้นถือเป็นการใช้ความเคยชิน ทำให้วิธีการสอนนั้น มุ่งเน้นไปที่การฝึกฝนบ่อย ๆ จนเกิดความเคยชิน

เนื่องจากวิธีสอนแบบการฟังและพูดต้องอาศัยแนวคิดด้านจิตวิทยาประกอบเป็นพื้นฐาน คือการใช้ภาษาเป็นนิสัย และการใช้แรงจูงใจ ตลอดถึงการให้รางวัลแก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไปนั่นเอง นอกจากนี้ วิธีการสอนภาษาโดยการเรียงลำดับการสอนจากง่ายไปยาก ซึ่งเป็นวิธีการสอนโดยใช้หลักจิตวิทยาใช้การเรียนรู้ประกอบด้วย ทั้งนี้การสอนภาษาต่างประเทศควรที่จะสอดคล้องกับวัฒนธรรมอย่างกลมกลืนเท่าที่จะทำได้เพื่อที่จะได้เข้าใจและสามารถฝึกฝนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วย

วิธีการเรียนการสอนจากการเติมคำในช่องว่าง ผสมผสานกับการชมเชยเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้ผู้เรียนซึ่งกลยุทธ์นี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยการเรียนรู้จากองค์ประกอบภาษา เช่น การออกเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างของภาษา วิธีการเรียนการสอนแบบนี้จะเป็นไปตามธรรมชาติ ผู้เรียนจะได้รับความมั่นใจในการใช้ภาษาและสามารถใช้ได้ในสถานการณ์จริง แต่ข้อเสียก็คือผู้เรียนจะไม่ได้มีโอกาสในการใช้ความคิดสร้างสรรค์การสร้างสรรค์ประโยคเท่าที่ควร ดังนั้นความหลากหลายในการใช้ภาษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ๆ มากขึ้น

วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เป็นวิธีการสอนที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนแบบผสมผสาน โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ทำให้วิธีการเรียนรู้แบบนี้กลายเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารถือเป็นแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับการสื่อสารที่ใช้ภาษาเป็นตัวกลาง เชื่อว่าภาษาเป็นการเรียนรู้ในลักษณะที่ติดตัวมา และเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง และเกิดมาจากกฎเกณฑ์ ก่อนที่จะนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมต่างสถานการณ์

วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสื่อสารได้ด้วยการปฏิบัติจริงในลักษณะบูรณาการ โดยเน้นใช้ภาษามากกว่าเพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะใช้สื่อสารจากของจริง เช่น การฟังเพลง ดูละคร หรือการอ่านข้อความจากแหล่งข่าว ยังสามารถเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการในการเรียน การสอนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษา

อิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยใหญ่ ได้แก่

1). ปัจจัยตัวผู้เรียน

ความรู้พื้นฐาน คือ สภาวะที่นักเรียนได้เรียนรู้หรือมีประวัติการศึกษาจากสภาพแวดล้อมหรือสถาบันเดิม

ลักษณะนิสัยของผู้เรียน คือ สภาวะสภาพแวดล้อมของผู้เรียนสัมพันธ์กับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมามีวิธีในการเรียนที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คือ ความคิดหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากความพยายามของผู้เรียน ที่จะพัฒนาทักษะทางภาษา ในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็น ฟัง พูด อ่าน เขียน และความสามารถในการ ใช้ในชีวิตประจำวัน

เจตคติ (Klein, 1990) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จมากกว่าผู้เรียนที่มีเจตคติไม่ดี

2). ปัจจัยครูผู้สอน

ครูผู้สอน ควรมีการเตรียมสอนให้พร้อมอยู่เสมอ มีการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน รู้จักหาข้อมูลความรู้เพิ่มไม่จำเป็นว่าการจัดการเรียนการสอนและศึกษาจิตวิทยา เพื่อให้ผู้เรียนได้ เข้าถึง เข้าใจในตัวผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกวิธีในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนได้

3). ปัจจัยสภาพแวดล้อม

หมายถึงการที่บุคคลและสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวัน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ สิ่งแวดล้อมในสถานที่ศึกษา และสภาพแวดล้อมครอบครัว

ข้อผิดพลาดระหว่างภาษา

Conner (1999) การผสมลักษณะทางภาษาของภาษาหลัก กับภาษาเป้าหมายที่เป็น ภาษาต่างประเทศ เป็นสาเหตุหนึ่งของข้อผิดพลาดทางภาษา อาทิเช่นการแทรกแซงของภาษาแม่ (L1 interference) มีผลต่อโครงสร้างและวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย หรือที่เรียกว่า "อิทธิพล การข้ามภาษา" นอกจากนี้ Richards and Schmidt ได้กล่าวว่าความผิดพลาดทางภาษาเกี่ยวกับการ เคารพแบบ หรือภาพลักษณ์ของภาษาแม่มาใช้ในภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร โดยผู้เรียนมักใช้ คำศัพท์หรือไวยากรณ์ที่ได้เรียนรู้จากภาษาแม่ในการพูดและเขียน (Richards and Schmidt, 2002)

ดังนั้นการผสมผสานลักษณะทางภาษาแม่เข้ากับภาษาเป้าหมายอาจเป็นปัจจัยสำคัญที่ สร้างข้อผิดพลาดทางภาษาในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ต่างกัน ผู้เรียนมักพยายามใช้ภาษาแม่ เพื่อใช้ในภาษาเป้าหมายทั้งในการพูดและเขียน ซึ่งอาจสร้างความสับสนและข้อผิดพลาดทาง ภาษาในกระบวนการสื่อสารและการเรียนรู้

สิ่งที่ผิดพลาดในการใช้ภาษาแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การแทรกแซงคำศัพท์ในภาษาหลัก และการแทรกแซงไวยากรณ์ในภาษาหลัก ตามการวิจัยของ Ngangbam (2016) ทราบว่าความ ผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษมีลักษณะเดียวกันทั้ง 2 ประเภทและเป็นอุปสรรคที่สำคัญสำหรับ ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาใหม่

การแทรกแซงของคำศัพท์ เป็นกรณีที่ผู้เรียนนำคำศัพท์จากภาษาแม่มาใช้ในภาษาใหม่ทำ ให้เกิดความสับสนในการใช้คำศัพท์ถูกต้องในบริบททางภาษาอังกฤษ

การแทรกแซงของไวยากรณ์ (Syntactic interference) เกิดเมื่อผู้เรียนนำโครงสร้าง ไวยากรณ์จากภาษาแม่มาใช้ในภาษาใหม่ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในโครงสร้างประโยคและประโยค ทางภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้งานวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าข้อผิดพลาดในภาษาอังกฤษทั้ง 2 ประเภtnี้นี้มักเป็นอุปสรรคสำคัญในกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีภาษาแม่ต่างจากภาษาอังกฤษ และอาจเป็นที่มาของความสับสนในการสื่อสารและการเรียนรู้

สรุปแล้วความผิดพลาดระหว่างภาษา เกิดจากการนำวิธีการทางภาษาของภาษาหลักมาใช้ในภาษาใหม่โดยตรงทั้งในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ ส่วนมากพบความผิดพลาดนี้เมื่อผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับภาษาเป้าหมายน้อย Bennui (2008) ผู้เรียนเหล่านี้มักทำการแปลจากภาษาแม่ไปยังภาษาเป้าหมายโดยไม่สนใจความเฉพาะของภาษาใหม่นั้น แต่ตามคำว่า Brudiprabha (1972) ระบุว่าความผิดพลาดของภาษานี้ใช้แค่ปัญหาเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากข้อผิดพลาด หรือปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความผิดพลาดในภาษาเดียวกัน

ความหมายของการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการใช้ชีวิตของมนุษย์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับทุกงานอาชีพ และการใช้ชีวิต นอกจากนี้การสื่อสารภาษา การพูดเป็นทักษะภาษาหลายด้านประกอบกันเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจโดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นคำพูด โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสื่อสารไว้ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล ได้ให้ความหมายว่า เป็นการพูดเพื่อถ่ายทอดความนึกคิด ความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ผโดยใช้กลวิธีในการสื่อสารมีประสิทธิภาพ

อวยชัย ผกามาศ กล่าวว่า เป็นการสื่อสารความคิด ประสบการณ์ และความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจ โดยมีการใช้น้ำเสียง ท่าทาง อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ให้ผู้รับรู้และเกิดการตอบสนอง

สรุปได้ว่า การสื่อสาร คือ การใช้ความสามารถด้านภาษาในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคลสองขึ้นไป การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นผู้สื่อสารจะต้องเลือกใช้ทั้งถ้อยคำและน้ำเสียงที่ถูกต้อง รวมถึงกริยาท่าทางที่ดีละเหมาะสมอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งในหลายมิติของชีวิตประจำวัน และการพัฒนาสังคม เริ่มต้นจากบทบาทของภาษาที่เป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่สุด มันช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาอย่างถูกต้องช่วยป้องกันความเข้าใจผิด และเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันในสังคม

นอกจากนี้ ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้และการศึกษา ความสามารถทางภาษาช่วยให้เราเข้าถึงข้อมูล และความรู้ได้ง่ายขึ้น และยังเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้ในระบบการศึกษา ทั้งในโรงเรียน และชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ภาษาใหม่ยังช่วยเสริมสร้างทักษะทางปัญญา และเปิดโอกาสในการเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาตนเองในหลากหลายมิติความสามารถทางภาษายังมีบทบาทในการสร้างตัวตน และความภาคภูมิใจในตนเอง การที่คนสามารถสื่อสารได้หลายภาษา ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง และสามารถแสดงออกถึงความสามารถที่หลากหลายได้ นอกจากนี้ ภาษาเป็นกุญแจสำคัญในการเชื่อมโยงและเข้าใจ

วัฒนธรรมต่าง ๆ การรู้ภาษาต่างประเทศช่วยให้เราเข้าใจและเคารพวัฒนธรรมอื่น ๆ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศ และชนชาติ

ในด้านอาชีพ ความสามารถทางภาษาที่หลากหลายเป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานยุคปัจจุบัน ซึ่งมีการเชื่อมโยงระหว่างประเทศมากขึ้น การมีทักษะทางภาษาที่ดีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน และความก้าวหน้าในสายอาชีพ เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ในสังคมได้อย่างมั่นคง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่ มีปัจจัยที่หลากหลาย ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพล หรือปัจจัยในการเลือกเรียนภาษา มีดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวตน

สัตนกร รัตนวิวัลย์ (2564) มีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสรุปได้ว่าการเรียนพัฒนาภาษาอังกฤษสามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในอนาคต เพราะสามารถให้ทักษะทางภาษาในการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพของคนตลอดช่วงชีวิต นอกจากนี้การเรียนภาษายังช่วยให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม ก่อให้เกิดความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัจจุบันกระแสสังคมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนและอื่น ๆ ได้เริ่มเข้ามามีบทบาทกับประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ทำให้การเรียนรู้อาษาอย่างมีประสิทธิภาพได้กลายเป็นสิ่งสำคัญในยุคปัจจุบัน

Peng Liting (2557) จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้คนเลือกเรียนภาษาจีน คือ ความต้องการในการหาอาชีพที่ดีกว่าในอนาคต และการพัฒนาตนเองในระดับสูง นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านการเดินทางท่องเที่ยว การทำงาน การศึกษาต่อ ความสนใจเกี่ยวกับเพลง และภาพยนตร์ ความสนใจในประวัติศาสตร์ และความสนใจในการวัฒนธรรมตามลำดับ

ยงค์ และคำชัย (Yang and Kamchai: 2018) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพล และมีส่วนในการตัดสินใจเรียนภาษาของนักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แก่ 1. ความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง 2. ความต้องการทางสังคม 3. ความต้องการที่จะเรียนรู้ 4. ความต้องการที่จะมีความก้าวหน้ามั่นคงในชีวิต 5. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน 6. ภาพลักษณ์ของสถาบัน 7. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

Damron and Forsyth (2012) ได้มีการทำสำรวจเหตุผลในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ปัจจัยอันดับแรกที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนภาษาเกาหลีคือ นักศึกษาคิดว่าภาษาเกาหลีมีความสำคัญ รองลงมาคือเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคต หรือเป็นภาษาที่ได้รับมาจากพ่อแม่ เป็นต้น

วิไล ธรรมวาจา (2566) ได้มีการกล่าวถึงผลการวิจัยว่านักศึกษาแลกเปลี่ยนจากประเทศจีน มีจุดประสงค์ในการเรียนภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ในการประกอบการทำงานในอนาคต และเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะภาษา แม้ว่าผู้เรียนจะมีความเครียดเล็กน้อยก่อนเรียนเกี่ยวกับปัญหาการ

สื่อสารกับเจ้าของภาษา นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการควบคุมพฤติกรรมของตนเองในขณะที่กำลังเรียน โดยผู้เรียนให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อม สามประเด็นหลัก 1. ความพร้อมด้านเนื้อหาและภาษา 2. ความพร้อมด้านเทคโนโลยี 3. ความพร้อมด้านเวลาและสถานที่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเรชัน Z

ศิริวิมล กรวดนอก (2565) ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีทักษะการสื่อสารจากการเรียนภาษาที่สาม โดยภาษาจีนเป็นภาษาที่มีคนให้ความสนใจมากที่สุด เนื่องจากความคาดหวังในการศึกษาต่อ และความต้องการที่จะเข้าใจวัฒนธรรมจีน

รัชดา ลาภใหญ่ (2564) จากการศึกษาสรุปได้ว่านักศึกษาจีนที่มาแลกเปลี่ยนที่ประเทศไทย มีพื้นฐานภาษาไทยมาแล้ว และเลือกที่จะมาศึกษาต่อที่ประเทศไทยเป็นเวลา 1 ปี จึงมีความสามารถที่จะเข้าใจวัจนภาษาได้ดี เช่น การเข้าใจความหมายโดยนัย หรือความหมายแฝง เข้าใจระดับภาษา เข้าใจการใช้คำตอบรับ เข้าใจการใช้สรรพนามในการพูด และเขียนที่แตกต่างกันไป รวมทั้งเข้าใจโครงสร้างของประโยคภาษาไทย โดยวัจนภาษาเพียง 2 ประเภทที่กลุ่มตัวอย่างไม่เข้าใจ ได้แก่ การไม่เข้าใจสำนวนไทย และการลำดับเนื้อหาในการสื่อความ เหตุด้วยการมีประสบการณ์และความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ไม่มากนัก จึงทำให้อาจจะไม่สามารถตีความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงได้ จะเห็นได้ว่าความเข้าใจในด้านวัฒนธรรมภาษามีส่วนช่วยพัฒนาทักษะภาษาได้ดีมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

บุญญาดา นาสมนุรณ (2562) มีการสรุปงานวิจัยว่า ผู้มีความแตกต่างด้านพื้นฐานความรู้ย่อมมีความรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ปัญหาในด้านความไม่มีประสบการณ์หรือความรู้ด้านวัฒนธรรม ส่งผลให้ความรู้และความเข้าใจในการเรียนภาษาต่างกัน การหลีกเลี่ยงโดยการอยู่ร่วมกับคนชาติเดียวกันเป็นกลุ่มก้อน ไม่ยอมเปิดรับความแตกต่างวัฒนธรรมหรือสภาพสังคมใหม่ ทำให้ขาดความรู้ภาษาและวัฒนธรรมย่อมนำไปสู่ความบกพร่องในการใช้ภาษาและเข้าใจสังคมใหม่ได้

ดวงฤทัย กิจจา (2559) ที่ได้ศึกษา และสำรวจกลยุทธ์การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษที่ใช้โดยนักศึกษาในกลุ่มอาเซียนที่มีสภาพแวดล้อมการใช้ภาษาไทยเป็นภาษาราชการ ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย พบว่า นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีผลการเรียนดีโดยเฉลี่ยที่ระดับ 3.62 ในขณะที่นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง แต่มีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 2.87 นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีผลการเรียนดีโดยเฉลี่ยที่ระดับ 3.52 และนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศมีผลการเรียนอยู่ในระดับพอใช้โดยเฉลี่ยที่ระดับ 2.47 โดยมีการเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่นำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุดในกลุ่มของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในขณะที่กลยุทธ์การเรียนรู้เพื่อชดเชยข้อบกพร่องมีการเลือกใช้มากที่สุดในกลุ่มของนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

Chatchawan Chaiyasat (2559) จากการศึกษาและสำรวจกลยุทธ์การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษที่ใช้โดยนักศึกษานานาชาติที่เพิ่งเข้ารับการศึกษานในหลักสูตรแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ พบว่า นักศึกษานั้นต้องเผชิญกับความยากลำบากในการปรับตัว โดยพบว่าทำให้

นักศึกษาชาวต่างชาติมีโอกาสที่จะสัมผัสกับกิจกรรมนอกหลักสูตรซึ่งมีผลบวกต่อความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม และวิถีชีวิตของคนไทย แต่ก็พบว่ายังมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคอีกด้วย เช่น ความยากลำบากทางด้านภาษาและฝึกปฏิบัติการทางวัฒนธรรม โดยมีผลกระทบที่ชัดเจนต่อการเข้าร่วมกิจกรรมและพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนาพุทธ การศึกษานี้ไม่เพียงเพิ่มขึ้นเพียงการปรับตัวทางวัฒนธรรมของนักศึกษาชาวต่างชาติ แต่ยังเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาในการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งของนักศึกษาชาวต่างชาติต่อวัฒนธรรม สังคม และคนไทยอีกด้วย ดังนั้นการจัดกิจกรรมนอกเหนือหลักสูตรนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สามารถสร้างโอกาสให้นักศึกษาชาวต่างชาติได้เข้าใจและรับรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม และคนไทยอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้นอีกด้วย

สุพรรณษา ศรประเสริฐ (2562) จากการวิจัยพบว่าการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ทฤษฎีโครงสร้างความรู้และแนวคิดการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างครูกับนักเรียน มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ขั้นตอนการสอนประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ การกระตุ้นและเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม การแนะนำบทอ่านและวิธีการอ่าน การฝึกอ่านด้วยตนเอง การตรวจสอบความเข้าใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการประเมินหลังการอ่านและการประยุกต์ใช้ความรู้ ผลลัพธ์จากการใช้รูปแบบการสอนนี้พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการเสริมสร้างแนวคิดการสอนและการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีประสิทธิภาพ

ลัดดา หวังภษิต (2556) จากการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เน้นความสุขของนักเรียนมีการจัดโครงสร้างการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน เช่น การเตรียมตัวเพื่อรับข้อมูล การค้นหาความรู้ การวิเคราะห์ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการประเมินผล ผลลัพธ์จากการใช้รูปแบบการเรียนรู้นี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสุขและความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเนื่องจากการเพิ่มขึ้นตามที่สังเกตได้จากพฤติกรรมและการประเมินผลในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละช่วงเวลาในการวิจัย การนำแนวทางนี้ไปใช้ในการพัฒนาความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนในอนาคตยังมีความเป็นไปได้อย่างมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเรียนรู้และความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนในสถานศึกษาต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

เมตตา วิวัฒนานุกูล (2548) กล่าวว่า แต่ละวัฒนธรรมย่อมมีภาษาเป็นของตัวเอง และผู้ใช้ภาษาของตัวเองย่อมมีความคุ้นชินกับโครงสร้างและระบบภาษาของตน และอาจก่อให้เกิดความสับสน และไม่เข้าใจในโครงสร้างของภาษาอื่นๆ ได้

รัชดา ลาภใหญ่ (2563) ผลวิจัยสรุปได้ ดังนี้ ปัญหาหลักที่ก่อให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ คือ การไม่มีทักษะในการใช้ภาษา โดยเฉพาะการสื่อสารระดับสูง ดังนั้นการที่จะมีทักษะทางภาษาที่อยู่ในระดับสูงต้องมีประสบการณ์ร่วมด้วย ส่วนปัญหาที่รองลงมา คือ การยึดติดกับวัฒนธรรมเดิม โดยแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษา

ปิยภัทรา ไทยเที่ยง (2556) จากการศึกษาปัญหาของนักเรียนแลกเปลี่ยนมีการกล่าวถึงวิธีการเตรียมตัวไปแลกเปลี่ยน การฝึกฝนภาษา เพื่อช่วยในการปรับตัวด้านภาษา รวมถึงปัญหาด้านการปรับตัวเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรม โดยอาจเลือกวิธีที่เข้ากับสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการพยายามเข้าไปทำความรู้จักเพื่อคนอื่น หรือการเข้าไปช่วยทำงานบ้านในครอบครัวอุปถัมภ์ เป็นต้น

ศรัญญา ทันวนรัตน์สกุล (2544) เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความลำบากในการสื่อสารรวมทั้งความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่นักเรียนแลกเปลี่ยน เอเอฟเอสพบในช่วงที่อาศัยอยู่ต่างประเทศ พบว่านักเรียนมีปัญหา ดังนี้ 1. ปัญหาเรื่องความสามารถทางการฟัง พูด เขียน ไม่ว่าจะในระดับความเร็วในการพูดของเจ้าของภาษา 2. ปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวอุปถัมภ์ 3. ปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนแบบตะวันตก 4. ปัญหาในความตกใจด้านความต่างทางวัฒนธรรม

Okabe Etsuko (2548) มีการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนแลกเปลี่ยน พบว่า การสร้างความสัมพันธ์กับคนต่างวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่ไม่ง่าย โดยมีสาเหตุมาจากความสามารถทางภาษา และนักเรียนก็มีความกังวลใจในการสื่อสาร นอกจากนี้ นักเรียนแลกเปลี่ยนมีความตั้งใจที่จะทำความรู้จักเพื่อนใหม่แต่อีกฝ่ายกลับเป็นฝ่ายที่ไม่ค่อยเข้าใจ ทักษะคติของนักศึกษาต่อความเข้าใจในความแตกต่างของวัฒนธรรม เพื่อให้เข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลาย และแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับความแตกต่างของวัฒนธรรมได้

Ting-Toomey and Chung (2012) มีการกล่าวถึง การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมว่าเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนสัญลักษณ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม อีกทั้งยังพยายามที่จะสร้างและแบ่งปันความหมายให้แก่บริบทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

Vivatananukul (2016) กล่าวไว้ว่า การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เป็นความแตกต่างเพียงระดับวัฒนธรรมย่อย เช่น อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจ เพศ ฯลฯ ไปจนถึงความแตกต่างระหว่างซีกโลกตะวันตกและตะวันออก ในการเข้าใจถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ของกระบวนการสื่อสาร และองค์ประกอบภายนอกอื่น ๆ อย่างเป็นองค์รวม

Euamornvanich (2017) จากการศึกษาพบว่า ปัญหาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและวิธีการปรับตัวของอาจารย์ชาวต่างชาติที่ทำงานร่วมกับนักศึกษาไทยในมหาวิทยาลัยราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อเกิดปัญหาการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม อาจารย์ชาวต่างชาติมีวิธีการปรับตัวหลายรูปแบบ เช่น การเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม การใช้สื่อต่าง ๆ การใช้ภาษากาย หรือการพยายามสื่อสารภาษาไทย นอกจากนี้ เพื่อนร่วมงานชาวไทยยังมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้อาจารย์ชาวต่างชาติปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมไทยได้ง่ายขึ้น ปัจจัยหลักที่ช่วยในการปรับตัวเพื่อความสำเร็จในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมคือ ความเข้าใจภาษาไทย การมีความรู้และความเข้าใจในภาษาไทยช่วยให้อาจารย์ชาวต่างชาติสามารถสื่อสารกับนักศึกษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การเข้าใจถึงมิติความหลากหลายทางวัฒนธรรมของไทยและการปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสม ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้อาจารย์ชาวต่างชาติสามารถทำงานร่วมกับนักศึกษาไทยได้อย่างราบรื่น

Teeraputtigunchai (2018) การศึกษาปัญหาในการสื่อสารและการปรับตัวข้ามวัฒนธรรมของชาวต่างชาติที่ทำงานในสถาบันการศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าปัญหาการสื่อสารหลักคือ ปัญหากำแพงภาษา การไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารหรือได้รับล่าช้า ความแตกต่างทางวัฒนธรรม และการหลีกเลี่ยงการสื่อสารโดยตรงไปตรงมา ทางสถาบันใช้การสนทนาและการประชุมเป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร โดยมากกว่าหนึ่งในสามใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ชาวต่างชาติมองว่าเครือข่ายการสื่อสารในสถาบันยังอ่อนแอ ชาวต่างชาติประทับใจในสิ่งอำนวยความสะดวกและความอ่อนน้อมของนักเรียน แต่ปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติเชิงลบ ได้แก่ ทัศนคติหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่ให้ความสำคัญกับคะแนนและเกรดมากกว่าการเรียนรู้ ระบบการศึกษาที่หลีกเลี่ยงการซ้ำชั้น การสื่อสารที่ไม่ตรงไปตรงมา การสื่อสารทางเดียวแบบบนลงล่าง การพูดลับหลัง และการปฏิบัติที่ไม่เท่าเทียมกัน ชาวต่างชาติส่วนใหญ่เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมก่อนเดินทางมาจากสื่ออินเทอร์เน็ต ใช้วิธีปรับตัวข้ามวัฒนธรรมโดยการสังเกต สอบถาม เลียนแบบพฤติกรรม และทำกิจกรรมร่วมกับชาวไทย ชาวต่างชาติโดยมากปรับตัวโดยรักษาอัตลักษณ์ของตนเองควบคู่ไปกับการยอมรับวัฒนธรรมใหม่

Hiroko (2008) ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม โดยศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากการปรับใช้วัฒนธรรมองค์กรแบบญี่ปุ่นของบริษัทญี่ปุ่น ที่เข้าไปลงทุนในประเทศมาเลเซีย จีนและ อเมริกา ผลการวิจัยพบว่า แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์หรือบริบทเดียวกัน พฤติกรรม และแนวคิดของพนักงานของแต่ละประเทศจะแสดงออกมาต่างกัน เนื่องมาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกัน พนักงานชาวญี่ปุ่นและพนักงานของทั้งสามประเทศต่างมีความลำบากใจในการทำงานร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ เช่น การใช้เวลาในการพิจารณาและตัดสินใจที่ไม่เท่ากัน แนวคิดเรื่องการตรงต่อเวลาที่แตกต่างกัน การไม่เข้าใจรูปแบบคำสั่งแบบอ้อมของพนักงานชาวญี่ปุ่น หรือลักษณะการว่ากล่าวตักเตือนเมื่อเกิดข้อผิดพลาดของพนักงานชาวญี่ปุ่น เป็นต้น

วิลาวัลย์ เปลียนสะอาด (2551) ได้ผลการวิจัยเกี่ยวกับ แรงจูงใจของนักศึกษาต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าแรงจูงใจสูงสุดในการเลือกเรียนภาษาที่สามคือ ความต้องการที่จะแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative method) ในหัวข้อ การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการวิจัยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงมีการกำหนดแนวทางในการศึกษาวิจัย ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1). การวิจัยเอกสาร เป็นการค้นคว้าหาข้อมูลจากเอกสาร บทความทางวิชาการ หนังสือทางวิชาการ วารสารทางวิชาการ ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง รวมไปถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อประกอบการค้นคว้า และสร้างแบบสอบถาม 2). การวิจัยภาคสนาม เป็นข้อมูลที่ได้จากการสำรวจภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ควบคุมไปกับการสังเกตแบบมีส่วนร่วม จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การศึกษา เรื่องการสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่ ในการศึกษาที่ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแนวทางในการวิจัยในครั้งนี้วัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาแนวทาง และกระบวนการในการสร้างตัวตนของของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรม และเทคโนโลยี เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ที่มีส่วนสำคัญในการสื่อสาร โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 18 คน คือ กลุ่มคน เจนเนอเรชั่น Z โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก รวมถึงการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมาตอบคำถามงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้วางแผนดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวตนผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา เพื่อดำเนินการสืบค้นถึงการจำกัดขอบเขตที่ต้องการศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาของรูปแบบคำถามโดยอาศัยปัญหา และ วัตถุประสงค์ของการวิจัย และกำหนดประเด็นต่างๆ
3. นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วน สมบูรณ์ในด้านโครงสร้าง เนื้อหา เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

1). เกณฑ์การเลือกกรณีศึกษา

การคัดเลือกพื้นที่สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือก สถาบันสอนภาษา (Browns) ณ ประเทศออสเตรเลีย เป็นพื้นที่ในการทำวิจัยอย่างเฉพาะเจาะจง โดยมีหลักเกณฑ์การเลือกกรณีศึกษาดังนี้

พื้นที่ที่รวบรวมกลุ่มคนจากทั่วโลกโดยมีจุดประสงค์ที่จะมาศึกษาภาษาในต่างแดน โดยผู้ทำการวิจัยก็ได้เป็นส่วนหนึ่งในการไปเรียนรู้ต่างประเทศ รวมทั้งได้มีโอกาสในการทำความรู้จัก และเป็นส่วนหนึ่งกับผู้ที่ถูกคัดเลือกเพื่อมาเป็นหนึ่งในกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย เป็นการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม โดยพื้นที่ที่กล่าวมานั้น คือ Browns Language School ณ ประเทศ ออสเตรเลีย

2). ผู้ให้ข้อมูลหลัก และเกณฑ์การคัดเลือก

การวิจัยในครั้งนี้ คุณลักษณะของประชากรที่ใช้ในการวิจัยจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ ต้องอยู่กลุ่มคนเจนเนอเรชั่น Z หรือ กลุ่มคนที่เกิดระหว่างปี พ.ศ. 2540 – 2553 และกลุ่มคนเจนเนอเรชั่น Z นี้จะต้องเป็นกลุ่มคนที่กำลังศึกษา หรือเคยไปศึกษาที่ประเทศออสเตรเลีย ณ สถาบัน Browns Language School โดยไม่จำกัดเพศหรือเชื้อชาติ และการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งในการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงนี้ก็จะพิจารณากับกลุ่มคนที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์อย่างครบถ้วน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ชัดเจน รวมทั้งและสามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกับทฤษฎี หรือแนวคิดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ตั้งไว้ โดยประกอบไปด้วยกลุ่มคนดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ แบ่งตามพุทธศักราช

ปีพุทธศักราชที่เกิด	ประเทศที่ถือสัญชาติ
2540	ชิลี 1คน ไทย 1คน
2541	ฝรั่งเศส 1คน
2542	ไทย 1คน, เกาหลี 1คน
2543	สเปน 1คน
2544	สวิสเซอร์แลนด์ 1คน, ญี่ปุ่น 1คน
2545	บราซิล 1คน, อิตาลี 1คน, ญี่ปุ่น 2คน
2546	เอลซัลวาดอร์ 1คน, สวิสเซอร์แลนด์ 1คน
2547	บราซิล 1คน
2548	เบลเยียม 1คน, นิวแคลิโดเนีย 1คน, กัมพูชา 1คน

จากตารางจะเห็นได้ว่ากลุ่มคนที่ให้สัมภาษณ์จะแบ่งเป็นกลุ่มตามปีพุทธศักราช ดังนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่เกิดในในปีพุทธศักราช 2540 มาจากประเทศชิลี 1 คน ประเทศไทย 1 คน ในปีพุทธศักราช 2541 ผู้ให้สัมภาษณ์จากประเทศฝรั่งเศส 1 คน ในปีพุทธศักราช 2542 ผู้ให้สัมภาษณ์จากประเทศไทย 1 คน และประเทศเกาหลีอีก 1 คน ในปีพุทธศักราช 2543 มีผู้ให้สัมภาษณ์จากประเทศสเปน 1 คน ในปีพุทธศักราช 2544 มีผู้ให้สัมภาษณ์ที่ถือสัญชาติสวิสเซอร์แลนด์ 1 คน และคนประเทศญี่ปุ่น 1 คน ในปีพุทธศักราช 2545 มีผู้ให้สัมภาษณ์จากประเทศบราซิล 1 คน อิตาลี 1 คน และญี่ปุ่น 2 คน ในปีพุทธศักราช 2546 มีผู้ให้สัมภาษณ์มาจากประเทศเอลซัลวาดอร์ 1 คน และประเทศสวิสเซอร์แลนด์ 1 คน ในปีพุทธศักราช 2547 ผู้ให้สัมภาษณ์มาจากประเทศบราซิล 1 คน และในปีพุทธศักราช 2548 มีผู้ให้สัมภาษณ์มาจากประเทศเบลเยียม 1 คน นิวแคลิโดเนีย 1 คน และกัมพูชา 1 คน

ตารางที่ 4 ผู้ให้สัมภาษณ์แต่ละประเทศ แบ่งตามทวีป

ทวีป	จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ตามประเทศที่ถือสัญชาติ
กลุ่มทวีปอเมริกาใต้	บราซิล 2 คน ชิลี 1 คน เอลซัลวาดอร์ 1 คน
กลุ่มทวีปยุโรป	สวิสเซอร์แลนด์ 2 คน เบลเยียม 1 คน อิตาลี 1 คน สเปน 1 คน, นิวแคลิโดเนีย 1 คน ฝรั่งเศส 1 คน
กลุ่มทวีปเอเชีย	ไทย 2 คน กัมพูชา 1 คน ญี่ปุ่น 3 คน เกาหลี 1 คน
รวมทั้งสิ้น	18 คน

จากตารางจะเห็นได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์ ประกอบไปด้วยกลุ่มคนจาก 3ทวีป ได้แก่ กลุ่มทวีปอเมริกาใต้ จำนวน 4 คน ได้แก่ บราซิล 2 คน, ชิลี 1 คน, เอลซัลวาดอร์ 1 คน กลุ่มทวีปยุโรป 7 คน ได้แก่ สวิสเซอร์แลนด์ 2 คน, เบลเยียม 1 คน, อิตาลี 1 คน, สเปน 1 คน, นิวแคลิโดเนีย 1 คน, ฝรั่งเศส 1 คน และกลุ่มทวีปเอเชีย 6คน ได้แก่ ไทย 2 คน, กัมพูชา 1 คน, ญี่ปุ่น 3 คน, เกาหลี 1 คน รวมทั้งสิ้น 18คน

ภาพประกอบ 1 แสดงจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ในแต่ละทวีป

จากแผนภูมิวงกลมจะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้ที่ถูกสัมภาษณ์ประกอบไปด้วยกลุ่มคนจาก 3 ทวีป ได้แก่ กลุ่มคนทวีปอเมริกาใต้ จำนวน 4 คน กลุ่มคนทวีปยุโรป 7 คน และกลุ่มคนทวีปเอเชีย 6 คน โดยจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์จากทวีปยุโรปจะมีมากที่สุดตามด้วยกลุ่มคนทวีปเอเชีย และกลุ่มคนทวีปอเมริกาใต้ตามลำดับ

ข้อมูลพื้นที่ (สถาบันสอนภาษา)

สถาบันสอนภาษาต่างประเทศเป็นภาษา

ณ Browns English Language school เป็นสถาบันที่รับนักเรียนจากทั่วโลกไม่ว่าจะผ่านทางเอเจนซี่ หรือผ่านหน้าเว็บไซต์ โดยสถานที่ของสถาบันการศึกษานี้จะจัดตั้งอยู่ใจกลางเมือง การเดินทางมีความสะดวกรวดเร็ว นอกจากนี้ห้องเรียนทุกห้องยังได้รับการออกแบบให้ทันสมัยสบาย ทุกห้องเรียนมีจอ LCD ไว้ใช้ในการเรียนการสอน มีห้อง Common Room ที่โดดเด่น มีเพดานสูง มีเคาเตอร์สำหรับนั่งพัก และรับประทานอาหาร รวมทั้งหน้าต่างกระจกขนาดใหญ่โปร่ง โล่งสบายตา มีคอมพิวเตอร์ High-Speed Internet ที่ได้รับการติดตั้งโปรแกรมเรียนภาษาอังกฤษที่ทันสมัย ฟรี อินเทอร์เน็ตทั่วอาคารเรียน นอกจากนี้ยังมีห้องสมุดที่ได้รับการออกแบบให้กับนักเรียนนักศึกษา ไปทำ Accelerate Further Learning Programme

การเรียนการสอนของสถาบัน Browns English Language School

โดยการเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันนี้ จะมีการเรียนการสอนในบรรยากาศที่เป็นกันเอง เหมือนกับการสอนหนึ่งในครอบครัว ในห้องเรียนจะมีการจำกัดตั้งแต่ 5-20 คน คุณครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ โดยใช้หลักสูตรการเรียนการสอนแบบ Results Driven ที่

ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษที่รวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งแยกออกเป็น การเรียนการสอนหลายระดับเพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียน จากระดับเริ่มต้น ถึงระดับสูง นอกจากนี้ยังมีกฎให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษเท่านั้นภายในบริเวณโรงเรียน ทำให้นักเรียนต้องมีการปรับตัวทำให้การพัฒนาทักษะทางด้านความเข้าใจและการสื่อสารนั้นมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการบวนการเรียนรู้ในห้องเรียนโดยมีการจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนสามารถเลือกเข้าร่วมเพื่อจะได้ทำความรู้จักกับเพื่อนชาติอื่นๆ สร้างความผ่อนคลาย และการเรียนรู้แบบนอกห้องเรียนอีกด้วย

หลักสูตรการเรียนการสอน

ก่อนที่นักเรียนจะเริ่มเรียนภาษาอังกฤษที่โรงเรียน Browns English Language School, นักเรียนจะต้องทำการทดสอบวัดระดับภาษาอังกฤษก่อน การทดสอบนี้สามารถทำได้ทั้งในวันเริ่มเรียนที่โรงเรียนภาษาอังกฤษหรือที่สำนักงานของเว็บไซต์ wegoabroad.com ก่อนการเดินทาง การทดสอบนี้จะช่วยให้โรงเรียนภาษาอังกฤษ Browns English Language School สามารถจัดชั้นเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียนได้ โดยทุกๆ สองอาทิตย์ นักเรียนจะได้รับรายการความก้าวหน้าทางการเรียน

โรงเรียนภาษาอังกฤษ Browns English Language School มีคอร์สเรียนที่หลากหลายให้เลือกเรียน รวมถึง:

1. Intensive General English: เป็นหลักสูตรที่เน้นการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ อย่างเข้มข้น มีระดับการเรียนทั้งหมด 7 ระดับตั้งแต่ระดับ Beginner จนถึง Advance การเรียนในหลักสูตรนี้ใช้เวลาเรียน 10 สัปดาห์ต่อ 1 ระดับ และมีการเรียน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยต่อห้องอยู่ที่ 12 คน

2. หลักสูตรเตรียมสอบ Cambridge BEC, CAE, FCE: เป็นหลักสูตรที่เน้นการเตรียมสอบ Cambridge BEC, CAE, FCE ระยะเวลาการเรียนอยู่ที่ 10 - 12 สัปดาห์ และมีการเรียน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จำนวนนักเรียนประมาณ 12 คนต่อห้อง นักเรียนจะต้องมีภาษาอังกฤษในระดับ Intermediate ขึ้นไปเพื่อเข้าร่วมการเรียนในหลักสูตรนี้

3. หลักสูตรเตรียมสอบ IELTS มีระยะเวลาการเรียน 10 สัปดาห์ โดยเรียน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีจำนวนนักเรียนประมาณ 16 คนต่อห้อง

4. หลักสูตรเชิงวิชาการภาษาอังกฤษหรือ English for Academic Purposes เหมาะสำหรับนักเรียนที่ต้องการเตรียมตัวเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ออสเตรเลียหรือหลักสูตรนานาชาติ หลังจากเรียนจบสามารถเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยที่เป็นพันธมิตรกับ Browns โดยไม่ต้องสอบ IELTS ระยะเวลาการเรียน 10 สัปดาห์ โดยเรียน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีจำนวนนักเรียนประมาณ 16 คนต่อห้อง ตัวอย่างมหาวิทยาลัยที่เป็นพันธมิตร

สถาบันที่เน้นการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีความเหมาะสมกับนักเรียนเจนเนอเรชั่น Z ซึ่งทำให้นักเรียนต่างชาติมักเลือกเรียนภาษาอังกฤษจากสถาบันนี้ การศึกษาของ Chatchawan Chaiyasat (2559) ยืนยันว่า การเรียนรู้ในหลักสูตรแลกเปลี่ยนช่วยเสริมสร้างความเข้าใจและการรับรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม กิจกรรมนอกหลักสูตร เช่น กีฬา การเล่นเกม และ

กิจกรรมร่วมกัน ๆ ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรมและสังคมของประเทศที่เข้าร่วมแลกเปลี่ยน สถาบันยังจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเพิ่มความสุขสนทนและความรู้ให้กับนักเรียนอีกด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่ ” ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการเก็บข้อมูลเป็นวิธีดังต่อไปนี้

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบเชิงคุณภาพโดยได้ทำการศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสารวิชาการ หนังสือทางวิชาการ วารสารทางวิชาการ ผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้อง รวมไปถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นข้อมูลที่เคยมีผู้ศึกษาแล้วเพื่อมาใช้นับสนุนข้อมูลที่ได้รับเพื่อให้เกิดความชัดเจนที่มากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการศึกษาวิจัยภาคสนาม (Field Interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant observation) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1). การรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าผ่านหนังสือต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการศึกษาในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็น หนังสือทางวิชาการ วารสาร บทความทางวิชาการ หรือวิทยานิพนธ์ ที่มีความเกี่ยวเนื่องกับหัวข้องานวิจัยที่ผู้วิจัยมีความต้องการศึกษา

2). การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บข้อมูลในรูปแบบการสัมภาษณ์เชิงลึก ร่วมกับการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม เป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่ต้องการรายละเอียดมากที่สุดในเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่ชัดเจนและครบถ้วนตามประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษา ทั้งนี้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างนั้น เป็นการสัมภาษณ์อย่างไม่มีขอบเขตของคำถามที่ไม่แน่นอน เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มีอิสระในการถามซึ่งในขณะที่เก็บข้อมูลนั้นก็จะมีการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมงานวิจัย

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือการศึกษา ได้แก่ การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง โดยแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ เป็นลักษณะแบบปลายเปิด ทั้งนี้การสร้างข้อคำถามในการสัมภาษณ์จะพิจารณาถึงคุณลักษณะที่ตรงตามวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับ การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่

การตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลงานวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบสามส่วนด้านวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล จะเก็บข้อมูลมาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจากวิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม วิธีค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร จากกรณีศึกษาโดย

จะนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบซึ่งกัน และกัน เพื่อยกระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือ ต่อบริบทที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้

แผนดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง การค้นคว้าหาข้อมูลอย่างเป็นระบบ และหาความหมาย รวมทั้งแยกองค์ประกอบ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้มาเพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ ในการดำรงอยู่หรือการเปลี่ยนแปลงของปรากฏการณ์ที่กำลังทำการศึกษา (จุมพล หนีพานิช, 2551: 392) ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำข้อมูลโดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

- 1). ตั้งหัวข้อ ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ อิทธิพลในการเลือกเรียนภาษาที่สาม ของเด็ก Gen Z
- 2). รวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่
- 3). ผู้วิจัยสร้างแบบคำถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ และปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4). ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์
- 5). ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำตอบจากการสัมภาษณ์
- 6). นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ และสรุปผล

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่สมบูรณ์และตรงตามเป้าหมายมากที่สุด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการด้วยวิธีการสังเกต (Observation) วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ทั้งนี้จะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1). ขยายความการสร้างตัวตน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา
- 2). การสร้างตัวตนผ่านบทสัมภาษณ์

การสร้างตัวตน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

การสร้างตัวตน

ในยุคปัจจุบันที่การแข่งขันกลายเป็นเรื่องธรรมดา การสร้างตัวตนจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในหลายด้าน โดยการสร้างภาพลักษณ์ของตนเองอย่างมีเป้าหมาย มีผลทำให้บุคคลได้รับการจดจำ และความรู้สึกชื่นชมจากผู้อื่น เป็นการสร้างความประทับใจที่นำไปสู่ความศรัทธา ความไว้วางใจ และการเป็นที่ยอมรับในสังคม การสร้างตัวตนยังเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการพัฒนาทักษะ และการเติบโตของบุคคล เพื่อที่จะได้รับการยอมรับ และมีความสุขในสังคม กระบวนการนี้รวมถึงการรับรู้ และความตั้งใจของตนเอง การพิจารณาเกี่ยวกับความสามารถในทักษะด้านต่างๆ รวมทั้งการวางแผนเพื่อพัฒนาตนเองในอนาคต โดยการเลือกกระทำการที่เหมาะสม และการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในสังคม และกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง การสร้างตัวตนเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ช่วยให้เราเข้าใจตัวเอง และสามารถเติบโตรวมถึงการปรับตัวต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม และมีความสุข

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (intercultural communication) เป็นรูปแบบการสื่อสารประเภทหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทกับมนุษย์ในสังคมปัจจุบันทั้งนี้ด้วยการพัฒนาของเทคโนโลยี ต่าง ๆ ส่งผลให้มนุษย์ที่อยู่ห่างไกลกัน มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถทำการสื่อสารกัน สะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเมื่อมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลไม่ว่าจะด้านความคิด ภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรมระหว่างบุคคล หรือกลุ่มคนที่มีตำแหน่งทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน กระบวนการนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจ ยอมรับ และความเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรมของโลก วิธีการเรียนรู้ผ่านสังคมที่

วัฒนธรรมหลากหลายมีการทบทวนประสบการณ์ การสนทนา และการแบ่งปันความรู้ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรม และพื้นที่ส่วนตัวที่แตกต่างกัน เช่น การศึกษาต่างประเทศ การปฏิสัมพันธ์กับผู้คนต่างเชื้อชาติ หรือกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาที่แตกต่าง การเรียนรู้ผ่านสังคมที่วัฒนธรรมหลากหลายช่วยให้เรามีมุมมองการตอบสนองต่อความต้องการของผู้คนจากวัฒนธรรม และพื้นที่ที่แตกต่างกัน ทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในระบบค่านิยม และวัฒนธรรมของคนอื่นๆ ทำให้สามารถทำงานร่วมกัน และดำเนินชีวิตในสังคมที่หลากหลายได้อย่างราบรื่น และสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ มุมมองที่แตกต่างกันได้

กลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

กลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา เป็นวิธีการ หรือแนวทางที่ใช้ในการปรับปรุงเพิ่มพูนความสามารถในการใช้ภาษาของบุคคล ซึ่งวิธีการเรียนรู้ที่เป็นรูปแบบการฝึกฝน การเรียนรู้ในสภาวะการใช้ภาษาจริง และการนำเทคโนโลยี และสื่อต่างๆ เข้ามาช่วยในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การฟังเสียง การอ่าน การพูด และการเขียน อีกทั้งยังรวมถึงการฝึกฝนทักษะในการเข้าใจและสื่อสารในภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ และการฝึกการเข้าใจเนื้อหาที่หลากหลาย และเชื่อถือได้ การพัฒนาทักษะทางภาษานั้นเป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลา และความพยายาม และมักจะต้องใช้กลยุทธ์หลายประการเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ซึ่งในงานวิจัยเล่มนี้ “กลยุทธ์” ที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา คือ การศึกษาภาษาต่างประเทศโดยการเรียนภาษาในประเทศนั้น การเข้าร่วมคลาสเรียนภาษาต่างประเทศในประเทศที่ตนอยู่

วิเคราะห์ความท้าทายของกลุ่มคนยุคศตวรรษใหม่

กลุ่มคนในยุคศตวรรษที่ 21 เผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อน และแตกต่างจากยุคก่อนหน้าอย่างมากมาย การเติบโตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้พวกเขาต้องปรับตัวในหลายด้าน ทั้งเทคโนโลยี การศึกษา สังคม สุขภาพ และการพัฒนาอาชีพ

กลุ่มคนในยุคนี้เติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยี และอินเทอร์เน็ตที่มีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวัน การเข้าถึงข้อมูล และการเรียนรู้ผ่านออนไลน์ทำได้ง่าย และรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกันก็มีความเสี่ยงจากการเสพติดเทคโนโลยี การถูกคุกคามทางออนไลน์ และการเข้าถึงข้อมูลที่ไม่เหมาะสม การใช้งานเทคโนโลยีมากเกินไปอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต เช่น ปัญหาสายตา การนอนหลับไม่เพียงพอ หรือแรงกดดันที่มากจากการเสพติด ใน

ด้านการศึกษา ระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง เด็กๆ ต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นในยุคนี้ เช่น การเขียนโปรแกรม ความคิดเชิงวิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหา การเรียนรู้ผ่านออนไลน์มีความยืดหยุ่น แต่ก็ยังมีปัญหาเรื่องการเข้าถึง และความเท่าเทียมในการศึกษา

ความกดดันทางสังคมที่เพิ่มขึ้นจากการแข่งขัน และความคาดหวังที่สูงขึ้นจากครอบครัว และสังคม ทำให้กลุ่มคนยุคนี้ต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพจิต เช่น ความเครียด วิตกกังวล และภาวะซึมเศร้า การเปรียบเทียบกับคนอื่นในโซเชียลมีเดียอาจทำให้ความมั่นใจในตนเองลดลง

นอกจากนี้ กลุ่มคนเหล่านี้ยังต้องเรียนรู้การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา และเพศสภาพ ซึ่งเป็นความท้าทายในการสร้างความเข้าใจ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

สุดท้ายนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และเศรษฐกิจทำให้กลุ่มคนยุคนี้ต้องเตรียมตัว สำหรับอนาคตที่ไม่แน่นอน ทักษะที่จำเป็นในปัจจุบันอาจไม่เพียงพอสำหรับอนาคต พวกเขาจึง ต้องพยายามเรียนรู้ทักษะที่หลากหลาย และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว การเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning) จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาตนเอง และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

การสนับสนุนจากครอบครัว โรงเรียน และสังคมมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้พวกเขา สามารถเติบโต และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การ สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเอง การส่งเสริมสุขภาพกาย และ สุขภาพจิต การสนับสนุนการเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ และการสร้างความเข้าใจ และยอมรับความ หลากหลายทางวัฒนธรรมจะเป็นกุญแจสำคัญในการช่วยให้กลุ่มคนยุคนี้สามารถเผชิญกับความ ท้าทาย และประสบความสำเร็จในชีวิตได้

การสร้างตัวตนผ่านบทสัมภาษณ์

ตัวแทนกลุ่มคนทวีปเอเชีย

มุมมองที่หนึ่ง จาก “หนูนิด” (นามสมมุติ) หญิงสาว อายุ 18 ปี ตัวแทนจากประเทศ กัมพูชา หนูนิดเป็นหนึ่งในบุคคลที่มีทักษะทางภาษาที่โดดเด่น ทั้งยังมีความสนใจในการเรียนรู้ และ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยความตั้งใจที่จะศึกษาต่อด้านการแพทย์ในประเทศออสเตรเลีย ทำให้ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ ของหนูนิดนั้นมีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น หนูนิดเชื่อว่า ทักษะทางภาษาในปัจจุบันนี้มีการพัฒนาเป็นอย่างมากหากเทียบกับทักษะทางภาษาในรุ่นก่อน ๆ เนื่องจาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์ ทำให้คนรุ่นใหม่ได้รับโอกาสในการเรียนรู้ ภาษาได้ง่ายมากยิ่งขึ้น จึงเอื้อต่อความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรมในระดับโลกผ่าน การเรียนรู้ภาษานั้น ๆ อย่างไรก็ตาม ความท้าทาย และความเลื่อมล้ำจากการเข้าถึงที่ไม่เท่าเทียม กันในทางด้านการศึกษาก็ยังคงเป็นปัญหาที่ยังคงอยู่

“... in my perspective, I strongly believe that language, skills, and communication play a role in shaping one's identity in society this facilitates connection, self expression, and influences perceptions of intelligence and trustworthiness as individuals who can effectively convey their ideas are perceived as knowledgeable and reliable.

Overall, I think language skills and communication are essential component of social identity, influencing how individuals engage with others express themselves, and I've received from society ...”

“... ในมุมมองของฉัน ฉันเชื่ออย่างยิ่งว่าทักษะทางภาษา และการสื่อสารมีบทบาทในการสร้างตัวตนในสังคมซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นตัวช่วยอำนวยความสะดวกในการเชื่อมต่อกับบุคคล รวมถึงการแสดงออก ทั้งยังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงความฉลาด และความน่าเชื่อถือในฐานะบุคคลที่สามารถถ่ายทอดแนวคิดของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะถูกมองว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ และเชื่อถือได้โดยรวมแล้วฉันคิดว่า ฉันเป็นทักษะและการสื่อสารเป็นองค์ประกอบสำคัญของอัตลักษณ์ทางสังคมซึ่งมีอิทธิพลต่อวิธีที่บุคคลมีส่วนร่วมกับผู้อื่นในการแสดงออก และฉันก็ได้รับอิทธิพลนี้มาจากสังคมด้วยเช่นกัน...”

จากข้อความที่กล่าวถึง จะเห็นได้ว่าทักษะทางภาษามีบทบาทในการสร้างตัวตนเกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและรสนิยม ในส่วนที่อธิบายถึงทุนทางวัฒนธรรม ในด้านทุนสมรรถนะด้านวัฒนธรรมของปัจเจกบุคคล ที่การกล่าวถึงความรอบรู้ และความสามารถของบุคคล ที่เป็นหนึ่งในโครงสร้างที่มีอยู่ในตัวคน ทำให้คนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นก่อให้เกิดเป็นจุดกำเนิดโครงสร้างทางสังคม หนูนิดกล่าวว่า ทักษะความรู้ทางด้านภาษา รวมถึงความชำนาญในการสื่อสารนั้นถือเป็นตัวช่วยที่ทำให้บุคคลอื่น ๆ รับรู้ถึงความฉลาด และสร้างความน่าเชื่อถือ โดย ความรู้ความสามารถเหล่านั้นถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อของอัตลักษณ์ทางสังคม และมีผลต่อวิธีที่บุคคลอื่น ๆ แสดงออกต่อเรา รวมถึงเป็นส่วนหนึ่งที่หล่อหลอมตัวตนของฉันในสังคมด้วยเช่นกัน

จากประสบการณ์การเป็นนักเรียนต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศออสเตรเลีย หนูนิดเชื่อว่าการศึกษาอยู่ที่ต่างประเทศนั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย นอกจากนี้นี้ยังมีอุปสรรคมากมายที่หนูนิดนั้นต้องเผชิญ ไม่ว่าจะเป็นความคิดถึงบ้าน การแข่งขันจากการจ้างงาน การศึกษา รวมทั้งสภาพอากาศที่ทำทนาย อย่างไรก็ตามฉันก็ยังถือว่าโชคดีที่สามารถเอาชนะปัญหานี้ได้ด้วยการสื่อสารกับครอบครัว เพื่อน ตามแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย เพื่อพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม หรือการดำรงชีวิตที่ต่างออกไปในต่างแดน

ในด้านของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนั้น หนูนิดพบว่า การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจากความเชี่ยวชาญของทักษะทางภาษามีผลอย่างลึกซึ้งในการส่งเสริมความเข้าใจร่วมกันระหว่างบุคคลที่มีภูมิหลังที่หลากหลาย โดยความชำนาญทางด้านทักษะภาษา และความเข้าใจในวัฒนธรรมนั้น ๆ จะช่วยเชื่อมมุมมอง ค่านิยม ประเพณีของกันและกัน รวมทั้งลดความเข้าใจผิดจากช่องว่างของภาษา นำไปสู่ความเข้าใจร่วมกันมากยิ่งขึ้นอย่างกลมกลืน สนับสนุนผลงานวิจัยของ สัตนากร รัตนวิวัลย์ (2564) ที่กล่าวถึงข้อดีของความชำนาญทางทักษะภาษาที่จะช่วยให้

ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้านวัฒนธรรม รวมทั้งยังก่อให้เกิดความเข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งมีความสำคัญมากในสังคมยุคปัจจุบัน หนูนิดเชื่อว่าการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมผ่านความสามารถในการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ จะช่วยส่งเสริมความเห็นอกเห็นใจ ความเข้าใจ นำไปสู่การเคารพซึ่งกัน และกันระหว่างบุคคลที่มาจากหลากหลายวัฒนธรรม นอกจากนี้การสื่อสารยังช่วยเสริมมุมมองของเธอ และสอนให้เธอเห็นคุณค่าถึงความซับซ้อนของแต่ละวัฒนธรรม โดยก้าวข้ามความคิดแบบเหมารวม เรียนรู้ที่จะเข้าถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมด้วยใจที่เปิดกว้าง โดยตระหนักถึงคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมในโลกที่เชื่อมโยงพวกเราไว้ด้วยกัน

“... Studying a language abroad offers unparalleled opportunities for academic personal and professional growth. Third world country like Cambodia for example... has limited access to a broad educational system due to incompetent facilities, lack of offensive native speakers and unrecognized degrees. Additionally, pursuing a language abroad can broaden my perspectives and open new career opportunities. Being fluent in more than one language can make me more marketable to multinational companies or organizations that require language proficiency. It can also pave the way for international job placement or collaborations further enriching my professional career path...”

“... การเรียนภาษาในต่างประเทศมอบโอกาสที่ไม่มีใครเทียบได้สำหรับการเติบโตของบุคคลทางสายวิชาการ และทางสายอาชีพ ประเทศโลกที่สาม เช่น กัมพูชา มีการจำกัดการเข้าถึงระบบการศึกษาในวงกว้างเนื่องจาก สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไร้ความสามารถ การขาดเจ้าของภาษาที่ และปริญญาที่ไม่เป็นที่รู้จัก นอกจากนี้การเฝ้าหาภาษาในต่างประเทศยังช่วยขยายขอบเขตของฉันมุมมอง และการเปิดโอกาสในการทำงานใหม่ ๆ ด้วยความชำนาญในภาษามากกว่าหนึ่งภาษาสามารถทำให้ฉันเป็นที่ต้องการของตลาดกับบริษัทข้ามชาติหรือองค์กรที่ต้องการความสามารถทางภาษาได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถปูทางไปสู่การได้งานในระดับนานาชาติหรือความร่วมมือที่ช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับเส้นทางอาชีพของฉันด้วยเช่นกัน...”

ในความคิดของหนูนิด เธอเชื่อว่าการมาเรียนที่ต่างประเทศช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของเธอเป็นอย่างมาก เนื่องจากช่องว่างในการพัฒนาขณะที่เรียนรู้ แน่นอนว่าการเรียนรู้ที่ประเทศของตนนั้น อาจจะไม่มีความสะดวกสบาย อย่างไรก็ตาม การเรียนภาษาต่างประเทศถือเป็นโอกาสใน

การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล รวมถึงการต่อยอดในวิชาชีพได้อีกด้วย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิไล ธรรมวาจา (2566) และ Damron and Forsyth (2012) ที่มีการเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ หรือการทำงานในอนาคต โดยกลยุทธ์ที่หนุ่มมักจะใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของหนุ่มนั้นก็ คือการฝึกฝนกับเจ้าของภาษา เพราะเชื่อว่าพวกเขาจะสามารถคอยแก้ความผิดพลาดของเราในการใช้ภาษาได้นั่นเอง

มุมมองที่สอง จากคุณครูภาษาอังกฤษชาวญี่ปุ่นที่ได้เดินทางมาเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมที่ประเทศ ออสเตรเลีย “มากิ” (นามสมมติ) เหตุผลสำคัญที่ทำให้มากิเริ่มเรียน ภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เริ่มต้นมาจากความที่อยากจะช่วยชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวใน ประเทศของเขา จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศญี่ปุ่นมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ชาวต่างชาติเหล่านั้นก็ไม่ได้มีทักษะทางภาษาญี่ปุ่นเท่าไรนัก ด้วยความเป็นชาตินิยมของ ประเทศญี่ปุ่นจะเห็นได้ชัดเลยว่า ผู้คนสมัยก่อนหลาย ๆ คนไม่สามารถพูดภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ได้นอกจากภาษาญี่ปุ่น แต่เมื่อเวลาผ่านไป การเข้ามาของเทคโนโลยีรวมทั้ง การที่ประเทศญี่ปุ่น นั้นเป็นที่นิยมการท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มคนในเจนเนอเรชั่นใหม่นั้น เริ่มมีการเรียนรู้ และมีความชอบที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น

“... When I first arrived in Australia, I don't speak English that well. And I'm very shy. That's my obstacle. So, I went out every weekend with friends from different nationalities to improve my English and now my English is so much better. Even our english levels are different. But I feel that there is no problem in understanding each other when it comes to a real situation...”

“... ตอนที่ฉันมาถึงออสเตรเลียครั้งแรก ฉันพูดภาษาอังกฤษไม่เก่งขนาดนั้น และฉันก็อายมาก มันคืออุปสรรคของฉัน ฉันจึงออกไปข้างนอกทุกสุดสัปดาห์กับเพื่อนหลากหลายเชื้อชาติเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของฉัน และตอนนี้ภาษาอังกฤษของฉันก็ดีขึ้นมาก แม้ว่าระดับภาษาอังกฤษของฉัน และเพื่อนๆ จะมีความแตกต่างกัน แต่ฉันก็ไม่ได้รู้สึกว่ามีปัญหาในการทำ ความเข้าใจกัน และกันเมื่อถึงสถานการณ์จริง...”

จากข้อความดังกล่าว พบว่ามีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม โดยจะเห็นได้ว่ามาकिनั้นมีการจัดการความกลัวของตนเองได้ดี โดยกล่าวว่าอุปสรรคด้านพฤติกรรม ในการเรียนรู้ภาษาของอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เกิดขึ้นเมื่อผู้ที่เรียนรู้ภาษาใหม่ หลบเลี่ยงที่จะพบปะคนแปลกหน้า และการไม่พยายามปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกับวัฒนธรรมใหม่ได้ เนื่องจากการยึดติด

กับวัฒนธรรมของตนเองมากเกินไป แต่เพราะมาศึกษาที่ประเทศออสเตรเลีย และพูดคุยกับเพื่อนใหม่อยู่เสมอ ไม่แปลกใจเลยที่ทักษะภาษาของมาจิกจะพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของ วิไล ธรรมวาจา (2566) ที่มีการกล่าวถึงปัญหาเรื่องความวิตกกังวลในการสื่อสารกับเจ้าของภาษาของนักเรียนที่เพิ่งเริ่มต้นไปแลกเปลี่ยนที่ต่างประเทศด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกันกับ บุญญาดา นาสมนุรณ (2562) ที่งานวิจัยได้อธิบายถึงความแตกต่างเกี่ยวกับทักษะความรู้ทางภาษามีผลมาจากความไม่มีประสบการณ์ หรือความรู้ด้านวัฒนธรรม ส่งผลให้มีความรู้ และความเข้าใจในการเรียนภาษาที่แตกต่างกัน โดยให้เน้นพูดคุย หรือพบปะผู้คนต่างวัฒนธรรม เพราะการอยู่ร่วมกับคนชาติเดียวกันเป็นกลุ่มก้อนโดยไม่ยอมเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ ๆ มักจะนำไปสู่ความบกพร่องในการใช้ภาษา รวมถึงการเข้าใจสังคมใหม่ได้

การมาเรียนที่ประเทศออสเตรเลียในครั้งนี้ถือเป็นประสบการณ์ที่ดี และช่วยให้มาจิกมีความกล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น มากไปกว่านั้น การเรียนภาษาอังกฤษในประเทศญี่ปุ่นส่วนมากมีแต่การเรียนภาษาออนไลน์ มาจิกเชื่อว่าการพูดคุยกับเจ้าของภาษาในชีวิตจริงนั้นดีกว่าการเรียนออนไลน์ หรือกับคนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาจริง ๆ นอกจากนี้มาจิกยังมีการแนะนำให้เพื่อนคนอื่นหาต้องการที่จะพัฒนาภาษาของตนเอง อย่างรวดเร็วการมาเรียนภาษาต่างประเทศ ถือเป็นอีกวิธีที่ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และพัฒนาภาษา โดยเน้นไปที่การพูดคุย และใช้ภาษาในสถานการณ์จริง แม้ว่าในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ ความไม่ชำนาญของภาษาอาจจะทำให้ฉันอยากเลิกเรียน แต่เมื่อมาจิกนึกถึงเป้าหมายของเธอ ซึ่งก็คือการช่วยเหลือผู้ที่มาญี่ปุ่น และไม่เข้าใจภาษาญี่ปุ่น ทำให้มาจิกมีแรงสู้ที่จะเรียนต่อนั่นเอง

กลุ่มคนจากอเมริกาใต้

มุมมองที่สาม “เอลซ่า” (นามสมมุติ) สาวมั่นใจจากประเทศเอลซัลวาดอร์ เอลซ่าเป็นคนที่มีความมั่นใจสูง รวมถึงระยะเวลาในการมาเรียนภาษาอังกฤษของเอลซ่านั้นก็มากถึง 2 ปี และยังคงศึกษาอยู่ เอลซ่ากล่าวว่า การมาศึกษาต่างประเทศของเอลซ่าเป็นสิ่งจำเป็นเพราะครอบครัวบางส่วนของเธออาศัยอยู่ที่นั่น เอลซ่าจึงมีความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ ณ ประเทศออสเตรเลีย เพื่อที่จะได้ศึกษาต่อ รวมถึงจะได้สามารถทำงานที่ประเทศนี้ในอนาคต เอลซ่าจึงทุ่มเท และใช้เวลาในการเตรียมตัวในการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างดี

“... I had a difficult time in my first three months in Australia. Accents and cultural differences were the hardest part for me as an international student. Plus talking to some of the natives who always use their slang is a pain in the ass ...”

“... ฉันมีช่วงเวลาที่ยากลำบากในช่วงสามเดือนแรกในออสเตรเลียสำเนียง และความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นส่วนที่ยากที่สุดสำหรับฉันในฐานะนักเรียนต่างชาติ บวกกับการพูดคุยกับคนพื้นเมืองบางคนที่ใช้คำสแลงของพวกเขาอยู่เสมอก็ทำให้ฉันปวดหัว”

อุปสรรคที่กล่าวขึ้นนั้นได้มีการอธิบายเหตุผลของการเกิดปัญหาเหล่านี้ซึ่งมีสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารทางวัฒนธรรม เกี่ยวกับอุปสรรคด้านความรู้ และความคิด ที่ได้กล่าวว่าหนึ่งในปัญหาของการไม่เข้าใจภาษา คือการไม่รู้ความหมายแฝง ที่มีผลมาจากการขาดความรู้ทางวัฒนธรรมนั้น ๆ นั่นเอง นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของ ริชดา ลาภใหญ่ (2564) ที่ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาแลกเปลี่ยนที่มีพื้นฐานของทักษะทางภาษาม่าบ้างแล้วใช้เวลา ถึง 1 ปีจนสามารถทำความเข้าใจความหมายแฝง หรือความหมายโดยนัยได้ แต่ด้วยประสบการณ์ และนักเรียนแลกเปลี่ยนที่ไม่สามารถทำความเข้าใจความหมายแฝงส่วนมากจะขาดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมนำไปสู่ความบกพร่องในการใช้ภาษา และความเข้าใจสังคมใหม่ได้

เธอเชื่อว่าพื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาต่าง ๆ นั้นจะช่วยทำให้ผู้คนมีความเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น รวมทั้งยังช่วยทำให้การทำงานร่วมกันของบุคคลต่างวัฒนธรรมนั้น มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย เนื่องจากประเทศออสเตรเลียในเมืองที่เธออาศัยอยู่ ถือเป็นเมืองที่มีนักเรียนต่างชาติเข้ามาศึกษา ทำงานกันอย่างมากมาย จึงเสี่ยงไม่ได้ที่จะต้องสื่อสารกับบุคคลในรูปแบบพหุวัฒนธรรมที่มีภาษาอังกฤษเป็นตัวกลาง โดยการเรียนรู้ที่เอลซ่าเชื่อว่าจะสามารถช่วยในการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาของเอลซ่านั้นก็คือการมาปฏิบัติจริง พูดคุยกับคนต่างชาติรวมถึงบุคคลต่างวัฒนธรรม การมาเรียนต่างประเทศนั้นไม่ใช่เพียงแค่การพัฒนาภาษา แต่เป็นการเรียนรู้ และเข้าใจวัฒนธรรม รวมถึงช่วยให้เอลซ่านั้นได้ลองดำรงชีวิตด้วยตัวของเธอเองอีกด้วย

กลุ่มคนชาวยุโรป

มูมมองที่ดี “โซเฟีย” (นามสมมุติ) หญิงสาวจากแดนไกล ประเทศสวีเดน จากพาร์ทิตาลี ด้วยความที่สวีเดนมีความเป็นพหุวัฒนธรรม และมีภาษาราชการถึง 4 ภาษา จึงทำให้มูมมองการเรียนรู้ภาษาของโซเฟียมีความน่าสนใจ เธอเชื่อว่า การเรียนภาษาของโซเฟียนั้นหลักๆเลยคือการอยากทำงานในประเทศสวีเดน ในพาร์ทเยอร์มัน ทำให้ภาษาอังกฤษ และภาษาเยอรมันนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

“... In my point of view, if you can communicate in any part of the world with someone who doesn't speak your language is a very good skill and will open many doors for you in the future. Also, it's really cool that people in this generation are more interested in developing and learning new languages, probably because we are more open-minded ...”

“... ในมุมมองของฉัน หากคุณสามารถสื่อสารกับผู้คนส่วนใดของโลกกับคนที่ไม่พูดภาษาของคุณได้ ถือเป็นทักษะที่ดีมาก และมันจะช่วยเป็นประตูให้กับคุณในอนาคตได้ มันเป็นเรื่องดีจริง ๆ ที่คนยุคนี้สนใจที่จะพัฒนา และเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ มากขึ้นอาจเป็นเพราะพวกเราเปิดใจมากยิ่งขึ้น...”

แน่นอนว่าในการที่มาเรียนภาษาที่ต่างประเทศเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษานั้น จะต้องมีปัญหาเกี่ยวกับด้านความสัมพันธ์ระยะไกลจากครอบครัว และมันก็ยากที่จะติดต่อสื่อสารกันในบางครั้งเพราะปัญหาด้านเขตเวลาที่ต่างกัน นอกจากนี้ไซเพียยังกล่าวถึงสำเนียงออสเตรเลียนที่เธอยังไม่ค่อยคุ้นชิน ทำให้ในช่วงแรกนั้น การพยายามทำความเข้าใจภาษาอังกฤษในประเทศนี้อาจจะมีความท้าทายมากกว่าประเทศอื่น ๆ ยิ่งถ้าหากเปรียบเทียบสำเนียงจากการเรียนรู้ภาษาในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ยิ่งทำให้เห็นถึงความแตกต่างทางด้านสำเนียงที่แตกต่างจากต้นฉบับอย่างชัดเจนได้ชัด

แต่อีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้เธอตัดสินใจมาเรียนภาษาที่ต่างประเทศนั้นก็คือ การอยากลองใช้ชีวิตคนเดียว และอยากที่จะโฟกัสและค้นหากับตัวเองว่าอะไรคือสิ่งที่ไซเพียต้องการที่จะศึกษา ซึ่งในส่วนนี้มีความเกี่ยวข้องกับทฤษฎีการสร้างตัวตนของมิเชล พูโกต์ โดยพูโกต์เชื่อว่าขั้นตอนแรกที่จะช่วยให้คนสามารถสร้างตัวตนของตนเองได้ ต้องเริ่มจากความเข้าใจตัวเอง และมีการเริ่มต้นสังเคราะห์ รวมถึงการตั้งคำถามเกี่ยวกับตนเองก่อนนั่นเอง นอกจากนี้การมาต่างประเทศนั้นยังช่วยให้เธอได้ทำความเข้าใจ และเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศที่ไซเพียมาศึกษาด้วย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ วิลาวลัย เปลี่ยนสะอาด (2551) ที่กล่าวถึงหนึ่งในแรงจูงใจของนักเรียนแลกเปลี่ยนที่ต้องการที่จะ และเปลี่ยนวัฒนธรรม ไซเพียเชื่ออย่างแน่วแน่นว่าการมาเรียนที่ต่างแดนนั้นจะให้ผลลัพธ์กับการพัฒนาทักษะทางภาษาของเธอได้มากกว่าการศึกษาที่ประเทศของตนเองเพราะจะทำให้คุณมกมุ่นอยู่กับการพูดคุยและใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน รวมทั้งอาจารย์ก็มีคุณภาพมากกว่าด้วย เพราะเวลาอาจารย์ที่ประเทศสวิสเซอร์แลนด์อธิบาย พวกเขามักอธิบายเป็นภาษาอิตาเลียนมากกว่าทำให้เวลาส่วนมากในการเรียนรู้ยังคงความเป็นภาษาบ้านเกิดมากกว่าภาษาอังกฤษ ไซเพียคิดว่าสิ่งนี้ทำให้นักเรียนส่วนมากเข้าใจในหลักไวยากรณ์มากขึ้นแต่กลับใช้ไม่เป็น และไม่กล้าที่จะพูดหรือใช้ภาษาอังกฤษเท่าที่ควร นอกจากนี้ความคุ้นชินในการเรียนภาษาเป็นภาษาอิตาเลียนยังส่งผลกระทบต่อความไม่คุ้นชิน และความไม่เข้าใจในการออกเสียงในของภาษาเหล่านั้นอีกด้วย

“... About the pronunciation, I always try to cover my Italian accent but it is not easy. I just try to “force” my pronunciation and try to copy the “real” sound...”

“...เกี่ยวกับการออกเสียง ฉันพยายามปกปิดสำเนียงอิตาลีของฉันอยู่เสมอแต่มันก็ไม่ง่ายเลย แต่ฉันก็พยายาม "บังคับ" การออกเสียงของฉัน และลองคัดลอกเสียง ให้เหมือนเจ้าของภาษาให้มากที่สุด ...”

ไซเฟียยังกล่าวอีกว่า ทักษะการพูดภาษาต่าง ๆ ช่วยให้เกิดการสื่อสารที่ละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้น สร้างความเห็นอกเห็นใจ และความเข้าใจระหว่างบุคคลจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย การโต้ตอบกับผู้คนในภาษาแม่ของพวกเขาทำให้เธอเห็นถึงวัฒนธรรมอันยาวนานของวัฒนธรรมที่หลากหลาย การทำทนายทัศนคติแบบเหมารวม และการส่งเสริมการยอมรับของบุคคลเหล่านั้น สำหรับไซเฟียนั้น การฟังดนตรี และอ่านเนื้อเพลงไปด้วย รวมถึงการดูหนังเป็นภาษาอังกฤษก็ยังเป็นตัวช่วยให้ไซเฟียคิดว่าเห็นผลเป็นอย่ำนงมากนั้นเอง ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Euamornvanich (2017) ที่กล่าวถึงอาจารย์ต่างชาติที่มีแนวการปรับตัวที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม สื่อต่าง ๆ หรือการพยายามสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน ส่งผลให้เขาสามารถประสบความสำเร็จในการสื่อสารร่วมกันระหว่างวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังช่วยให้ไซเฟียได้เรียนรู้ถึงมิติความหลากหลายของวัฒนธรรมนั้น ๆ อีกด้วย

มุมมองที่ห้า “ซาร่า” (นามสมมุติ) สาวผิวสีจากประเทศฝรั่งเศส เธอเชื่อว่าการเรียนภาษาให้มีทักษะที่ชำนาญนั้นสามารถช่วยส่งเสริมการทำงานในอนาคตได้ โดยเฉพาะการมีทักษะความสามารถทางภาษาที่มากกว่าภาษาบ้านเกิด เช่นการมีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลก เธอเชื่อว่าทักษะทางภาษาจะช่วยทำให้ซาร่าได้รับโอกาสมากยิ่งขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ซาร่ายังมีการกล่าวถึงยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ซาร่ากล่าวว่ายุคสมัยนี้เรามีเทคโนโลยี และการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในโลกสมัยนี้ก็สามารถทำได้ง่ายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการดูหนัง การใช้โซเชียลมีเดียในการสื่อสารกับเพื่อนต่างชาติ แกมคนในยุคสมัยนี้ยังมีทัศนคติที่เปิดกว้างเกี่ยวกับการเรียนภาษาใหม่มากกว่าสมัยก่อนมาก

“...It's not easy to adapt to people from different cultures, such as people from North America. I can make jokes with them. But people from some countries like Japan I try my best to be more polite and respectful to them...”

“...มันไม่ง่ายเลยที่จะปรับตัวเข้ากับผู้คนจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น กับผู้คนจากอเมริกาเหนือ ฉันสามารถเล่นตลกกับพวกเขาได้แต่ผู้คนจากบางประเทศเช่นญี่ปุ่น ฉันพยายามที่จะสุภาพ และให้ความเคารพกับพวกเขาเป็นอย่างมาก ...”

ซึ่งจากข้อความข้างต้นสามารถอธิบายถึงทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ที่มีการกล่าวถึงลักษณะการต้องปฏิบัติตามเชิงวัฒนธรรม ว่าทัศนคติ และลักษณะทางวัฒนธรรมของประเทศเจ้าบ้านต่อคนที่มาอยู่ใหม่ ส่งผลให้พวกเขาต้องเริ่มปรับตัว แต่ถ้าหากสังคมนั้นเป็นสังคมแบบพหุวัฒนธรรมสังคมก็จะยอมรับถึงความแตกต่างกันของบุคคล ก่อให้เกิดการเปิดโอกาสทางวัฒนธรรมอีกด้วย เช่นเดียวกับที่ Hiroko (2008) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารทางวัฒนธรรมเนื่องจากภูมิหลังที่แตกต่างกันของวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกันทำให้ต้องมีการปรับตัวกันเมื่อบุคคลเหล่านั้นจะต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน

ซาร่ายังเห็นว่า คนที่มีทักษะทางภาษาที่ดีมากกว่าคนอื่นยังสามารถมีมนุษยสัมพันธ์ และการเข้าร่วมกับผู้อื่นได้ดีกว่า ทำให้ง่ายต่อการสร้างคอนเนคชั่น หรือการทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ นำไปสู่การสร้างความมั่นใจให้กับตัวเองซึ่งมากกว่าคนที่ทักษะทางภาษาอาจจะไม่ชำนาญเท่า ในความคิดของซาร่า

“...Studying abroad is more effective than staying in your own country. Because even outside the classroom, we still must speak English and make you learn all the time in your daily life...”

“...การเรียนต่อต่างประเทศมีประสิทธิภาพมากกว่าอยู่ในประเทศของตัวเองอย่างแน่นอน เพราะแม้จะอยู่นอกห้องเรียนเราก็ยังต้องพูดภาษาอังกฤษ และทำให้คุณเรียนรู้ตลอดเวลาด้วยการใช้ชีวิตประจำวัน...”

นอกจากนี้การมาเรียนภาษาที่ต่างประเทศยังช่วยให้ซาร่าได้เรียนรู้ และเข้าใจวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อีกด้วย สำหรับเธอการมาใช้ชีวิตคนเดียวที่ต่างประเทศนั้นถือเป็นสิ่งที่ท้าทายมาก แต่เธอก็คิดว่าการออกมาจากประเทศของตนเพื่อเรียนรู้มันเป็นสิ่งที่ดีกว่า เพราะนอกจากจะได้พัฒนาทักษะทางภาษาของตนที่ดียิ่งกว่าจากการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงแล้ว ยังส่งเสริมให้ซาร่าได้รู้จักเพื่อนใหม่ จากทั่วทุกมุมโลกอีกด้วย

การสร้างตัวตนของกลุ่มคนทวีปต่าง ๆ ทวีปเอเชีย

กลุ่มคนจากทวีปเอเชียได้สร้างตัวตนและเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในโลกยุคใหม่ผ่านทักษะและอุปนิสัยเฉพาะตัวของพวกเขา ในด้านการศึกษา เราจะเห็นได้ว่ากลุ่มคนทวีปเอเชียมีความมุ่งมั่นอย่างสูง และยกให้การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญในวัฒนธรรมของพวกเขา ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองนี้ทำให้คนเอเชียมีความสามารถและทักษะที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ธุรกิจ รวมถึงทักษะทางด้านภาษาที่พวกเขามักจะพยายามเรียนรู้ใหม่ๆ อยู่เสมอ นอกจากนี้ อุปนิสัยของคนเอเชียที่เน้นการทำงานเป็นทีมและการเคารพในระบบทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ วัฒนธรรมองค์กรในเอเชียมักจะเน้นความสามัคคีและการสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นจุดแข็งในโลกธุรกิจยุคใหม่ จะเห็นได้ว่าการสร้างตัวตนของกลุ่มคนทวีปเอเชียเน้นมุ่งเน้นในเรื่องทักษะความสามารถที่หลากหลาย โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและการพัฒนาตนเอง

จากบทสัมภาษณ์ต่างๆ จะเห็นได้ว่าแนวคิดของกลุ่มคนทวีปเอเชียคือ ยังมีความสามารถและความรู้มาก ก็จะมีอีกความโดดเด่นมากกว่าผู้อื่น การมีทักษะทางภาษาที่ดีและหลากหลาย การมีคอนเนกชันจากเพื่อนต่างประเทศ รวมถึงการไปเรียนหรือทำงานที่ต่างประเทศ เป็นการยกระดับโปรไฟล์ของพวกเขาให้ดูดีและมีความสามารถเป็นที่ชื่นชม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่พวกเขาเชื่อว่าจะช่วยสร้างตัวตนและความสำเร็จในโลกยุคใหม่

การปรับตัวขณะที่อาศัยอยู่ที่ประเทศออสเตรเลีย ของกลุ่มคนจากทวีปเอเชียเมื่อมาเรียนที่ประเทศออสเตรเลียเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน และท้าทาย แต่เต็มไปด้วยโอกาสในการเติบโตและพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน หนึ่งในสิ่งสำคัญที่นักศึกษาเอเชียต้องเผชิญ คือการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดีขึ้น การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดคุยกับเพื่อนร่วมคลาสและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นวิธีที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสาร และการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมใหม่ การเข้าใจ และปรับตัวกับระบบการศึกษาใหม่ในออสเตรเลียเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญ ระบบการศึกษาในออสเตรเลียมักเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวิจัย ซึ่งแตกต่างจากวิธีการเรียนการสอนในหลายประเทศในเอเชีย นักศึกษาควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนและการประเมินผล รวมถึงการจัดการเวลา และการวางแผนการเรียนให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถทำงาน และส่งงานได้ตามกำหนด

การเปิดใจเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักศึกษาเอเชียในการปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมในออสเตรเลีย ด้วยความที่กลุ่มคนทวีปเอเชียจะเน้นเรื่องความเคารพ และการให้เกียรติกับผู้ที่อาวุโส การมาอาศัยในประเทศพหุวัฒนธรรมอาจทำให้พวกเขาต้องพยายามทำความเข้าใจถึงความแตกต่างนี้ด้วย เพราะในทวีปอื่น เช่นทวีปอเมริกาใต้ อาจจะได้ไม่ได้เคร่งครัดมากนัก การปรับตัวในการมาเรียนที่ออสเตรเลียต้องการความยืดหยุ่น

และการเปิดใจในการเรียนรู้วัฒนธรรมและระบบการศึกษาใหม่ นักศึกษาจากทวีปเอเชียสามารถปรับตัวได้ดีขึ้นโดยการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ การเรียนรู้และปรับตัวกับระบบการศึกษาใหม่ การเปิดใจและยอมรับวัฒนธรรมที่หลากหลาย การสร้างเครือข่ายทางสังคม การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ และการปรับตัวกับสภาพอากาศและภูมิประเทศ การเตรียมตัวและการปรับตัวในด้านต่าง ๆ จะช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้และเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพในสังคมที่แตกต่างจากบ้านเกิดของตนเอง

ทวีปอเมริกาใต้

กลุ่มคนทวีปอเมริกาใต้มีการสร้างตัวตน และเอกลักษณ์ที่มีความหลากหลาย และน่าสนใจ ผ่านทักษะ และอุปนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์ของคนอเมริกาใต้ที่มีความคิด กลุ่มคนทวีปอเมริกาใต้มีความเข้มแข็ง และความยืดหยุ่นในการเผชิญกับความท้าทาย ทำให้พวกเขามีความสามารถในการปรับตัว และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แม้ในสภาวะที่ยากลำบาก การมาเรียนที่ประเทศออสเตรเลียเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาทักษะทางการศึกษา และการเปิดโลกทัศน์ใหม่ ๆ สำหรับนักศึกษาจากทวีปอเมริกาใต้ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมใหม่เป็นความท้าทายที่น่าตื่นเต้น แต่ก็เต็มไปด้วยโอกาสที่มีค่าในการเรียนรู้ และเติบโตในหลายด้าน

การสร้างตัวตนของทวีปอเมริกาใต้จะมีความใกล้เคียงกับกลุ่มคนทวีปยุโรป โดยเน้นการสื่อสาร รวมทั้งประสบการณ์ในการทำงานต่าง ๆ การสร้างความรู้จักและการนำเสนอตัวเองอย่างมั่นใจผ่านภาษาและความชำนาญในอาชีพเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างเอกลักษณ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และความโดดเด่นของกลุ่มคนในทวีปอเมริกาใต้ได้อย่างมีคุณค่า

การปรับตัวกับระบบการศึกษาในออสเตรเลียเป็นสิ่งที่นักศึกษาจากอเมริกาใต้ต้องทำความเข้าใจ ระบบการศึกษาในออสเตรเลียมักเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวิจัย ซึ่งอาจแตกต่างจากวิธีการเรียนการสอนที่เคยคุ้นเคย นักศึกษาควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอน และการประเมินผล รวมถึงการจัดการเวลา และการวางแผนการเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถทำงาน และส่งงานได้ตามกำหนด การเปิดใจเรียนรู้วัฒนธรรมใหม่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักศึกษาอเมริกาใต้ในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมในออสเตรเลีย ด้วยความร่าเริง ไม่จริงจังในบางครั้งของกลุ่มคนทวีปอเมริกาใต้ ทำให้อาจก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสารกับกลุ่มคนต่างวัฒนธรรมได้ เช่น กลุ่มคนประเทศญี่ปุ่นที่อาจจะมินิสัยที่ค่อนข้างเรียบร้อย พวกเขาอาจจะต้องทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่ต่างกันทำให้ไม่ดูเสียมารยาท หรือสร้างความหวาดกลัวให้กับกลุ่มชาวญี่ปุ่นที่ยังไม่ชินกับวัฒนธรรมได้ แม้กระทั่งการบอกกล่าวด้วยการกอด ก็อาจจะเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคยบางคนอาจจะไม่สะดวกใจ หรือมองว่าเป็นสิ่งที่แตกต่างได้

นอกจากนี้ นักศึกษาจากอเมริกาใต้ยังมีความยืดหยุ่นและการปรับตัวที่ดีในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง การมองโลกในแง่ดีและความสามารถในการแก้ไขปัญหาจะเป็นประโยชน์ในการเผชิญหน้ากับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น นักศึกษาเหล่านี้มักมีความเข้มแข็งและมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง รวมถึงการสนับสนุน และช่วยเหลือชุมชนรอบข้าง ซึ่งเป็นลักษณะอันดีที่จะช่วยให้การปรับตัวในสังคมใหม่เป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

ทวีปยุโรป

กลุ่มคนทวีปยุโรปมีการสร้างตัวตน และเอกลักษณ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ในโลกยุคใหม่ ผ่านทักษะ และอุปนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์ของคนยุโรป ที่จะค่อนข้างมีความมั่นใจในตัวเองสูง คนรุ่นใหม่ในยุโรปมีความเปิดกว้าง และยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความคิด พวกเขาให้ความสำคัญกับสิทธิมนุษยชน และความเสมอภาค การมาเรียนที่ประเทศออสเตรเลียเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาทักษะทางการศึกษา และเปิดประสบการณ์ใหม่ ๆ สำหรับนักศึกษาจากทวีปยุโรป การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมใหม่อาจเป็นความท้าทาย แต่ก็เต็มไปด้วยโอกาสที่มีค่าในการเรียนรู้ และเติบโตในหลายด้าน

จะเห็นได้ว่าการสร้างตัวตนของกลุ่มคนทวีปยุโรปนั้น จะมีความแตกต่างกับทวีปเอเชียบางอย่าง โดยกลุ่มคนทวีปยุโรปเน้นในเรื่องทักษะการทำงานที่มีประสิทธิภาพควบคู่กับประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าภาษา จากบทสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่า แนวคิดของกลุ่มคนทวีปยุโรปในบางประเทศ เช่นประเทศสวิตเซอร์แลนด์ที่มีการใช้ภาษาราชการหลายภาษาทำให้ทักษะทางภาษามีความสำคัญมากแต่ก็ควบคู่ไปกับประสบการณ์ในการทำงานด้วยที่จะสามารถนำไปสู่ออาชีพที่ดีในอนาคต นอกจากนี้การไปเรียน หรือทำงานที่ต่างประเทศก็เป็นการยกระดับโปรไฟล์ให้พวกเขาได้มีความสามารถเป็นที่ชื่นชมได้อีกด้วย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยใจที่พวกเขาเชื่อว่า จะช่วยสร้างตัวตนให้พวกเขาได้เช่นเดียวกับทวีปอื่น ๆ เพียงแต่ความโดดเด่นของกลุ่มคนทวีปยุโรปนั้น พวกเขาจะมีทุนทักษะทางภาษามากกว่าทวีปอื่น ๆ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่มีความเกี่ยวโยงกันในแต่ละประเทศ

นักศึกษาจากยุโรปมักมีทักษะภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างดีอยู่แล้ว เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการศึกษา และใช้งานกันอย่างแพร่หลายในหลายประเทศในยุโรป อย่างไรก็ตาม การปรับตัวให้เข้ากับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในบริบทของออสเตรเลีย เช่น การทำงานกลุ่ม การสื่อสารกับเพื่อนร่วมคลาส และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ยังคงเป็นสิ่งสำคัญ การฝึกฝนทักษะการสื่อสารในบริบทที่แตกต่างจากที่คุ้นเคยจะช่วยเพิ่มความมั่นใจ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมใหม่

นอกจากนี้ นักศึกษาจากยุโรปยังมีความยืดหยุ่น และการปรับตัวที่ดีในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง การมองโลกในแง่ดี และความสามารถในการแก้ไขปัญหาจะเป็นประโยชน์ในการเผชิญหน้ากับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น นักศึกษาเหล่านี้มักมีความเข้มแข็ง และมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง รวมถึงการสนับสนุน และช่วยเหลือชุมชนรอบข้าง ซึ่งเป็นลักษณะอันดีที่จะช่วยให้การปรับตัวในสังคมใหม่เป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

การปรับตัวของกลุ่มคนจากทวีปเอเชีย

กลุ่มคนจากทวีปเอเชียมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษาที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับชีวิตในออสเตรเลีย ปัญหาหลักที่พบบ่อยเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษเนื่องจากเป็นภาษาหลักของออสเตรเลีย การมีความชำนาญในภาษาอังกฤษจะช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาและการทำงานได้มากขึ้น นอกจากนี้ วัฒนธรรมของชาวเอเชียที่เน้นความเคารพต่อผู้สูงอายุและการทำงานร่วมกันอย่างมีความสมานฉันท์อาจทำให้พวกเขารู้สึกท้าทายเมื่อมาเผชิญ

กับสังคมออสเตรเลียที่มีความเป็นอิสระสูงขึ้น ต้องการการปรับตัวในเรื่องของการตัดสินใจที่อิสระ และการแสดงออกทางความคิดเห็นส่วนบุคคล การสร้างความสัมพันธ์ในที่ทำงานและในชุมชนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่

การปรับตัวของกลุ่มคนจากทวีปยุโรป

กลุ่มคนจากทวีปยุโรปมักจะมีการปรับตัวที่ง่ายกว่า เนื่องจากมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษ และมีลักษณะวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกับออสเตรเลีย อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมยังคงมีอยู่เช่นกัน ตัวอย่างเช่น ชาวยุโรปจากประเทศที่มีวัฒนธรรมการบริหารเวลาที่เข้มงวดอาจต้องปรับตัวให้เข้ากับลักษณะของชาวออสเตรเลียที่มีการดำเนินชีวิตในรูปแบบที่ผ่อนคลายมากขึ้น การทำงานในออสเตรเลียมักมีความยืดหยุ่น และเน้นการทำงานเป็นทีม ซึ่งต่างจากบางประเทศในยุโรปที่มีการเน้นความเป็นอิสระในงานมากกว่า การปรับตัวในการทำงานเป็นทีม และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในสถาบันจึงเป็นสิ่งสำคัญ

การปรับตัวของกลุ่มคนจากทวีปอเมริกาใต้

กลุ่มคนจากทวีปอเมริกาใต้มักจะมีการปรับตัวที่ค่อนข้างท้าทาย เนื่องจากความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรม ประชากรจากทวีปอเมริกาใต้มักพูดภาษาสเปนหรือโปรตุเกส ซึ่งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจะเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการดำรงชีวิตในออสเตรเลีย วัฒนธรรมของชาวอเมริกาใต้ที่มีความเป็นมิตร และรักความสนุกสนาน อาจทำให้พวกเขารู้สึกเหมือนกันกับชาวออสเตรเลียในบางเรื่อง แต่ก็ยังมีความแตกต่างในการใช้ชีวิตประจำวัน การปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตที่มีความเป็นระเบียบมากขึ้น และการบริหารเวลาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้

สรุปการปรับตัวของกลุ่มคนจากทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป และทวีปอเมริกาใต้ในการดำรงชีวิตในออสเตรเลียมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนตามลักษณะทางวัฒนธรรมและภาษา การเข้าใจและยอมรับความแตกต่างนี้เป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในสังคมใหม่ ออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมสูง และมีโอกาสที่ดีในการพัฒนาตัวเองทั้งในด้านการศึกษาและการทำงาน สำหรับทุกกลุ่มคน การปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่จะเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในการเติบโต และพัฒนาตนเอง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในงานวิจัยเรื่อง การสร้างตัวตน ผ่านกลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในโลกศตวรรษใหม่ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ถึงบทสรุปที่เกี่ยวข้องกับ การสร้างตัวตน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม กลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา หลังจากได้ผลการดำเนินการแล้ว สามารถสรุปผลการดำเนินงาน โดยแบ่งหัวข้อในการสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

- 1). สรุปผลการวิจัย
- 2). อภิปรายผลการวิจัย
- 3). ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1) เพื่อศึกษาแนวทาง และกระบวนการในการสร้างตัวตนของของเด็กเจนเนอเรชัน Z ที่มีการเปลี่ยนแปลงเชิงวัฒนธรรม และเทคโนโลยีในโลกศตวรรษใหม่

จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาทักษะทางภาษามีผลต่อการสร้างตัวตนของเด็กเจนเนอเรชัน Z ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญ และมีความซับซ้อนในโลกยุคปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้คนในสังคมมีการแข่งขันกันค่อนข้างสูง เพราะต่างคนก็ต่างอยากมีหน้าที่ การงาน รวมถึงชีวิตที่ดี ส่งผลให้เด็กเจนเนอเรชัน Z หลายคน พยายามที่จะสร้างตัวตนให้กับตนเองเพื่อให้โปรไฟล์ของพวกเขาโดดเด่น และแน่นอนว่าการมีประวัติ และความสามารถที่โดดเด่นนั้นจะสามารถเป็นประตูที่นำไปสู่ สถานะในสังคมที่สูงขึ้น โดยมีผลมาจากความสามารถในการเลือกงานที่ดีขึ้น หรือเงินเดือนที่สูงกว่า นอกจากนี้การสร้างตัวตนให้เขาหันมามีตาในสังคม จะนำไปสู่การเป็นที่เคารพ นำถือเขาของบุคคลอื่นในสังคมนั้นเอง

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความเชื่อว่า ความสามารถเกี่ยวกับทักษะทางภาษานั้นสามารถเป็นปัจจัยที่ช่วยให้พวกเขาสามารถประสบความสำเร็จได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ หรือการมีทักษะความสามารถที่มากขึ้นก็จะเพิ่มความมั่นใจที่ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี ทำให้เป็นที่น่าเชื่อถือของคนอื่นในสังคม และเพราะความเชื่อนี้จึงทำให้พวกเขามีความพยายามที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาของพวกเขาให้ดียิ่งขึ้น จากมุมมองที่สี่ของ โซเฟีย เธอได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะทางภาษา ด้วยความที่ประเทศสวีเดนเป็นประเทศที่มีหลายภาษาถึง 4 ภาษา โดยแบ่งเป็นส่วน ตามประเทศใกล้เคียง ทำให้การทำงานในส่วนต่าง ๆ ในประเทศจำเป็นต้องมีความรู้ทักษะภาษาในส่วนนั้น ๆ หรือควรที่จะมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะยังมีความชำนาญทักษะทางภาษามากเท่าไร บุคคลนั้นก็จะมีโอกาสในการทำงานที่มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีมุมมองที่หน้าสนใจของ หนูนิด ตัวแทนจากประเทศกัมพูชา ที่มีความเชื่อว่าทักษะทางภาษา มีบทบาทในการสร้างตัวตนในสังคมอย่างยิ่ง ทั้งยังมีอิทธิพลต่อ การรับรู้ถึงความฉลาด รวมถึงเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่บุคคลที่มีทักษะความรู้

ความสามารถ โดยเฉพาะบุคคลที่มีความชำนาญในทักษะทางภาษาของตน และสามารถถ่ายทอดแนวคิดของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเธอเชื่อว่าความสามารถเหล่านี้ส่งผลต่อการแสดงออกของบุคคลอื่นในสังคมเช่นเดียวกัน

สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างตัวตนของมิเชล ฟูโกต์ โดยเน้นความเข้าใจในตนเอง สร้างเป้าหมายที่ผ่านจากกระบวนการคิด และมีการปฏิบัติจริงอย่างต่อเนื่อง เหมือนกับไซเพียที่เธอได้กล่าวถึง หนึ่งในปัจจัยของการมาเรียนภาษาต่างประเทศของเธอนั้น คือความต้องการที่จะให้เวลาในการคิดว่าแท้จริงแล้วตนต้องการอะไร ทั้งยังใช้ความพยายามในการพัฒนาทักษะทางภาษาของตนอย่างต่อเนื่องทำให้เธอเห็นผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจในเวลาต่อมา ในขณะเดียวกันความรู้ที่เธอมีอยู่ก็เปรียบเสมือนกับวาทกรรม ซึ่งฟูโกต์ได้ให้นิยามวาทกรรมนี้ว่า เป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนอำนาจที่ไม่สามารถแยกออกจากชีวิตทางสังคมมนุษย์ได้ ทั้งยังถูกสร้างมาในรูปแบบภาษา และสัญลักษณ์ สำหรับการปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคม ถึงแม้ว่าภาษาไม่ได้เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร แต่ก็ใช่อำนาจชนิดหนึ่งที่แฝงเข้ามาเป็นกระบวนการทางวาทกรรมที่สร้างเอกลักษณ์หรือตัวตนให้กับบางสิ่งบางอย่างนั่นเอง

นอกจากนี้ยังสามารถเชื่อมโยงกับแนวคิดทฤษฎีเรื่องพื้นที่ทางสังคม ชนชั้นและรสนิยมได้อีกด้วย ว่า มนุษย์นั้นมีพื้นฐานอยู่บนอำนาจ และมนุษย์ยังต้องการที่จะมีตำแหน่งในพื้นที่นั้น ทำให้สามารถอธิบายได้ว่าทำไมการสร้างตัวตนของเด็กเจนเนอเรชั่น Z มีผลต่อการทำงาน และอาชีพที่ดีในอนาคต จึงเป็นสิ่งที่ผู้คนมีความต้องการไขว่คว้าเป็นอันมาก จากแนวคิดนี้ มีการกล่าวไว้เพิ่มเติมอีกว่า มนุษย์สามารถเลื่อนชั้นชนชั้นทางสังคมได้รวดเร็วขึ้น จากระบบการศึกษานั้นเอง

สรุปแล้ว การพัฒนาทักษะทางภาษามีผลต่อการสร้างตัวตนของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ในยุคที่มีการแข่งขันในสังคม และตลาดงานเป็นอย่างมาก เด็กเจนเนอเรชั่น Z มีความพยายามที่จะสร้างตัวตนให้โดดเด่น และมีความสามารถ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต ซึ่งการมีความรู้ และทักษะทางภาษาที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้พวกเขาเติบโต และพัฒนาดตนเองไปสู่สถานะที่สูงขึ้นในสังคม นอกจากนี้ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะทางภาษาในเด็กเจนเนอเรชั่น Z ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะทางภาษาไม่เพียงแต่ช่วยในการสื่อสาร แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างอำนาจ และภาพลักษณ์ที่น่าเชื่อถือในสังคม การพัฒนาทักษะภาษาทำให้เด็กเจนเนอเรชั่น Z เติบโตเป็นบุคคลที่มั่นคง และสามารถเผชิญกับความท้าทายในชีวิตได้อย่างมั่นใจ จะเห็นได้ว่าผลกระทบจากการพัฒนาทักษะภาษาอาจส่งผลต่อโอกาสในการทำงาน และการเรียนรู้ในอนาคต และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงในตัวตน และภาพลักษณ์ในสังคมให้พวกเขาได้เป็นอย่างดี

2) เพื่อทำความเข้าใจ และวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลายผ่านการศึกษาในสถาบันสอนภาษา

จากการไปศึกษาภาษาที่ต่างประเทศของนักเรียนในสถาบันสอนภาษา นักเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องพบปะกับนักเรียนต่างชาติจากทั่วทุกมุมโลก ซึ่งนักเรียนเหล่านั้นมาจากประเทศที่ใช้ภาษาที่แตกต่างกัน รวมถึงวัฒนธรรมที่แตกต่าง และหลากหลาย การที่พวกเขาเดินทางมา

ศึกษาในสถาบันสอนภาษาเดียวกันจึงเป็นสาเหตุให้พวกเขาต้องทำความรู้จัก และพยายามปรับตัวเข้าหากันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้ให้สัมภาษณ์หลายคนยังพบว่าการเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศเป็นสิ่งที่ท้าทาย มีความซับซ้อนในการปรับตัวต่อสถานการณ์ และวัฒนธรรมใหม่ที่แตกต่าง

โดยวิธีการเรียนรู้ และการปรับตัวของพวกเขาส่วนมากจะเน้นไปในการพยายามทำความเข้าใจถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของในแต่ละประเทศเพื่อไม่ให้เกิดเป็นปัญหาที่มาจากช่องว่างทางวัฒนธรรม ยกตัวอย่าง ถึงบทสัมภาษณ์ ของซาร่า ในมุมมองที่หา ที่กล่าวถึงการที่เธอทำความเข้าใจ และเรียนรู้วัฒนธรรม รวมถึงลักษณะนิสัยของคนประเทศอื่น ๆ ซึ่งเธอก็ได้กล่าวถึงการพูดคุยอย่างสนุกสนานกับกลุ่มคนทวีปอเมริกาเหนือ และให้ความเคารพ และสุภาพต่อคนญี่ปุ่นนั่นเอง นอกจากนี้ กระบวนการเรียนรู้ของเด็กเจเนอเรชัน Z จากผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมากก็ได้มีความเชื่อว่า นอกจากการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันของกลุ่มคนจากทวีปอื่น ๆ แล้ว การพยายามที่จะเพิ่มความชำนาญทักษะทางภาษายังถือเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เกิดการสื่อสารที่มีความเข้าใจ และมีความละเอียดอ่อนมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนอกจากจะเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนจากการสื่อสารทำให้บุคคลที่มีความแตกต่างที่หลากหลายทางวัฒนธรรมได้ทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันได้ อย่างไรก็ตาม Gudykunst and Kim (2003) ก็ได้กล่าวว่า ยังมีสาเหตุอื่น ๆ อีกมากมายที่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาในการสื่อสารกับบุคคลต่างวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็นเรื่องอุปสรรคด้านความคิดจากการขาดความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ที่ส่งผลกระทบไปสู่ความชำนาญในการพัฒนาทักษะทางภาษา หรืออุปสรรคด้านทัศนคติ และความรู้สึก จากอคติ หรือการเอาวัฒนธรรมของตนเป็นศูนย์กลาง และสุดท้ายอุปสรรคทางด้านพฤติกรรมที่มีการเลือกปฏิบัติโดยเห็นว่าผู้ที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างเป็นคนแปลกหน้านั่นเอง

สรุปได้ว่าการเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศของเด็กเจเนอเรชัน Z มีผลต่อการปรับตัว และการสื่อสารในสังคม และวัฒนธรรมที่หลากหลายของโลก ซึ่งการไปศึกษาในสถาบันสอนภาษานี้ จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายในการพบปะกับนักเรียนต่างชาติ รวมทั้งเข้าใจถึงวัฒนธรรม และภาษาของนักเรียนต่างชาติที่มากกว่า การเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศยังเป็นที่ท้าทาย และซับซ้อน โดยจะต้องคอยปรับตัวต่อสถานการณ์ และวัฒนธรรมใหม่ เพื่อให้สามารถสื่อสาร และเข้าใจความหมายข้ามวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้การศึกษาภาษาที่ต่างประเทศยังมีผลต่อการสร้างตัวตน และความเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลายของโลก ทั้งยังช่วยเสริมสร้างทักษะในการปรับตัว และเชื่อมโยงกับคนในสังคมได้อย่างเหมาะสม การศึกษาภาษาที่ต่างประเทศไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้ภาษา และวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่ช่วยให้เด็กเจเนอเรชัน Z สามารถเติบโต และพัฒนาทักษะทางสังคมรวมถึงการปรับตัวในโลกที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสร้างตัวตนที่เป็นประโยชน์ และเตรียมความพร้อมให้กับการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) เพื่อศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเอเรชัน Z ที่มีส่วนสำคัญในการสื่อสาร

หนึ่งในกลยุทธ์ของการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเอเรชัน Z คือการเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศจากสถาบันสอนภาษาที่ตั้งอยู่ในประเทศต่าง ๆ ซึ่งการไปเรียนภาษาต่างประเทศนั้นก็ถือเป็นที่ยอมรับในหมู่เจนเอเรชัน Z ที่มีทุนทรัพย์ในระดับปานกลางถึง ระดับสูงพวกเขาเชื่อว่าการมาเรียนที่ต่างประเทศนั้น ถือเป็นเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษาต่างๆ และการสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนในประเทศนั้น ๆ อีกด้วย การไปเรียนภาษาที่ต่างประเทศยังช่วยให้เด็กมีโอกาสพบประสบการณ์ใหม่ ๆ และเรียนรู้วิถีชีวิต รวมถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศบ้านเกิดของพวกเขาได้

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความเห็นพ้องกันว่า การมาเรียนภาษาที่ต่างประเทศนั้นถือเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ช่วยให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ และพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสภาพแวดล้อมที่บีบบังคับให้พวกเขาต้องใช้ภาษาต่างประเทศในการดำรงชีวิต ทำให้การเรียนรู้ภาษาของพวกเขามีการพัฒนาที่ก้าวกระโดดโดยเฉพาะในช่วงแรก เพราะมีการฝึกคิด และฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ชำร่า จากมุมมองที่ห้า ได้มีการกล่าวถึงการเรียนรู้นอกห้องเรียนแบบไม่หยุดพัก เพราะเธอเชื่อว่าการมาเรียนภาษาที่ต่างประเทศนั้น สิ่งแวดล้อมจะบีบบังคับให้เธอต้องฝึกพูด และพยายามที่จะสื่อสารกับผู้คนอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การไปจ่ายตลาด หรือแม้กระทั่งการสื่อสารกับเพื่อนนานาชาติ ตลอดจนการคุยกับคนในท้องถิ่น จนก่อให้เกิดเป็นความเคยชิน สร้างความเข้าใจในการใช้ภาษากับสถานการณ์จริงอีกด้วย วิธีนี้ถือเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง ถือขั้นที่ มากี จากมุมมองที่สอง อยากบอกต่อ และแนะนำให้กับคนที่กำลังหาวิธีที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพขั้นสูง

นอกจากนี้ผู้สัมภาษณ์หลายคนพบว่า ในขณะที่พวกเขามาศึกษาที่ต่างประเทศพวกเขาก็ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้เพิ่มเติมโดยผ่านการใช้เทคโนโลยี การรับชมภาพยนตร์ภาษาต่างประเทศ การฟังเพลง รวมถึงการใช้แอปพลิเคชันในการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะทางภาษาของพวกเขาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดอีกด้วย

สรุปได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีการเลือกใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นการ พูดคุย ดูหนัง ฟังเพลง อย่างไรก็ตามผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมากมีความเห็นตรงกันว่า การเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศที่สถาบันสอนภาษาในต่างประเทศถือเป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับพวกเขา รองลงมาคือการไปเที่ยว และใช้เวลาอยู่กับเพื่อนต่างชาติ พบว่าการเรียนภาษาที่ต่างประเทศช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษา รวมถึงการสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศนั้น นอกจากนี้ยังช่วยให้พวกเขามีโอกาสพบประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้เรียนรู้วิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่แตกต่าง ผ่านการสื่อสารกับคนในสถานการณ์จริง ตลอดจนการใช้เทคโนโลยี และแอปพลิเคชันในการเรียนรู้เพิ่มเติม ซึ่งเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเด็กเจนเอเรชัน Z ที่ต้องการพัฒนาทักษะภาษา และเข้าใจวัฒนธรรมต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง และมี

ประสิทธิภาพสูง การศึกษาภาษาที่ต่างประเทศไม่เพียงแต่เป็นการเรียนรู้ภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นประสบการณ์ที่สำคัญที่ช่วยสร้างตัวตนที่เป็นประโยชน์ และเตรียมความพร้อมให้กับการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์ และอภิปราย

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าสังคมยุคปัจจุบัน ทุกคนต่างมีความต้องการและคาดหวังว่าจะมีอนาคตที่ดี สดใส พวกเขาเชื่อว่าการมีความรู้ และตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงจะช่วยตอบสนองความคาดหวังนี้ได้ และหนึ่งในกระบวนการที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในโลกที่มีการแข่งขันสูงก็คือการเพิ่มหรือพัฒนาทักษะของตนเอง โดยทักษะทางภาษาถือเป็นทักษะที่ผู้คนให้ความสนใจ และมีความสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับผู้คนทั่วโลก ทั้งยังช่วยยกระดับโปรไฟล์ของตนเองให้โดดเด่นกว่าผู้อื่น การสร้างตัวตนในสังคม และการสร้างเอกลักษณ์นี้จะนำไปสู่การเป็นที่เคารพนับถือ การสร้างตัวตนนี้จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยตอบสนองความคาดหวัง ทำให้พวกเขารู้สึกได้รับการเห็นคุณค่า และความเคารพชื่นชม

หนึ่งในกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเนอเรชัน Z คือการไปเรียนภาษาที่สถาบันสอนภาษาในต่างประเทศ จากการวิจัยพบว่ากลยุทธ์นี้มีประสิทธิภาพค่อนข้างสูง และช่วยให้ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างรวดเร็ว จากสภาพแวดล้อมที่บังคับให้พวกเขาต้องดำรงชีวิตอยู่ ถัดมาคือการใช้เวลาพูดคุยกับคนต่างชาติผ่านกิจกรรม หรือการท่องเที่ยวถือเป็นกลยุทธ์เสริมที่ช่วยให้พวกเขาสามารถฝึกใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง ทั้งยังถือเป็นการเรียนรู้ที่ผ่อนคลายเพราะเป็นการเรียนรู้กับเพื่อน ๆ นอกห้องเรียนก่อให้เกิดเป็นความคุ้นชินในการใช้ภาษา นอกจากนี้ยังมีกลยุทธ์เสริมอีกมากมายในการพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น การดูหนัง ฟังเพลง หรือการใช้แอปพลิเคชันในการจดจำคำศัพท์ อย่างไรก็ตาม การไปเรียนภาษาในสภาพแวดล้อมที่ต้องฝึกฝน และใช้ภาษาอยู่ตลอดเวลา ทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับความไม่เข้าใจถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม เพราะภาษาทุกภาษาสามารถแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละประเทศได้ ดังนั้น เมื่อผู้คนจากต่างประเทศที่มีวัฒนธรรม และภาษาต่างกันต้องมาอาศัยอยู่ร่วมกันในสภาพพหุวัฒนธรรม ทุกคนจำเป็นต้องทำความเข้าใจ และปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

การศึกษาในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายนี้ยังส่งผลให้เด็กเจนเนอเรชัน Z ได้รับประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศบ้านเกิดของพวกเขา ผู้สัมภาษณ์หลายคนระบุว่า การที่พวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ท้าทายนี้ได้ช่วยให้พวกเขาได้พัฒนาทักษะในการปรับตัว และการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเติบโต และการพัฒนาตนเอง การเรียนภาษาต่างประเทศไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แต่ยังเป็นโอกาสที่ดีในการเรียนรู้ และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศที่เรียน ทำให้เด็กเจนเนอเรชัน Z สามารถเปิดโลกทัศน์ของตน และสร้างความเข้าใจในวิถีชีวิตที่หลากหลาย นอกจากนี้ ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง และเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงาน และการใช้ชีวิตในสังคมที่มีความหลากหลาย

นอกจากนี้จากบทสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าทุนทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนรุ่นใหม่ในแต่ละทวีปก็มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทุนทางวัฒนธรรมของแต่ละทวีปมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวิธีการที่บุคคลในแต่ละภูมิภาคสร้างตัวตน และประสบความสำเร็จ โดยการสร้างตัวตนในทวีปเอเชีย การศึกษา และการพัฒนาตนเองเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมาก ความมุ่งมั่นและความพยายามในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่โดดเด่นในวัฒนธรรมเอเชีย การสร้างตัวตนมักขึ้นอยู่กับความรู้ และทักษะที่หลากหลายความสำเร็จมักถูกวัดจากความสามารถในการแข่งขัน และการบรรลุเป้าหมายทางวิชาการ และอาชีพ ส่วนในด้านการพัฒนาทักษะทางภาษาของกลุ่มคนทวีปเอเชีย พวกเขาเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถือเป็นเรื่องสำคัญ คนเอเชียมีความพยายามในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงาน และการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมอื่น การมีทักษะทางภาษาที่ดีช่วยให้พวกเขาสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา และอาชีพในระดับนานาชาติ ทั้งนี้ทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างตัวตนของกลุ่มคนทวีปอเมริกาใต้ จะเห็นได้ว่ากลุ่มคนทวีปนี้มีความเข้มแข็ง และความยืดหยุ่นในการเผชิญกับความท้าทาย การสร้างตัวตนมักขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัว และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จมักเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ และความสามารถในการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้ทักษะทางภาษามีบทบาทสำคัญในการสร้างตัวตน และความสำเร็จในทวีปอเมริกาใต้ การสื่อสารเป็นหัวใจของการสร้างความสัมพันธ์ และการทำงาน การมีทักษะภาษาที่หลากหลายช่วยให้บุคคลสามารถเปิดโอกาสทางการศึกษา และอาชีพในต่างประเทศได้มากขึ้น นอกจากนี้การสร้างตัวตนของกลุ่มคนทวีปยุโรปมักขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษ ทักษะทางวิชาชีพ และประสบการณ์การทำงาน วัฒนธรรมยุโรปให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในตลาดแรงงาน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ และการมีประสบการณ์ในการทำงานเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยความโดดเด่นของกลุ่มคนทวีปยุโรป จะเห็นได้ว่ากลุ่มคนทวีปนี้เป็นทวีปที่มีความหลากหลายทางภาษา การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องปกติ และเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม และตลาดแรงงานต่างประเทศ การมีทักษะภาษาที่หลากหลายช่วยให้บุคคลสามารถทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย และเชื่อมโยงกับผู้คนจากวัฒนธรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ว่าทุนทางวัฒนธรรมในทวีปเอเชีย อเมริกาใต้ และยุโรปจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ก็มีจุดร่วมหลายประการที่สะท้อนถึงวิธีการสร้างตัวตน และความสำเร็จของบุคคลในแต่ละภูมิภาคได้เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง ทักษะทางภาษา ซึ่งการมีทักษะทางภาษาที่หลากหลายเป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับ และส่งเสริมในทุกภูมิภาค การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่เพียงช่วยในการสื่อสาร แต่ยังเปิดโอกาสในการทำงาน และการศึกษาในระดับนานาชาติ การที่บุคคลสามารถพูดหลายภาษาได้ ช่วยให้พวกเขามีความสามารถในการทำงานในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย และมีการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

การสร้างตัวตนและความสำเร็จของบุคคลในทวีปเอเชีย อเมริกาใต้ และยุโรปมีความแตกต่างกันตามทุนทางวัฒนธรรมที่เฉพาะตัว ทวีปเอเชียเน้นความสำคัญของการศึกษาและความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ ทวีปอเมริกาใต้เน้นการปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่วนทวีปยุโรปให้ความสำคัญกับการผสมผสานระหว่างการศึกษา ทักษะทางวิชาชีพ และประสบการณ์การทำงาน ทักษะทางภาษาเป็นสิ่งสำคัญในทุกทวีป ช่วยให้บุคคลสามารถเปิดโอกาสและเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะทางภาษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างตัวตนของเด็กเจนเนอเรชัน Z ในยุคที่มีการแข่งขันสูงในสังคม และตลาดแรงงาน หนึ่งในกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้ถูกสัมภาษณ์ คือการไปเรียนภาษาที่ต่างประเทศ ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่ผู้ที่มีทุนทรัพย์ระดับปานกลางถึงระดับสูง พวกเขา เชื่อว่าการศึกษาในต่างประเทศจะเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษา รวมถึงสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศนั้น ๆ อีกด้วย ผู้สัมภาษณ์ทุกท่านมีความเห็นพ้องกันว่า การเรียนรู้ภาษาที่ต่างประเทศช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการสื่อสารในสถานการณ์จริง และการเรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การทำงาน การจ่ายตลาด และการพยายามใช้เวลาอยู่กับเพื่อนชาวต่างชาติโดยเฉพาะเจ้าของภาษาก็มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้มีการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทั้งนี้ การปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการมีทักษะทางภาษาที่ดีช่วยเพิ่มโอกาสในการทำงาน และการเติบโตในสายอาชีพ ทั้งยังมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงความฉลาด รวมถึงเสริมสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่บุคคลที่มีทักษะความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะบุคคลที่มีความชำนาญในทักษะทางภาษาของตน และสามารถถ่ายทอดแนวคิดของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ส่งผลต่อการแสดงออกของบุคคลอื่นในสังคมเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ผู้สัมภาษณ์หลายคนยังใช้เทคโนโลยี และแอปพลิเคชันในการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น การดูภาพยนตร์ ภาษาต่างประเทศ การฟังเพลง และการใช้แอปพลิเคชันในการจดจำคำศัพท์ อย่างไรก็ตาม การไปเรียนภาษาในต่างประเทศยังทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวต่อวัฒนธรรมที่แตกต่าง ซึ่งภาษาทุกภาษาสามารถแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมของแต่ละประเทศได้ ผู้เรียนจึงต้องทำความเข้าใจ และปรับตัวให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

1). ข้อจำกัดทางด้านพื้นที่การวิจัย ทำให้ความคิดของผู้ถูกสัมภาษณ์อาจมีความคล้ายกันจากสภาพแวดล้อม จากความเป็นกลุ่มก้อนของสถาบันเดียวกัน ทำให้การศึกษาในพื้นที่ของสถาบันอื่น ๆ ด้วย อาจจะนำไปสู่ผลลัพธ์การวิจัยที่แปลกใหม่มากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจถึงมุมมองที่กว้างมากยิ่งขึ้น

2). รัฐบาล และสถาบันการศึกษามีการจัดหาทุนการศึกษาหรือเงินช่วยเหลือสำหรับนักเรียนที่มีความตั้งใจที่จะไปศึกษาภาษาต่างประเทศที่มากขึ้น ช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการศึกษาในต่างประเทศได้

3). ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม: สถาบันการศึกษามีการจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนที่มากขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และการเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย การเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจะช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัว และเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ดีขึ้น

4). การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน: ชุมชนควรมีบทบาทในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ที่เข้มแข็ง โดยการจัดกิจกรรมและโปรแกรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และการเข้าใจวัฒนธรรมที่หลากหลาย

จากข้อเสนอแนะเหล่านี้ สถาบันการศึกษา ครอบครัว ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กเจนเนอเรชั่น Z ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กันติชา สุขช่วย, และ จตุราพร สีหาบุตร. (2561). การศึกษาพฤติกรรมการและแรงจูงใจของกลุ่มเจเนอเรชั่นแซดที่ศึกษาอยู่ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมอาชีวศึกษา*, 6(1), 115-128.
- กัลยา ปริปัญญาพร, รัตนา พิภูพานตเลิศ, และ กนกวรรณ บุญมงคลวัฒน์. (2561). การจัดการเรียนรู้ภาษาเยอรมันในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 46(4), 523-533.
- จริยา พิมพ์สันเทียะ. (2558). บทที่ 1 ความหมายและความสำคัญของภาษา. สืบค้น 18 ตุลาคม 2566, จาก http://jariya57110212.blogspot.com/2015/09/1_25.html
- จิตรา วรรณสอน. (2562). รูปแบบการทำตลาดแบบเนื้อหาบนสื่อสังคมออนไลน์เพื่อกลุ่มเจเนอเรชันซี (Z). การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 14.
- จิรัชยา ประทีปโชติพร, และ รัชนีวรรณ ปัญญามณี. (2564). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีน ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. *International Chinese Language Teaching Journal (ICLT)*, 1(1), 72-85.
- จินดาพร เทียมภักดี, นคร ละลอกน้ำ, และ จิตติชัย รักบำรุง. (2563). การพัฒนาบทเรียนออนไลน์โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2 เรื่อง การสื่อสารข้อมูลและอินเทอร์เน็ต ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*, 14(1), 109-116.
- จิตติชัย รักบำรุง, ชลธิชา ภูริปาณิก, และ ภัทธดา เอี่ยมบุญญฤทธิ์. (2563). การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กไทยยุค Gen Z. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 31(3), 1-11.
- ณิชาภัทร แก้วพงศ์มงคล, และ พัชรา โพธิ์โพธิ์. (2563). ความตั้งใจในการคงสมาชิกภาพของเจเนอเรชั่น Z: บทบาทของคุณลักษณะของความรู้และความผูกพันในงาน. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 38(2), 168-197.
- ณัฐชัย ตันติราพันธ์. (2566). ฝูโกด์สะดุ้ง เมื่อคนไทยชอบใช้ 'วาทกรรม'! แล้วอะไรคือวาทกรรม คำไหน เป็น คำไหน ไม่ใช่? สืบค้น 30 ตุลาคม 2566, จาก <https://waymagazine.org/thai-politic-discourse/>
- นะโอะโกะ โยะมิตะ, และ ทนพร ตริรัตน์สกุลชัย. (2559). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อการสอนแบบห้องเรียนกลับทาง รายวิชาภาษาญี่ปุ่นพื้นฐาน 1 ของนักศึกษาที่ไม่ใช่วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 6(2), 71-83.
- นิพนธ์ ชาญอัมพร, และ ธาตรี ใต้ฟ้าพูล. (2558). รูปแบบการดำเนินชีวิตและความคิดเห็น ต่อรายการโทรทัศน์ของเด็กเจเนอเรชั่นแซด. *วารสารการประชาสัมพันธ์และโฆษณา*, 8(2), 73-92.

- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2554). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: จากปัจจัยพื้นฐานสู่กลวิธีสอน. *วรรณวิทัศน์*, 9(1), 136-149.
- ปิยภัทรา ไทยเที่ยง. (2556). ปัญหาของนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวไทยโครงการเอเอฟเอสในประเทศญี่ปุ่น. (ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- ผกาดี ก้อนคำดี. (2565). ทักษะชีวิตของคนกลุ่มเจนเอเรชั่น Z ต่อการประสบความสำเร็จ. (ปริญาการจัดการมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม.
- เพ็ญพิลาภ ศรีวรรณรณ. (2555). ปัจจัยทางภาษาและวัฒนธรรมที่กำหนดลักษณะการเรียนรู้ภาษาสเปนของผู้เรียนชาวไทย. *วารสารอักษรศาสตร์*, 41(1), 81-121.
- วิไล ธรรมวาจา. (2566). การเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียนออนไลน์ของนักศึกษาแลกเปลี่ยนชาวจีน ที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. *Journal of Business Administration and Languages (JBAL)*, 11(2), 97-111.
- วิไลลักษณ์ ลังกา, กิตติชัย สุธาสีโนบล, และ สัตยากร รัตนวิวัลย์. (2564). อนาคตภาพหลักสูตรภาษาอังกฤษของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ในทศวรรษหน้า (2563 – 2572). *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(3), 108-120.
- ศยามล ศรสุวรรณศรี. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาเกาหลีระดับมัธยมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัยในเขตภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย. *มนุษยศาสตร์สาร*, 21(3), 152-176.
- ศิริวิมล กรวดนอก, และ สุทธิพงศ์ บุญผดุง. (2565). การบริหารวิชาการเพื่อการจัดการศึกษาด้านภาษาที่สามสู่ทักษะอาชีพที่เป็นเลิศ. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 4 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2022 iHappiness: ความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืนในยุคสังคมดิจิทัล”.
- สรวรรยา วัฒนกิจเจริญม้น. (2564). กลยุทธ์ทางการตลาดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้งานแอปพลิเคชันประเภท Tiktok เปรียบเทียบระหว่างเจนเอเรชั่นวาย (Gen-Y) และเจนเอเรชั่นแซด (Gen-Z) ในเขตกรุงเทพมหานคร. (ปริญาการจัดการมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม.
- สุกิตา บินรัตแก้ว, และอินทกะ พิริยะกุล. (2561). รูปแบบการดำเนินชีวิตของเจนเอเรชั่นแซดในเขตเมืองทั่วภูมิภาคของประเทศไทย. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “GRADUATE SCHOOL MINI-CONFERENCE 2018”.
- สุชานุช พันธนิยะ. (2562). “ครอบครัวคนข้ามเพศ” จากความผิดปกติและความเป็นอื่น สู่การมีตัวตนและพื้นที่ทางสังคม: บทวิเคราะห์ตามแนวคิดวาทกรรมของมิเชล ฟูโกต์. *วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง*, 8(1), 24-44.

สมศักดิ์ หงส์สุวรรณ. (2561). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน
สถาบันสอนภาษาต่างประเทศ อพเกรด อคาเดมี่ จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. เชียงใหม่.

ภาคผนวก

ตัวอย่างคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1). ท่านเกิดในปีพุทธศักราชเท่าใด
- 2). สัญชาติของท่านที่ถือผ่านเล่มพาสปอร์ตคือประเทศใด
- 3). ท่านกำลังทำอาชีพใดอยู่หรือไม่
- 4). ทักษะภาษาต่างประเทศที่ท่านกำลังศึกษา หรือเคยศึกษาได้แก่ ภาษาใดบ้าง
- 5). ท่านคิดว่าจุดเริ่มต้นของการเริ่มสนใจ หรือศึกษาภาษาต่างประเทศ คืออะไร

ส่วนที่ 2 การสร้างตัวตน

- 6). ท่านคิดว่าปัจจัยในการศึกษาภาษาของท่านนี้ มีผลมาจากความคาดหวังต่อสิ่งใดในอนาคตของท่านหรือไม่
- 7). ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับทักษะในการใช้ภาษาที่หลากหลายมากยิ่งขึ้นเมื่อเทียบกับคนในยุคสมัยก่อน
- 8). ท่านคิดว่าทักษะภาษา และการสื่อสารมีบทบาทในการสร้างตัวตนของท่านในสังคมหรือไม่? ยกตัวอย่างเช่น การเชื่อมโยงกับผู้อื่น การแสดงออก หรือการสร้างรูปลักษณ์ให้ดูฉลาดน่าเชื่อถือ เป็นต้น

ส่วนที่ 3 การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

- 9). ท่านมีความรู้สึกละเอียดอ่อนอย่างไรเมื่อศึกษาอยู่ต่างแดน มีอุปสรรค หรือปัญหาด้านการปรับตัวบ้างหรือไม่
- 10). การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมผ่านทักษะทางภาษาที่แตกต่างกันส่งผลต่อความเข้าใจระหว่างกลุ่มคนที่มาจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน อย่างไร?
- 11). การใช้ทักษะภาษาต่างประเทศกับผู้ที่มาจากวัฒนธรรมที่หลากหลายส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติ และความคิดของคุณเกี่ยวกับวัฒนธรรมแต่ละแบบอย่างไร?

ส่วนที่ 4 กลยุทธ์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา (เน้นศึกษา และทำความเข้าใจกลยุทธ์)

- 12). เหตุผลที่ท่านเลือกมาศึกษาภาษาที่ต่างประเทศคืออะไร
- 13). การมาศึกษาภาษาที่ต่างประเทศในความคิดของท่านมีผลต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะทางภาษาของท่านมากกว่าการเรียนภาษาในประเทศของท่านหรือไม่ อย่างไร
- 14). ท่านประสบปัญหาในขณะที่กำลังศึกษาภาษา หรือปัญหาหรือไม่
- 15). ท่านมีกลยุทธ์ใดบ้างในการพัฒนาทักษะทางภาษา และท่านคิดว่ากลยุทธ์ไหนมีประสิทธิภาพมากที่สุด

บทสัมภาษณ์ภาษาอังกฤษ

Section 1: Personal Information

- 1.) what year were you born?
- 2.) Which nationality is in your passport?
- 3.) Are you currently employed or engaged in any occupation?
- 4.) Have you studied or are you currently studying any foreign languages? If so, which ones?
- 5.) What sparked your interest in studying foreign languages, or what motivated you to start learning them?

Part 2: Identity Formation

- 6.) How do you think your language studies are influenced by your aspirations for the future?
- 7.) what do you think about the evolution of language skills compared to previous generations?
- 8.) In what ways do you believe language skills and communication contribute to shaping one's identity in society, such as connecting with others, self-expression, or creating a perception of intelligence and trustworthiness?

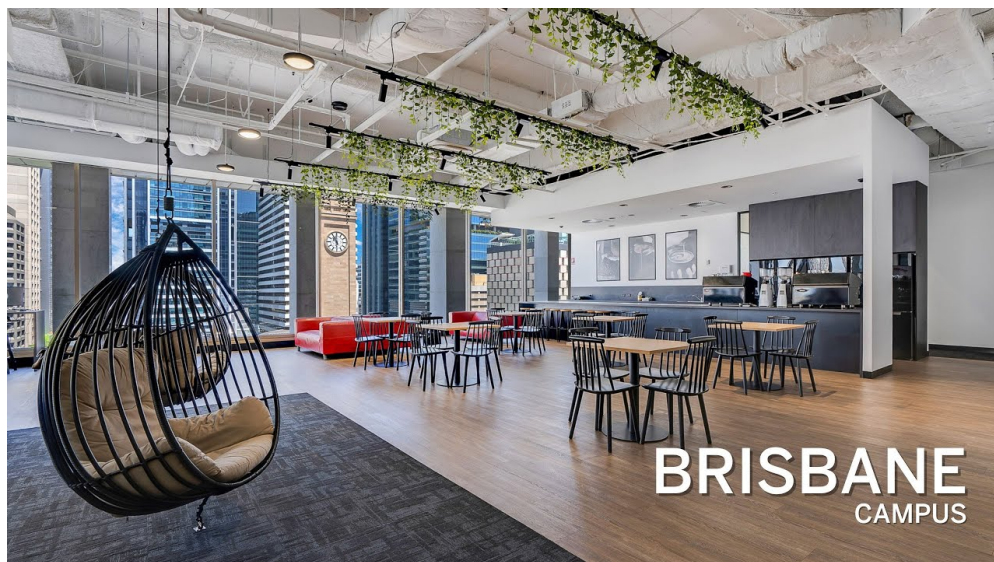
Part 3: Cross-Cultural Communication

- 9.) What challenges or obstacles have you encountered while studying abroad, and how did you overcome them?
- 10.) How does cross-cultural communication, facilitated by proficiency in different languages, impact mutual understanding among individuals from diverse cultural backgrounds?
- 11.) How have your attitudes towards different cultures evolved because of using foreign language skills to communicate with people from various cultural backgrounds?

Part 4: Strategies for Language Skill Development

- 12.) What motivated you to pursue language study abroad, as opposed to studying in your home country?
- 13.) In your opinion, is studying a language abroad more effective for developing language skills than studying in one's own country? Why or why not?
- 14.) Have you encountered any challenges or setbacks while studying a foreign language? If so, how did you handle them?
- 15.) What strategies do you employ to enhance your language skills, and which of these strategies do you find most effective?

ภาคผนวกที่ 1 ภาพประกอบ

ที่มา: <https://brownsenglish.edu.au/>

ที่มา: <https://brownsenglish.edu.au/>

ภาพประกอบที่ 2 บรรยากาศส่วนกลางสำหรับนักเรียน

ที่มา: <https://brownsenglish.edu.au/>

ที่มา: <https://brownsenglish.edu.au/>

ภาพประกอบที่ 3 บรรยากาศห้องสมุด และส่วนกลางสำหรับทำกิจกรรมทบทวนบทเรียน

ที่มา: <https://brownsenglish.edu.au/>

ที่มา: <https://brownsenglish.edu.au/>

ภาพประกอบที่ 4 บรรยากาศในห้องเรียน

ภาพประกอบที่ 5 บรรยายภาพจริงในห้องเรียน

(ได้รับอนุญาตจากบุคคลในภาพแล้วเรียบร้อย)

ภาพประกอบที่ 6 บรรยากาศจริงนอกห้องเรียนกับเพื่อนต่างชาติ

(ได้รับอนุญาตจากบุคคลในภาพแล้วเรียบร้อย)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ

Click or tap here to enter text.

วัน เดือน ปี เกิด

Click or tap here to enter text.

สถานที่เกิด

Click or tap here to enter text.

ประวัติการศึกษา

Click or tap here to enter text.

ที่อยู่ปัจจุบัน

Click or tap here to enter text.

ผลงานตีพิมพ์

Click or tap here to enter text.

รางวัลที่ได้รับ

Click or tap here to enter text.

